

MESTNA OBČINA LJUBLJANA

MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Številka: 032-81/2005-11

Datum : 18. 4. 2005

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS 34. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,

ki je potekala v ponedeljek, 18. aprila 2005, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani Mestnega sveta MOL, v Mestni hiši, Mestni trg 1, v Ljubljani.

GA. DANICA SIMŠIČ

Spoštovani svetniki, spoštovani vsi navzoči. Lepo pozdravljeni. Predlagam, da začnemo 34. izredno sejo Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana.

Svojo navzočnost vas je s podpisom potrdilo 29. Tako, da je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sklepčen in lahko začne z delom. Svojo odsotnost pa je opravičil svetnik, gospod prof. dr. Darko Štrajn.

Na začetku, tako, kot je običajno prosim vse, ki ste v dvorani, da izključite zvok svojih mobilnih telefonov, da ne bi motili razprave, razprav kolegic in kolegov. Svetnikov in svetnic.

Prehajamo na dnevni red današnje seje. Za 34. Izredno sejo je določen naslednji

DNEVNI RED:

1. a. Predlog Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2005
b. Predlog Finančnega načrta Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana za leto 2005
2. Predlog Pravilnika o merilih za sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v Mestni občini Ljubljana
3. a. Predlog Sklepa o podelitvi naziva – Častna meščanka oziroma Častni meščan glavnega mesta Ljubljane
b. Predlog Sklepa o podelitvi nagrad glavnega mesta Ljubljana za leto 2005
c. Predlog Sklepa o podelitvi plaket glavnega mesta Ljubljane za leto 2005
4. Osnutek Odloka o zazidalnem načrtu za del območja urejanja C0 1/27 - Šumi
5. Osnutek Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje urejanja CR 1/ 17 Kongresni trg in del območja urejanja CT 10 – Slovenska cesta
6. a. Predlog Sklepa o povečanju vrednosti namenskega premoženja Javnega

Stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana

b. Predlog Sklepa o spremembi Sklepa o povečanju vrednosti namenskega premoženja Javnega Stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana

7. Predlog Odloka o določitvi območij predkupne pravice Mestne občine Ljubljana

O dnevnem redu izredne seje, kot veste, mestni svet, skladno s 57. členom Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana ne razpravlja in ne glasuje.

Prehajam k prvi točki dnevnega reda... proceduralno, izvolite...

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Lepo pozdravljeni. Gospa županja. Spoštovane svetnice in svetniki. Jaz vlagam protest zaradi kršitve Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Dolinar, to..

G. DAMIJAN DOLINAR

In...

GA. DANICA SIMŠIČ

... ni proceduralni predlog.

G. DAMIJAN DOLINAR

... hkrati proceduralni predlog...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če mi lahko poveste, kaj je proceduralni predlog...

G. DAMIJAN DOLINAR

Prosim gospa županja...

GA. DANICA SIMŠIČ

... kaj je...

G. DAMIJAN DOLINAR

... če mi dovolite, da...

GA. DANICA SIMŠIČ
... proceduralni predlog?

G. DAMIJAN DOLINAR
... povem o čem govorim.

GA. DANICA SIMŠIČ
Ne. Vi ste napove..., rekli, da boste dali proceduralni predlog.

G. DAMIJAN DOLINAR
Tako je.

GA. DANICA SIMŠIČ
Govorite pa o proceduralnem protestu.

G. DAMIJAN DOLINAR
Ja...

GA. DANICA SIMŠIČ
Tega naš poslovnik ne pozna in opozarjam vas...

G. DAMIJAN DOLINAR
Je oboje.

GA. DANICA SIMŠIČ
In opozarjam vas – opozarjam vas...

G. DAMIJAN DOLINAR
Ja...

GA. DANICA SIMŠIČ
... da...

G. DAMIJAN DOLINAR
Samo, da povem, da boste slišali...

GA. DANICA SIMŠIČ
Ne....

G. DAMIJAN DOLINAR

Za kaj gre, pa boste potem...

GA. DANICA SIMŠIČ

Žal vam bom morala vzeti besedo, če boste s tem nadaljevali.

G. DAMIJAN DOLINAR

Lepo prosim, če me poslušate, pa se boste potem odločili. Torej, kot – ne bom zdaj ponovil – nadaljujem od tam naprej. In proceduralni predlog za popravo škodljivih posledic.

Vsebina je naslednja. S sklicem 34. Izredne seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, kršite Poslovnik Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Ki je bil sprejet 16. septembra 2002. In nekatere temeljne pravice svetnikov. Oziroma svetnic. To sejo ste sklicali v nasprotju z drugim odstavkom 53. člena Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljane, ki pravi, da se izredna seja skliče, kadar ni pogojev za redno sejo. Ker pogoji za redno sejo seveda so, ste bili dolžni predlagane točke dnevnega reda uvrstiti na redno sejo. Sedaj pa pogledimo, kakšne posledice ste s tem naredili.

Ker ste na to izredno sejo uvrstili Predlog Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana, za leto 2005, kršite 1. odstavek 146. člena Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Saj ste svetnikom in zainteresiranim delovnim telesom odvzeli pravico, da najmanj petnajst dni pred sejo sveta, pošljejo Službi za organizacijo dela sveta svoje amandmaje. Tak postopek namreč predvideva poslovnik, ki ga je ta mestni svet sprejel.

Potem, nadalje – ker ste na to izredno sejo uvrstili Predlog Pravilnika o merilih za sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v Mestni občini Ljubljana in Predlog Odloka o določitvi območja predkupne pravice Mestne občine Ljubljana, kršite tretji odstavek 133. člena Poslovnika Mestne občine – Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, saj ste svetnikom in zainteresiranim delovnim telesom vzeli pravico, da najmanj petnajst dni pred sejo sveta pošljejo Službi za organizacijo dela sveta svoje amandmaje.

To pa še ni vse. V primeru Predloga Pravilnika o merilih za sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v Mestni občini Ljubljana, ste tudi onemogočili zainteresirani strokovni športni javnosti njegovo proučitev in sodelovanje pri dokončnem oblikovanju.

Zaradi tega – zaradi vsega zavedenega vas prosim, da vsaj Predlog Pravilnika o merilih za sofinanciranje izvajanje letnega programa športa v Mestni občini Ljubljana, umaknete iz dnevnega reda 34. Izredne seje in ga uvrstite na prvo naslednjo sejo. Ali pa še bolje nekje v maj, junij, ter na ta način kršitve poslovnika Mestnega – Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana vsaj v tem delu ublažite. Odpravite. Vsaj pri tem pravilniku.

Ne gre samo za nas svetnike in za naše temeljne pravice. Kajti, temeljna pravica svetnika je, da pri obravnavi predloga aktov in proračuna vlaga amandmaje. Zdaj pa jih ni mogel. To je temeljna pravica. In – torej, da vsaj za pravilnik prisluhnete in, ker sami določite, mi tudi ne moremo razpravljati o dnevnem redu, kar tudi – bi rekel – je odvzem neke temeljne pravice. Kajti, če brez potrebe skličete izredno sejo, jo prav iz tega razloga. Drugega razloga nimate. Zato prosim, da prisluhnete vsaj tukaj in to storite. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Poglejte, jaz sem povedala že na začetku, da v skladu s 57. členom Poslovnika Izredna seja poteka po dnevnem redu, ki je naveden v sklicu.

Vi ste navajali kršitve, ki naj bi odvzele možnost svetnicam in svetnikom vlagati amandmaje. Navajali ste roke, ki veljajo seveda za sklice redne seje. Vsak svetnik, vsaka svetnica v tem trenutku, do zaključene razprave posamezne točke, še vedno lahko vlaga amandmaje. Kajti, tak je pravil..., taka so pravila igre pri sklicu izredne seje.

Ne bova imela razprave. Tako, da...

G. DAMIJAN DOLINAR

Torej, tako da...

GA. DANICA SIMŠIČ

Dnevni red je ...

G. DAMIJAN DOLINAR

... kar govorite, ni res.

GA. DANICA SIMŠIČ

Kakršen je...

G. DAMIJAN DOLINAR

Ker postopke določa...

GA. DANICA SIMŠIČ

...gospod Dolinar in na...

G. DAMIJAN DOLINAR

Tisti del statuta, ki ne govori o redni seji....

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Dolinar, jaz vas opozarjam...

G. DAMIJAN DOLINAR

... ko ne govori o redni seji...

GA. DANICA SIMŠIČ

Jaz vas opozarjam...

G. DAMIJAN DOLINAR

... ampak govori o sprejemanju...

GA. DANICA SIMŠIČ

Drugič.

G. DAMIJAN DOLINAR

.. proračuna ali akta.

GA. DANICA SIMŠIČ

Da vam bom morala vzeti besedo.

G. DAMIJAN DOLINAR

Torej, to kar govorite ni res.

GA. DANICA SIMŠIČ

To je drugo opozorilo.

G. DAMIJAN DOLINAR

To je potrebno, da ta avditorij ve. To, kar govorite ni res in ne drži.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Dolinar, nimate več besede. Hvala lepa.

Torej, kot rečeno, o dnevnem redu izredne seje mestni svet sklepa, skladno s 57. členom poslovnika. O tem ne razpravlja in se v bistvu ne glasuje.

Prehajam k 1. točki dnevnega reda, to je k

AD 1.

PREDLOGU ODLOKA O...gospod Sušnik, izvolite, proceduralno.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Jaz predlagam, da mestni svet sprejme sklep na osnovi prvega odstavka 106. člena. In sicer, da točki 2., 4., 5., 6. in 7. preloži na eno izmed naslednjih sej. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Sušnik, mislim, da sami dovolj dobro veste, da takega predloga ne morem dati na glasovanje ob dnevnem redu. Lahko pa ga dam pri posamični točki dnevnega reda, ko se točka dnevnega reda odpre.

Tako, da prehajam k 1. točki dnevnega reda, to je

AD 1.

PREDLOG ODLOKA O PRORAČUNU MESTNE OBČINE LJUBLJANA ZA LETO 2005

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu ste prejeli še pripombe in predloge Sveta Četrtnih skupnosti Šiška. Sveta Četrtnih skupnosti Bežigrad. In Sveta Četrtnih skupnosti Polje.

Ter poročila naslednjih odborov Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. Odbora za lokalno samoupravo, Odbora za gospodarske dejavnosti, turizem in kmetijstvo, Odbora za gospodarjenje z nepremičninami, Odbora za zaščito, reševanje in civilno obrambo, Odbora za urejanje prostora in urbanizem, Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, Odbora za varstvo okolja, Odbora za gospodarske javne službe in promet, Odbora za stanovanjsko politiko, Odbora za kulturo in raziskovalno dejavnost, Odbora za zdravstvo in socialno varstvo in Odbora za finance.

Pred današnjim zasedanjem pa ste prejeli še amandmaje svetnika gospoda Mihe Jazbinška, svetnika gospoda Sama Kuščerja in gospoda Janeza Jemca. In Svetniškega kluba Nova Slovenija ter redakcijske popravke Predloga Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2005.

Dovolite mi, da najprej sama podam kratko uvodno obrazložitev k Predlogu Odloka o predlogu Proračuna Mestne občine Ljubljana za leto 2005.

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki, spoštovani vsi navzoči.

Kot veste, smo pred dobrim mesecem dni, to je 14. marca, sprejeli osnutek proračuna za letošnje leto. Takrat sem, v uvodu, pred razpravo, temeljito izpostavila ključne probleme, odprta vprašanja in načrte, povezane s pripravo in izvedbo proračuna.

Sicer ni običaj, da bi spregovorila županja tudi pred obravnavo predloga. Pa vendar sem se odločila zato, ker je bil rok, v katerem smo pripravljali predlog proračuna in vam ga nato posredovali, zelo zgoščen. In, ker je bilo že med samo obravnavo osnutka, tu, v mestnem svetu, kot tudi v četrtnih skupnostih in širši javnosti, veliko pobud, želja in potreb, za dodatne vsebine. In s tem seveda tudi dodatna sredstva.

V mestni upravi so posamezni oddelki pripravili pisne odgovore na vaša vprašanja, ki ste jih tudi prejeli. Seveda pa smo pri pripravi predloga proračuna še enkrat preverili vse možnosti proračunskega okvira. Dodatne predloge in vsebine, smo nato v predlog vključili v okviru realnih možnosti oziroma v skladu z njimi izpeljali določene spremembe.

Ob tem bi rada izpostavila nekatere pomembnejše izmed njih.

Če začnem z mestno upravo, smo dodali 30 milijonov tolarjev, zaradi dejavnosti vpisa v zemljiško knjigo in 20 milijonov za adaptacijo, za delo že skoraj popolnoma nemogočih prostorov Oddelka za urbanizem.

Pri proračunskem uporabniku – Izobraževanje, smo dodali 50 milijonov za investicijsko vzdrževanje šol. Nekoliko pa smo povečali tudi sredstva za delovanje Mladinskega sveta in Urada za preprečevanje zasvojenosti.

Pri Predšolski vzgoji, smo za 160 milijonov tolarjev povečali subvencije cene plačila staršev v javnih vrteih. In za 100 milijonov investicijsko vzdrževanje za javne vrtece.

Pri Športu smo za Halo Tivoli povečali garancijo s 300 milijonov, na 500 milijonov tolarjev. Predvsem zaradi potrebne obnove strehe. Tako nad samo Halo Tivoli, kot tudi nad bazenom. Nekaj denarja pa bo namenjenega tudi za obnovo ploščadi pred Halo Tivoli. Dodatnih 40 milijonov je namenjenih za nagrajevanje ekip, ki tekmujejo v evro-ligah.

Proračunskemu porabniku 5, to je – Kultura, smo dodelili dodatnih 280 milijonov tolarjev za urejanje prostorske problematike Knjižnice Otona Župančiča, na lokaciji Marcus, ki naj bi bila s tem celovito urejena, oziroma rešen a do konca letošnjega leta.

Za pokrivanje materialnih stroškov delovanja Mestnega muzeja, smo dodelili 30 milijonov tolarjev. Tako financiramo tudi tisti del, ki ga ni pripravljeno financirati Ministrstvo za kulturo, čeprav je za nemoteno delo te institucije to nujno potrebno.

Pri Socialnem varstvu, smo odprli novo postavko v znesku 25 milijonov tolarjev, za donacijo Škofijski karitas Ljubljana, za odprtje novega doma za starejše občane. Dodatnih 30 milijonov smo namenili za sofinanciranje socialno varstvenih programov in projektov Mestne občine Ljubljana. In sicer konkretno za program – Družinskega pomočnika.

Nekaj dodatnih milijonov pa je namenjenih Šetin Ljubljana, Zavodu za svetovanje in izobraževanje za program – Projektno učenje mladih, ki so izpadli iz sistema vzgoje in izobraževanja. Nadalje za sofinanciranje projekta Labirint, ki so osredotočena na zmanjševanje nasilja med mladimi in ki ga izvaja Center za socialno delo Ljubljana Šiška. Za denarno pomoč občanom, ter za Zavetišče za brezdomce.

Pri Komunalni smo za razvojni projekt Odvajanje in čiščenje regionalnih odpadnih vod v porečju Ljublanice Regionalne razvojne agencije ljubljanske urbane regije, namenili malo manj, kot 14 milijonov tolarjev. S tem denarjem bomo pripravili dokumentacijo, za kandidiranje, za črpanje sredstev kohezijskega sklada.

Za nove zasaditve cvetličnih gred smo namenili dodatnih 30 milijonov ter dodatnih 20 milijonov za celovito obratovanje javnih – celodnevno obratovanje javnih sanitarij. Dodatnih 50 milijonov je namenjenih za nadaljevanje urejanja parka na področju Navja. Tako imenovanega Parka miru.

Postavko – Igrišča tretje kategorije smo prenesli s proračunskega uporabnika – Predšolska vzgoja, ter dodali še 10 milijonov tolarjev. Dodatno so zagotovljeni tudi 3 milijoni za promocijo zbiranja in ravnanja z odpadki. Ter 30 milijonov za urejanje grajenega javnega dobra.

Javno podjetje Vodovod Kanalizacija je prevzelo pet projektov lokalnih vodovodov, v višini 143 milijonov tolarjev. In sicer vodovod Prežganje Malo Trebeljevo Gaberke, Veliko Trebeljevo. Vodovod Prežganja vas. Vodovod Prežganje Volavlje. Podaljšek vodovoda Rašica in gradnjo vodovodnega sela pri Panchah. MOL pa je prevzela obnovo vodovoda v Štepanjskem naselju. Dodali pa smo tudi poročilo javnemu podjetju Vodovod Kanalizacija, v znesku milijardo 100 milijonov tolarjev. Da bo lahko to javno podjetje izpolnilo pogoje za kandidiranje in pridobitev kreditov Ekološkega sklada.

Pri proračunskem uporabniku – Ceste, so se sredstva povečala za dobrih 250 milijonov. In so namenjena: projektni dokumentaciji za Mrtvaški most. Projektni dokumentaciji za brv čez Grubarjev prekop do Agroživilske šole. Obnovi Jamove ulice. Odseku Koprška – Tbilisijska. Sanaciji mostu preko Glinščice, na Cesto na Brdo. Ureditvi križišča Masarykove in Metelkove. Ter ureditvi križišča Barjanske in Aškerčeve ceste.

Pri proračunskem uporabniku – Promet, je bilo dodatno zagotovljenih 60 milijonov. In sicer za ureditev prometne varnosti, Varne poti v šolo. Ter ureditev kolesarskih poti.

Zmanjšali smo donacijo – dotacijo Ljubljanskemu potniškemu prometu za 500 milijonov tolarjev. Saj jo bomo nadomestili z razporejanjem sredstev, znotraj Javnega Holdinga Ljubljana.

Pri proračunskem uporabniku – Javna gasilska služba, smo namenili dodatnih 43 milijonov, za nakup gasilskega avtomobila, 15 milijonov za materialne stroške Gasilske brigade in 18 milijonov za prostovoljne gasilce.

Pri Lokalni samoupravi, pa smo namenili dodatnih 26 milijonov za programe četrtnih skupnosti.

Pri – Zemljiščih, je bilo dodatno namenjenih in odobrenih 250 milijonov, za potrebe odkupa zemljišč za izgradnjo Univerzitetne knjižnice Ljubljana. 92 milijonov za krožišča v BTC-ju. In 40 – 450 milijonov tolarjev za investicijske odhodke. To je Koseški bajer ter programi opremljanja. Ter odkup objekta Pletenina. Nakupi zemljišč. Geodetska dokumentacija. Predinvesticijske študije in podobno.

Pri proračunskem uporabniku – Prostorsko planiranje in načrtovanje, smo namenili dodatnih 20 milijonov za izdelavo dokumentacije za Potniški center Ljubljana. 100 milijonov za Ljubljana, moje mesto, obnova lupin in prenova. Ter 20 milijonov za lokacijske načrte.

In pri Stanovanjskem gospodarstvu, smo za skoraj 148 milijonov povečali namenska sredstva sklada, zaradi povečanja prihodkov iz prodaje.

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki, to so tisti poudarki, ki sem jih od osnutka do predloga proračuna želele posebej izpostaviti. Seveda pa je v predlogu proračuna moč najti še vrsto drugih, večjih ali manjših sprememb in dopolnitev.

V želji, da bi bila današnja razprava kar najbolj vsebinska in namenjena skupnim prizadevanjem za razvoj mesta. Kar pomeni tudi sprejem predloga proračuna, se vam za pozornost zahvaljujem.

Zdaj pa prosim predsednico Odbora za finance, gospo dr., prof. dr. Metko Tekavčič, da predstavi stališče matičnega delovnega telesa. Prosim.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Hvala. Spoštovana gospa županja. Svetnice in svetniki. Odbor za finance je predlog odloka obravnaval na svoji današnji seji, potem, ko je že dobil poročila vseh ostalih odborov. Odbor se je opredeljeval tudi do predlogov amandmajev, ki jih je vložil kolega svetnik Mihael Jazbinšek. Miha Jazbinšek. Odbor je o predlaganih amandmajih razpravljal in po razpravi z glasovanjem o vsakem posamičnem amandmaju sklenil, da mestnemu svetu ne predlaga sprejem nobenega od njih. Je pa odbor sklenil, da podpira predlog proračuna za letošnje leto. Odlok o predlogu proračuna – predlog odloka o proračunu za letošnje leto. In predlaga Mestnemu svetu Mestne občine Ljubljana, da ga sprejme.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije gospod Miloš Pavlica? Ne želi.

Odpiram razpravo o aktu v celoti, nato pa bomo prešli k razpravi in glasovanju o členih odloka in proračunskih postavkah proračunskih uporabnikov splošnega dela proračuna, h katerim so bili vloženi amandmaji.

Najprej se je k razpravi prijavil gospod Sušnik. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa za besedo. Ko sem prejel Predlog Odloka o Proračunu za leto 2005, sem sklenil, da ga obravnavam kot tretjega po vrsti, izmed tistih, ki jih predlaga sedanja županja. Z določenimi nameni.

Prvič, ugotoviti, ali je odlok, kot sistematičen odlok, ki pomeni nadaljevanje ali pa novo zastavljanje neke politike razvoja Mestne občine Ljubljana tak, da je v osnovi dober in da morda potrebuje kakšen popravek in kakšen amandma, ki bi imel več ali manj možnosti za uspeh v mestnem svetu pri glasovanju. In na tej osnovi pač bi bil lahko tudi deležen, kot akt v celoti, moje podpore za sprejem v Mestnem svetu.

Drugič, želel sem ugotoviti, kaj pravzaprav bo v zadnjem nevolilnem letu v Mestni občini Ljubljana opravljenega z javnimi sredstvi.

In tretjič, želel sem ugotoviti, kako pravzaprav po treh že sprejetih, oziroma dveh sprejetih proračunih, in tretjem proračunskem letu, ki se je že začelo, mestna uprava in pa vodstvo mestne uprave vidi svoj razvoj. In kako gleda na razdelitev sredstev od takrat, ko je prvič pod vodstvom te županje ta sredstva razdelila v daljnem letu 2003.

Najprej, seveda, me jezi, da proračun ni bil sprejet pravočasno in na ta način, da bi se lahko zagotovil – izvrševanje proračuna v svoji polnosti, od prvega januarja. Mi vemo, da je bil osnovni razrezu načrtovanih odhodkov poslan v obdelavo oddelkom mestne uprave že v lanskem poletju. Takrat, ko se je istočasno pripravljala tudi rebalans nesrečnega proračuna 2004, za katerega verjamem, da večina želi, da bi se njegov eksodos letos ne ponovil. Upam, da zadrževanje sprejema proračuna in pa zadrževanje njegovega predloga ni posledica koalicijskih kupčij in pa koalicijskih preprirov vladajoče garniture v mestu, ampak bolj potreba po tehtnem, ponovnem premisleku posameznih postavk, ki so se pojavile v proračunu.

Na vprašanje, ali je proračun, kot sistemski akt, ki izkazuje neko razvojno politiko županje v tem mandatu, za katero je bila postavljena in se pač s sprejemom proračuna za prihodnje leto in njegovo delno izvršitvijo tudi končuje. In tako se bo odprla možnost, da pač ljubljanski prebivalci ponovno pretehtajo, ali nadaljevati s to politiko, ali ne – na to prvo vprašanje lahko odgovorim, da seveda ta sistemski akt ni ustrezen in ni meni po volji. In zaradi tega tudi nima smisla vlagati amandmaje, ki bi skušali sistemsko stvar popraviti. Ker seveda je stvar župana, da sistemsko ugotovi, kako peljati razvoj občine. In temu ustrezno pripravi proračun. Zato ne nazadnje ima župan oziroma županja mandat. Dobljen na volitvah. Mi, kot opozicija, ki imamo to nalogo, da opozarjamo in zastopamo tisti del, ki na volitvah ni bil večinsko zastopan, na – po našem mnenju – nepravilne ocene vodstva mestne občine in na – po našem mnenju – slabo pripravljene akte, ki so dane v razpravo mestnemu svetu – da to opozorim in na ta način izvršim vlogo opozicije in seveda, kot takega predstavnika opozicije, sem prepričan, da boste tudi vsi kolegi in tudi cenjene kolegice razumeli, da akta na koncu tudi ne bom podprl.

Ta akt namreč ne odraža akt, ki bi ga bil, kot predstavnik Slovenske demokratske stranke, možno, ali pa sposoben podpret. Ker ne izkazuje tisto stališče naše stranke in pa tudi svetniškega kluba, do urejanja odnosov v Mestni občini Ljubljana. Ne danes, ne v letu 2005, niti ne v prihodnjem letu, na katerega se nanaša dokaj zajetno gradivo razvojnih načrtov, ki so bile dane v razpravo vsem članom mestnega sveta. In pa tudi številnim predstavnikom javnosti, kot smo danes slišali – naj bi bilo teh izvodov natiskanih kar cca 200. To se pravi – dokaj zajeten kup papirja, ki kroži po Ljubljani. In se vsak lahko prepriča, ali je to tisto, kar želi, ali ne.

Za to, da bi lažje ugotovil kaj pravzaprav se dogaja v Mestni občini Ljubljana in na kakšnih premisah je bil sestavljen ta proračun, sem si poskusil analizirati nekatere govore in pa tudi predstavitve, obrazložitve v tem mestnem proračunu. Kakor tudi v postopkih sprejemanja. In

ugotovil, da – prvič – mestna uprava in pa županstvo v celoti, samo ocenjuje, da proračun za leto 2005 ni tisti razvojni proračun, ki bi ga lahko v mestnem svetu zagovarjali s polno podporo in z velikim entuzijazmom.

Proračun za leto 2005, je zgolj še eden v vrsti tistih, ko lahko ugotovimo, da ni dovolj sredstev, da bi lahko zadovoljili vse potrebe, ki se izkazujejo v Mestni občini Ljubljana. To je prva premisa, na kateri čutim, da je bil ta proračun sestavljen.

Druga premisa je, da bilanca prihodkov in odhodkov, nekje ostaja v nominalnem povišanju, kot ga nekako dovoljuje inflacijsko gibanje. Nekaj več od tistega, kar pravzaprav dovoljuje inflacija za leto 2004. In nekoliko manj od tistega, kar bi pravzaprav oddelki želeli in na kar so oddelki računali.

Ko sem pogledal zaključni račun, ki smo ga sprejeli na davno zaključeni seji za leto 2003, s podatki za leto 2004, žal ne razpolagam – me je predvsem zbadlo v oči, da na strani manjšega dela strukture prihodkov, to se pravi na strani nedavčnih prihodkov pričakujemo v letošnjem letu nominalno nekje enak znesek, kot je bil realiziran v letu 2003 in nekoliko večji znesek, od tistega, ki smo ga realizirali, oziroma ocenjujemo, da je bil realiziran v letu 2004. Zakaj me to čudi? Ko sem gledal pro.. zaključni račun proračuna za leto 2003? Prvič, v tem zaključnem računu je iz bilance stanja, ki seveda lahko nekje verjamemo s ščepcem soli zraven – zabeleženo, da imamo skupaj za cca 133 milijard premoženja, vložnega v nepremičnine, ki so neposredno v naši lasti. Imamo 33 milijard tolarjev zakupljenih nepremičnin. To se pravi, da so pod nekim leasingom. Oziroma drugimi inštrumenti nekih financ. Finančnih inštrumentih, ki pač veljajo v sodobnem poslovnem svetu. Imamo 68 milijard tolarjev dolgoročnih kapitalskih naložb. In iz tega skupnega premoženja, ki se pravi, če ga na kratko seštejemo, znese nekje – na okroglo – 200 milijard tolarjev – pričakujemo 5 milijard povratka v letošnji proračun.

Ob tem, da smo se odločili, da kapitalske prihodke letos znatno povišamo, glede na do zdaj doseženo realizacijo v preteklih letih. In odprodamo bolj ali manj vse tiste deleže in delnice, ki za Mestno občino Ljubljana pomenijo nekje, ali pa so pomenili strateške naložbe v nejavna podjetja. Politika prodaje kapitalskih naložb bi morala, po mojem trdnem prepričanju, biti v tem proračunu in tudi v uvodnem govoru gospe županje nekoliko bolj natančno definirana. Kapitalske naložbe, kot je naložba v KPL – Delniška družba, ki naj bi nam sicer navrgla milijardo tolarjev, je lahko seveda dobra odločitev, v kolikor je seveda podprta tudi s sistemskimi rešitvami, ki bodo zagotovili, da se izvajanje, ali pa odnos, ki ni zgolj kapitalski med KPL, d.d. in pa Mestno občino Ljubljano, še naprej zadostno vršil tudi po prodaji tega deleža. Namreč, samo za ilustracijo, mislim, da KPL, kot tisti primarni izvajalec storitev, ki načeloma sodijo v koncesijo, vzdrževanje javnih zelenic, vzdrževanje javnih površin, izvajanje zimske službe in podobnih storitev – vendarle ima do Mestne občine Ljubljana drugačen odnos, kot pa recimo Casino Ljubljana, katerega delež pa ne prodajamo. Tukaj se seveda potem odpira vprašanje, zakaj so bila posamezni deleži, ali pa delnice – uvrščeni v plan prodaje kapitalskih naložb. Zakaj pa nekaterih za enkrat še ne vidimo, da bi se splačalo prodat. Recimo, samo, da malo izzivam. Kapitalska naložba v Gospodarsko razstavišče Ljubljana, ki je ocenjena na 5 milijard. To se pravi, največja posamezna kapitalska naložba, poleg tistega v Javni Holding, ni predmet prodaje, kljub temu, da vemo, da Gospodarsko razstavišče posluje z izgubo. In, da nekje dolgoročno ni niti programa sprejetega v mestnem svetu in pri lastniku, kateri smo – kaj pravzaprav z Gospodarskim razstaviščem in sejemske dejavnostjo počet. To ne nazadnje potrjuje celo dopis – tako oddelka, pod katerega ingerenco spada turistična promocija in pa Gospodarsko razstavišče. In po vsebinski plati, kakor tudi vodstva Gospodarskega razstavišča. Oziroma družb Ljubljanski sejem, ki je sedaj ni več.

Skratka, kateri so tisti vsebinski, sistemski poudarki, na katere kot opozicijski svetnik ne morem pristati in zaradi katerih ne bom podprl tega proračuna? Prvič, trdim, da stanje, v katerem smo – ni tisto stanje, ki bi kadar koli lahko se razvilo do nekega popolnoma novega

finančnega stanja v Mestni občini Ljubljana, kjer bi lahko rekli – zdaj pa lahko sprejemamo proračun razvoja. Zdaj pa lahko sprejemamo proračun, ki ne bo samo proračun preživetja. Zabeležen in pa označen z nekimi malenkostnimi popravki pri posameznih oddelkih, oziroma proračunskih uporabnikih. Trdim, da če želimo razvoj v Ljubljani, potem ga pač moramo načrtovati. To je po mojem trdnem prepričanju dolžnost aktualne vladajoče koalicije in predvsem župana, ki vlada temu mestu. In je bil za to izvoljen. Da na osnovi prihodkov, kot so načrtovani in okviri, ki so dani – načrtuje to politiko aktivno.

Zakaj aktivno in ne samo načrtuje? Zaradi tega, ker je mestna uprava v preteklosti, po mojem trdnem prepričanju, načrtovala ta proračun pasivno. Predvsem, kot vladajoče garnitura, oziroma, kot vladajoča koalicija in županja. Ki je zgolj in samo zbrala seštevke tistega, kar oddelki mestne uprave upajo dodatno načrtovati in predložijo županstvu v to, da bi pravzaprav stisnili skoz indeksno povišanje, ali pa indeksno zmanjšanje. In med tistim, kar pravzaprav oddelki mestne uprave tako ali tako že dobijo in pravice v katere se ne sme kaj dosti posegati, ker bi s tem že ratala velika problematična, lahko tudi politično problematična situacija.

Jaz se ne strinjam s pristopom proračuna od navzdol. Navzgor. Ampak, se strinjam lahko kvečjemu s tem, da razvojni proračun je potrebno začeti načrtovati na vrhu. To se pravi pri županji, oziroma županu, ki tak proračun tudi mora potem zagovarjati in ga skozi mestni svet spraviti. In ga zagovarjati - ne samo pred mestnim svetom, ampak tudi pred javnostjo. In tam seveda šele določiti razrez tistih odhodkov, ki v proračun spadajo v letu 2005. Ali v tekočem letu – ne glede na to, katero letnico nosi. In med tistimi odhodki, ki se jim bom, ne glede na to, da so stalnice v mestnem proračunu – odpovedal – na račun razvojnih nalog, ki jih bomo uresničili v nekem mandatu.

Lepo je, da smo dobili vpogled v razvojne programe. Kot jih je nekje zastavila sebi mestna občina in mestna uprava, oziroma posamezni oddelki. Vendar, optimistično gledano, ni šans, da bi vse razvojni programi lahko uresničili. In izvedli. Tako, kot so načrtovani. Prvič, razvojni programi bi lahko, po mojem trdnem prepričanju, zajemali zgolj obdobje od enih do naslednjih županskih volitev. Ne pa posegali po tem in sloneli že na tem, da neke razvojne načrte in pa programe začnemo uresničevati zdaj. V predzadnjem letu obstoja. Ne da bi videli, kako pravzaprav to vpliva na celotno finančno situacijo Mestne občine Ljubljana v prihodnjih letih. Kar seveda ni tukaj iz tega dokumenta jasno razvidno. Tako, kot, če se že igramo – mestna uprava načrtuje odhodke za obdobje, ko te županje ne bo več in ko bo prišel drug župan in mogoče drugačna koalicija – tako bi seveda pričakoval, da bo mestnemu svetu pojasnila tudi gibanje prihodkov. Ne samo v letošnjem letu, ampak tudi v letih, za katere se predvideva financiranje razvojnih programov. Načrtovanje prihodkov, se je v letošnjem proračunu omejilo zgolj na tisto, kar predvidevamo v letu 2005. In ima, recimo temu, če pogledamo skozi prste, zelo krhko podlago. Zelo krhko, glede na izkušnje s tem, da je občina prodajala premoženje v bližnji preteklosti in glede na to, da ista ekipa vodi prodajo tudi letos. Sistemsko gledano je seveda nemogoče, da bi ista mestna uprava, v nespremenjeni organizacijski obliki, bila sposobna razvojno pristopiti k načrtovanju tistih dogodkov v mestu, ki bodo pripeljali do neke končne vizije začrtane s tistim sprejemom neke – dolgoročnega programa prostorskega razvoja in pa tudi razvoja občine, na katerega se radi sklicujemo samo takrat, kadar nas kdo opomni. Da Mestna občina Ljubljana nima neke lastne strategije razvoja in nima neke lastne vizije, kam pravzaprav želi pridet. Takrat nam tisti dokument, ki je bil sprejet za časa županovanja gospe Viktorije Potočnik, pride prav. Sicer pa seveda je nekje v predalu in čaka boljših časov. Razvojni programi, kot so pa zastavljeni in prerazporeditve proračunskih sredstev med posameznimi uporabniki, pa tistemu programu, si drznem reči, ne sledijo. Zaradi tega, ker čakamo, kdaj bo tistih strahotnih nekaj milijard – nekaj deset milijard, ki so potrebne za realizacijo razvojnega programa, sploh prišlo na vrsto.

V samem proračunu se pojavlja prevečkrat vprašanje odhodkov, ki so odhodki zaradi tega, ker še ne vemo, kaj natančno bomo storili s tistim, za kar odhodke dajemo. Lep primer tega so odhodki za Cukrarno. Kot enega izmed objektov, kjer še ne vemo kaj bi z njim naredili, kljub temu, da je denacionalizacija rešena. Vedno znova se spotaknem lahko ob toda denacionalizacija, kot glavni problem, ki ga navaja mestna uprava v zadnjih desetih letih, kar spremljam njeno delo – za to, da nekih razvojnih programov ni mogoče uresničiti, prihaja počasi h koncu. In, da takrat, ko je denacionalizacijski postopek zaključen, mestna uprava ostane pravzaprav na suhem. Če si dovolim uporabiti ta izraz. In ne ve, kaj pravzaprav s tisto nepremičnino storiti. Če verjamem podatku in kot sem rekel na začetku – lahko mu verjamemo kvečjemu s ščepcem soli. Vsi vemo iz kakšnih razlogov. Da imamo skupno 200 milijard premoženja – potem bi pričakoval, da vsaj en del proračuna namenjamo temu, da bomo za teh 200 milijard premoženja, ki je sintetično prikazan v zaključnem računu za leto 2003. In verjetno bo spet v zaključnem računu leta 2004. V bilanci stanja. Da ugotovimo, kaj bo s temi 200-timi milijardami? Kaj bomo naredili z zemljišči, ki jih evidentiramo, kot naša. Ki jih imamo v svojem upravljanju, za zgradbe, ki so naše? Ki jih imamo evidentirane v našem upravljanju in skupaj znese njihov seštevek očitno celo podcenjeno na 133 milijard – če gledamo namreč, da 68 milijard premoženja – recimo konkretno delež KPL, bomo prodali za dvakrat toliko, kolikor imamo navedeno, da je v naši bilanci to vredno. Potem bi pričakoval, da bi mestna uprava predložila v mestni svet – k tekočemu proračunu tudi gibanje te bilance stanja. In pa seveda skrbi za to, kaj se bo v bilanci stanja pozitivnega spremenilo. In kakšne pozitivne učinke bo to tudi imelo na našo bilanco prihodkov. Žal, ocena za 5 milijard, plus 3 milijarde od odprodaje, za moje pojme ni sprejemljiva. Mislim, da iz 200 milijard bi morali potegniti marsikaj več. In marsikje bolj gospodarno izrabiti to premoženje, ki ga imate evidentirano.

Kakšni so konkretni očitki na politiko financiranja v letošnjem letu? Prvič. Oddelki mestne uprave za posamezna področja, ki jih bomo financirali v letošnjem letu, nimajo izdelanih politik. Mestne občine Ljubljane, verificirane, ali pri županstvu, ali v mestnem svetu. Konkretno, nimamo politike, to je bilo jasno povedano, razvoja in pa dejavnosti predšolske vzgoje v Ljubljani. Pa je vendar to eden izmed ključnih uporabnikov na strani – recimo temu – družbenih dejavnosti proračuna. Vendar politike ni, kar pomeni, da seveda ni mogoče primerjat, ali financiramo zdaj dejavnost predšolske vzgoje na pravilen, ali nepravilen način, glede na dolgoročne cilje, ki jih ima Mestna občina Ljubljana na tem področju. Ker nimamo ne ciljev in ne politike, kako te cilje dosega. Nimamo politike razvoja športa na konkreten način. In, če pač financiramo šport. Če financiramo celo objekte športa, potem bi človek pričakoval, da bomo vsaj v tem mestnem svetu jasno vedeli, kakšen je vpliv, dajanja nekih porošt, ne samo na en javni zavod, ki verjetno celo zasluži dodatna sredstva mestne občine in katerega lastnik smo – ampak, tudi na druge športne objekte, ki v Ljubljani niso v pretirano dobrem stanju. In bomo jutri lahko soočeni z dilemo, ali izdati poroštva še nadaljnje v objekte in po kakšnih kriterijih izdati poroštva tistim javnim zavodom, ki z našimi objekti upravljajo. Tudi mi ni jasno, na kakšni osnovi bomo financirali recimo komunalne dejavnosti, skrbi za ceste, skrbi za javne površine. Če nimamo opredeljenih osnovnih koncesijskih aktov, na osnovi katerih bi lahko določili naša razmerja med nami in tistim, ki je upravljavec teh cest, javnih površin in javnih zelenic. Zdaj, ko bo KPL privatiziran, je verjetno eno izmed glavnih, eden izmed glavnih faktorjev določanja njegovih vrednosti, tudi njegov pogodben odnos med Mestno občino Ljubljano in kot naročnikom nekih storitev in pa njem, kot izvajalcem teh storitev. Brez tega, seveda KPL postane popolnoma drugače vrednoten. In – kakšno podlago lahko damo za odhodke, ki so navedene tukaj v - v naših aktih, če nimamo navedene osnovne politike – ali bo to koncesija. Na kakšni osnovi bodo te koncesije izdane? Komu bodo izdane? In, kaj pravzaprav bodo standardi, ki jih bo moral koncesionar izpolnjevati, če jih bo želel, če se bo želel na koncesijo prigrasiti?

Glede urejanja stavbnih zemljišč, ki je verjetno glavni vir, tako naših prihodkov, kakor tudi naših odhodkov, ki so zgolj in samo avtohtono občinski. In niso predpisani z nikakršnim državnim zakonom, ali pa državnim aktom, ki bi nalagal občini, da izda neke – neka sredstva za ta namen. Lahko rečem samo to, da je politika urejanja zemljišč zelo nepregledna. V politiko urejanja zemljišč uvrščamo vse tisto, kar pravzaprav vidimo, da bi bilo v Ljubljani potrebno. Brez nekega prioritetnega reda. In zato bi pričakoval, da se bo vsaj to poglavje enkrat razložilo na način, kako dosegamo tisto, kar je mestni svet sprejel pod vodstvom gospe Potočnik. Strategija razvoja mesta Ljubljane. Iz tega namreč ne vidimo, da bi ti programi bili kakor koli povezani v neko celotno strategijo razvoja občine. Jaz si žal ne znam predstavljati, kako vse te razvojne naloge vključiti v neko celovito politiko, ki je bila zastavljena ob izvolitvi sedanje županje, gospe Danice Simšič. Ko ne vemo, kaj bo na območju Stožic. Ko ne vemo, kaj bo na območju Roga. Ko ne vemo, kakšna bo usoda glavnih objektov, ki so predmet urejanja s strani tega oddelka. Oziroma s strani te službe, kot je recimo tudi NUK, oziroma Univerzitetna knjižnica. Za katero niti država pravzaprav ne ve še na kakšen način sprovest vse tiste zadeve, ki so potrebne.

Nepoznana mi je tudi politika Mestne občine Ljubljana na področju javnih zavodov, s področja kulture. Pred leti smo načeli razpravo o tem, ali ne bi kazalo mogoče kakšen zavod združiti. Dajem primer splošnih knjižnic. Vemo, da knjižnice spadajo sicer zdaj pod Zakon o knjižničarski dejavnosti. Vemo pa, da kar dobro bremenijo proračun Mestne občine Ljubljana. Debata o tem, ali ne bi kazalo združiti knjižnice pod eno streho in ukiniti to, recimo ta relikv pretekle zgodovine več-ljubljanskih občin, ki je vsaka na svojem teritoriju imela javni zavod. In kaj bi prinesla ta združitev? Tako na eni strani za stroške uprave. Kakor tudi za stroške in pa za dobrobiti, ki jih imajo meščani. Ta razprava je že dolgo latentno prisotna tudi med knjižničarji samimi. In pa med vso strokovno javnostjo, ki se s knjižničarstvom ukvarja. Vendar, na tem mestnem svetu, ki predstavlja ustanovitelja teh javnih zavodov, ni bila nikoli sprožena. Zato seveda se odpira vprašanje, ali nimamo na področju kulture tudi nek primanjkljaj glede politik in mislim, da kultura je verjetno najbolj raznolik oddelk, ki ima z najbolj raznolikimi panogami opravka. Izmed vseh oddelkov mestne uprave. So gledališke dejavnosti, za katere spet mi ni jasno, na kakšen način jih bomo razvijali v mestni občini. In s katerimi zavodi? Imamo Festival Ljubljana, ki je svojevrsten zavod. Ima svojevrstno vlogo. In vendar, vsaj v tem mandatu, nismo prejeli s strani javnega zavoda in pa njegovega direktorja, dokument razvoja tega zavoda, ki verjetno.....

.....konec 1. strani I. kasete.....

...nalog v Mestni občini Ljubljana. Niti mi ni jasna strategija do ljubiteljske kulturne dejavnosti. Damo sredstva in s tem smo seveda odključali našo obveznost vsakoletno. Pa mi ni jasno, na kakšen način pravzaprav bomo v prihodnje razvijali to ljubiteljsko kulturno dejavnost, kije predvsem za tiste, ki se obračajo najbolj na četrti, nekje ključnega pomena. In nekje ključno vprašanje.

Zdi se mi, da primanjkljaj jasno izraženih politik razvoja za posamezna območja onemogoča resno razpravo o tem, ali je proračun – ne samo za letošnje leto, ampak tudi tisto, za katerega upam, da bo pripravljen že v letošnji jeseni – za prihodnje leto, na ta pravih temeljih. Ali ne. Ali pa negospodarno v določenih primerih dajemo sredstva za to, da primer, ali pa goreče primere pogasimo. Zadovoljimo tiste, ki bi sicer izkazali – kot celo nevarni mestni občini. Ker bi javno opozarjali na to, da se v teh politikah ne najdejo. In na ta način mogoče celo zakuhali kakšno politično afero. In zato raje odkantamo tistih nekaj deset milijonov tolarjev posameznikom, ali pa posameznim organizacijam, da vzdržujemo ta mir. Hkrati pa rečemo –

sredstva, ki bi jih sicer lahko vzeli, pa dali za neke resnično razvojne namene – ne bomo vzeli in ne bomo dali. Ker tako ali tako ni dovolj sredstev, da bi pokrili vse tiste razvojne programe, ki jih imamo pa na zalogo.

Jaz verjamem, da oddelki mestne uprave razpolagajo s sijajnimi razvojnimi programi. Verjamem tudi, da razpolagajo tudi z dobrim kadrom, ki bi bil ob boljšem vodstvu sposoben celo te programe pripeljati do konca za bistveno nižje vrednosti, kot so načrtovane v njihovih predalih. Mislim, da bi se z neko resno koordinacijo mestne uprave, predvsem na projektni ravni, ne toliko na ravni mestne uprave, kot organizacijske gmote. Ampak, na projektni ravni – dalo marsikakšen strošek bistveno, bistveno znižati tudi s tem, ko bi se našlo boljše variante za izpeljavo projektov. To je pač v normalnem gospodarstvu – ko jee potrebno za vsak tolar dvakrat premisliti, ali ga boš komu plačal – ne dal – plačal – normalna praksa. Mislim pa, da mestna uprava v sedanji organizacijski obliki tem izzivom ni kos. Da ni sposobna s sedanjim vodstvom videti z istim glasom in delati kot enovita skupina za iste cilje. In videti, da je pravzaprav interes, razvojni interes Mestne občine Ljubljana lahko samo eden. Ki ga da župan. Zato, ker je izvoljen na volitvah. In, ki ga da skozi mestni svet, kot neko jasno predstavljeno vizijo. In zato pač imamo različne oddelke, ki vsak na svojem teritoriju, tako vsebinskem, kakor tudi geografskem vidi svoje interese, svoje cilje in se za njih bori do zadnje kaplje krvi. Kaj pol to pomeni za celo sliko? Žal pomeni zapravljanje denarja. In zapravljanje časa. In s tem povišanje bodočih stroškov, ki bodo to mestno občino in pa njen proračun prizadele.

Jaz zato še enkrat na koncu povem. Tega proračuna zaradi mojega nestrinjanja s sistemom, na katerem bazira, ne bom podprl. Želim in priporočam mestni upravi, da proračun za leto 2006 spravi pod streho mestnega sveta in pa v njegovo sprejetje posreduje takoj po koncu letošnjega poletja. Bistvenih sprememb mislim, da niste v stanju narediti. Mislim, da lahko vse tisto, kar pravzaprav potrebujete za to, da boste funkcionirali normalno. In da ne bo na koncu očitek – ko bomo prihodnje leto se srečali v predvolilnih akcijah in na predvolilnih shodih in v predvolilnih razpravah v mestnem svetu, razlog za to, kaj vse bi mi želeli narediti, pa nismo mogli, ker proračuna ni bilo. April je štiri mesece prepozno za sprejemanje proračuna. To veste vi bolje, kot jaz. In zato upam, da se boste pač kupili politični mir in pa sprejetje proračuna s tistimi izdatki, ki jih proračun pač premore.

Istočasno je pa tako. Če pogledamo skupne izdatke mestne občine v mandatu 2003 – 2006. Oziroma v proračunih 2003 do 2006, potem smo že skoraj na milijardi Evrov. 200 milijard tolarjev. Če k temu prištejemo še dodatno izdatke Javnega Holdinga Ljubljana, d.o.o., smo krepko čez milijardo Evrov.

Jaz priporočam in bi želel videti, da bi Služba za medmestno in mednarodno sodelovanje, zato, da bo kakšna korist od nje, ker druge pač žal ne čutim, naredila analizo, koliko na prebivalca, če poštejemo vse te izdatke v tem mandatu županje – na glavo prebivalca – zapravi Mestna občina Ljubljana. In za kakšne namene. In koliko zapravijo tista mesta, s katerimi smo nekje pobrateni, ali posestreni. Kakor koli že želimo temu reči. In pa mesta, s katerimi bi se rada ta mestna uprava primerjala. Zato, da bomo potem lažje v predvolilnem času, v objektivnih številkah ugotavljali, ali mesto da več? Ali da manj? Za tiste dejavnosti, ki jih prebivalci vidijo, da so pravzaprav mestna skrb. Na ta način bomo potem seveda lahko razpravljali tudi o proračunih za leto 2007, 2008 in tako naprej. Verjetno, drznem si reči – pod drugačno koalicijo. In drznem si reči, tudi pod drugačnim županom.

Vam, gospa županja, želim obilo uspeha pri izvrševanju proračuna. Jaz sem prepričan, da ste kupili, ali pa uvrstili v odhodkovno stran dovolj odhodkov tudi za namene, ki bodo zagotovili večinsko podporo temu proračunu. Upam, da se vam ne bo zgodil fijasko, kot se je leta 22004. In, da ne bomo v zadnjih dneh decembra uveljavljali rebalans tega proračuna. Prepričan pa sem, da bo razprava o proračunu za leto 2006 bistveno, bistveno lažja.

Predvsem, če bomo ugotovili, da skozi polletno poročilo o financiranju občine vidimo, da vse poteka točno tako, kot ste si zamislili in zastavili.

Svojega glasu vam ne bom naklonil. Ne temu aktu. Niti ne koaliciji, ki pač je ta akt pripravila. In politično uskladila. Menim, da Ljubljančanom ne prinaša tistega, kar si želijo od svojih davkov in pa prispevkov v mestni proračun. Bom pa z veseljem prisluhnil razpravam v predvolilni kampanji, kjer jih boste prepričali v drugačno plat. V drugo plat, kot jih prepričuje opozicija. Mislim pa, da bomo na jesen 2006 spet objektivno postavljeni pred voljo naroda. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Jazbinšek. Za njim bo razpravljal gospod Černjak. Izvolite, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Podpiram vse, kar je seveda rekel gospod Sušnik. In se sprašujem pravzaprav. Kljub vsemu je govoril o kolektivnem subjektu. Verjetno je mislil skupaj in pozicijo in upravo.

Jaz mislim, seveda, da gre tle za dve različni jalovosti. Ena jalovost je seveda na generalni politiki. In celo bi rekel – ne prijemanja v roke politike tudi tam, kjer bi jo lahko. In druga jalovost je seveda na posameznih konkretnih primerih. Jasno je, da nas čez devetnajst mesecev čaka – rekel bi – nek obračun, ne? Kaj je v tem obdobju blo narejeno. Mislim, seveda, da obstajajo neke iluzije v prostoru mesta Ljubljane. Da je možno z neko, rekel bi – projektnim pristopom in konsenzom med opozicijo in pozicijo – pridet do nekih prioritet skupnih projektov. Pa čeprav bi se ti projekti delali – recimo na tako zvanem projektnem whisky-ju, kot smo malo prebrali. Proračun je priložnost, ne? Za, recimo to, da se poenotimo okrog, rekel bi, velikih ljubljanskih projektov z enim konseznom. Vendar, seveda, teh ljubljanskih velikih projektov ni. Če jih pa imenujemo, ne? Je pa okrog tega takoj problem, ali so pripravljene tako, da bi se lahko te projekte sploh realiziralo. Novinarji niso hoteli zapisati lansko leto niti ob rebalansu in sprejetju zaključnega računa. Da rebalans ni bilo težko narediti. Zato, ker smo imeli na prilivni in na odlivni strani izmišljotine. Oziroma, projekte, ki se jih ne da realizirati. In jih tudi seveda, kot take, ki se jih ne da realizirati, nismo mogli dati v letošnji proračun. Projekti so, niso pripravljene. Ali so pa zaradi voluntarizma v krizi.

Jaz bom šel malo skozi odgovore na moje pobude, ne? Ki sem jih dal ob sprejemanju osnutka proračuna. In bom skozi te odgovore seveda pokazal pravzaprav s kumm imamo mi za opraviti tukaj. Kadar gre za velike reči.

Recimo, gospod Notar, veste – te, bom rekel te, odgovori na pobude in predloge, gospa županja – so pa vaši, veste? Ker ste vi ekskluzivni predlagatelj proračuna. In, ker seveda vi tudi odgovarjate za vso spodnjo strukturo. Ampak, najprej vam bom povedal kakšno strukturo imate. Poglejte. Meni gospod Notar deli neke nauke o tem, da je Karta hrupa silno pomembno in zahtevno in tako dalje. In potem mi razlaga, ne? Da je problem in-puta in tako dalje. Jaz sem njemu razlagal, ne? Razumete? Ne? Da in-pute imamo za Karto hrupa. Ne. Zato, ker ne pozna materije, ga je bilo še in še govorjenja. In kakšen je rezultat? Ne? 24.3. se zgodi en sestanek na republiki. Zato imamo mi menda v proračunu Karto hrupa, ki bi jo sicer morala imeti država. Ne? Na enem sestanku torej. Nima uredbe. Se dogaja to, da imamo mi proračunsko postavko. In potem kronski dokaz. Ne? Kronski dokaz. Da je karta tako zahteven problem, da pa bo to prevzel na sebe zunanji izvajalec – Državna direkcija za ceste. Jaz – ja, sem razlagal gospodu Notarju, da imajo cestarji že 30 let razvite računalniške programe za risanje kart hrupa. Da je ob vsaki cestni investiciji narejena karta hrupa. In to v okviru projektne, projektne dokumentacije. Ne pa z nekimi posebnimi in ne vem kakšnimi še

zadevami. Ampak, dokaz tukaj je, da je eden vedel, zakaj je na sebe vzel. Tehnični posel. Direkcija za ceste. Zakaj? Zato, ker seveda ima to, kot dnevno prakso, ne? In, he, he... Zdaj smo pa mi nase vzeli financiranje Karte hrupa, ki jo zna delati direkcija. In, ki bi jo moral republiški proračun met, ne? In to retrogradnjo meni razloži gospod Notar. Sestanek je bil po osnutku in po mojih pripombah. To samo tako, da boste videli, kako se nekatere stvari predimenzionirajo, ko nimajo nobene teže. In kakor se druge podcenjujejo, ki imajo veliko težo.

Diskusija je bila tudi – gospod Sušnik – je povedal, ne? Okrog vprašanja komunale. Poglejte, kaj mi vaši odgovorijo? Ponovijo tekst. Ki so ga dali v revizijskem poročilu, za revizijsko poročilo računskega sodišča za 2003. In napišejo, da koncesij ni moč uspešno zaključiti, po postopku podelitve koncesij. Namreč, je treba spremeniti in dopolniti več zakonov. Računsko sodišče mi je pa reklo, mate zakon, mate odlok. Zakaj niste podelili koncesije? Zakaj morate v sistemu prehodnih določil? In potem mi dajo še poduk. Da obstoja neko, neko vmesno področje – vmesno obdobje. Oprostite, namesto, da bi podelili to koncesijo po zakonu in lastnem odloku – katero vmesno obdobje bo zdaj tukaj. In mi tukaj citirajo neke avtoritete, dr. Pirnata, ki je očitno avtoriteta za vmesne rešitve. Zakaj rabimo vmesno rešitev, ne vem. In potem mi dajo poduk tukajle notri vaše službe – z istimi besedami, za katere je tudi nadzorni odbor pač povedal, da pojma nimajo o teh vprašanjih. Ne? In mi dajo poduk, ne? Poglejte, zdaj pa sklep o vlaganju javnega kapitala v komunalno podjetje je bil svoj čas, štirindevedeset objavljen – in da ni bilo rezultata. Kaj mene briga, kaj je Vidmar objavljaj, razumete, leta 1994. Plus, da oprostite, javni kapital imamo mi. Mi ga vlagamo. In ne obratno. Ne? Hočem povedat, seveda, ne? Da na koncu koncev, to, kar imamo s KPL-jem in CPL-jem, ne? Možnost, da bi eno ali pa drugo obliko, koncesijsko, ali pa s kapitalskim vlaganjem obvladali to javno službo, kar je časovno eno in drugo enako. Oni napišejo, da je za to predhodno treba spremeniti nekaj zakonov. Mislim, oprostite, na ta način seveda in če obstoja tukaj neko vmesno obdobje, kot ste vi meni županja tukaj napisali, z besedami verjetno gospoda Klavsca – ne? Če to obstoja, oprostite, potem jaz vem, da v devetnajstih mesecih, na tem področju ne bo storjeno nič. In, da verjetno obstoja nekaj, čemur se reče politika. Zavlačevati devetnajst mesecev.

In pogledite, na področju prometa. Prometni režim v centru. Kaj me gospod Klavs poduči. Poduči me, da prometni režim na območju ožjega mestnega središča – je leta 2000 sprejel ta mestni sklep – svet, s sklepom številka 391 –7/97-7. To se pravi, mi imamo za sprejet enosmerni promet. Mi pove. In potem pove, da bo po prvi fazi tega, naredil en križišče. Semaforizacijo Resljeva – Slomškova. In potem mi pove, da bo iz predloga številka 2, naredil eno križišče danes. In sicer, semaforiziral bo križišče Masarykova – Metelkova. In, ko ga vprašam, ali bo Metelkova enosmerna, ne? V to križišče, kakor je bilo rečeno – on odgovori – ne, taka bo, kot danes. To se pravi, on me poduči, da ma sprejet enosmerni sistem. Da bo naredil v preteklosti in danes, od tega dva križišča. Moral bi pa, oprostite, narediti, -enosmerno Slovensko, ne? Celo. Enosmerno Resljevo celo. Enosmerno Poljansko, Ciril Metodov trg,... tole Wolfovo. Šubičevo. In enosmerno, tale... Gosposvetsko, Dalmatinovo, Komenskega, Ilirsko. To bi moral narediti enosmerno tako, kot ima v vseh variantah not narisano. In potem me poduči gospod Klavs. In reče: da pa povezave Roške, njegove – Njogošve in Masarykove, ne? Še ni. Novega mosta še ni. Da je tam sprejet nekje lokacijski načrt. Se sprejema. To je tisti, o katerem sem jaz govoril, da se sprejema, kot škodni lokacijski načrt. In zdaj, ker... je neuresničljiv. Tisti osnutek. Ki smo ga tle imeli. In zdaj ga jaz vprašam – prav, zakaj pa, če je od te povezave odvisen, kot mi tukaj pove – enosmerni promet v centru? Ga vprašam? No, zakaj pa nimaš v načrtu razvojnih programov? Postavke, ne? Most čez Ljubljano. Njogoševa in tako naprej. In reče – saj ni denarja. In zdaj si vi predstavljajte, gospa županja – vi ste sprejeli enosmerni – to je velik mestni projekt. Sprejeli ste enosmerni režim v tem mestnem svetu, prejšnje sestave. In mi zdajle, skozi proračun poveste, da boste

eno neskladno križišče temu režimu sfinancirali v letošnjem letu. In, da do konca petletke ne bo nič več iz naslova spremembe prometnega režima v centru. En se tle z mene norca dela!

Tudi tisti, ki misli, da se da velike projekte v tem mestu skoordirati. V tem mestu se ne da nobenega velikega projekta skoordirati. Ker je od zadaj nekaj, česar ne razumem. In potem dobim iz naslova kategorizacije občinskih cest in prometne ureditve. Tukaj celo, cel pasus, kako te stvari med sabo nista povezani. In poduki in tako dalje. Češ, da celo na nekategorizirani cesti, mora biti prometni znak. Ampak, oprostite, gospa županja, na štiripasovni vpadnici, na glavni cesti, Celovški, oprostite, so tehnični elementi drugačni. Brzina drugačna. In na glavnih cestah zakon reče – mam lahko večjo brzino, kakor sicer in tako dalje. In, oprostite, nekategorizirana cesta in glavna mestna cesta, ne moreta biti, oprostite, enaki. In neodvisne med kategorizacijo. In pa semaforizacijo. Kar bi se reklo neka prometna ureditev. To mora človek, oprostite, poslušati. To mora človek brati. To mora človek brati. Kar je seveda eno – grozovita obremenitev, ne?

Zanimivo, ne? Kaj je recimo nadzorni odbor povedal ta istim ljudem. Ki so prej govorili o teh, o teh rečeh. Povsem nesprejemljiva opravičila za sicer priznane kršitve Zakona o javnih naročilih, češ, da je Zakon o gospodarskih javnih službah – pogledjte, kakšne stavke daje nadzornemu odboru vaša služba. – Določil leta 92 prekratko prehodno obdobje v urejanju poslovnih razmerij z nekdanjimi podjetji posebnega družbenega pomena. To piše v nadzornem poročilu. To je dimenzija vaših služb. Jaz bom seveda in seveda vas, ki to povzimate.

Jaz bom seveda moral tu še odkomentirati ene dva, tri velike projekte. Recimo na kulturi. Kaj ste zdaj dali notri? Kaj boste kupovali v NUK-u II? V projektu, kjer zakon o poročanju ni – v parlamentu – ne bo šel skoz, ne? 250 milijonov. Kaj boste s tem kupovali? Oprostite. Tam, kjer smo kupili že vsa zemljišča. Kupili smo tudi tako zvano Rimska 1. Ne vem, ali smo kupili Rmsko 3, ali ne? In drugič, projekt, ki je ustavljen, projekt, ki bo ustavljen. Projekt, ki je delan na mestu, na pogodbah med Bohincem in Ruplom. Ki se ne izide tak, kot je. In se zato tudi ni izšel. Od leta 94 do danes. Na takem projektu boste pa zapravljali. In pojma nimam, kaj boste iz teh 250 milijonov? Če gre to za poplačilo tiste napake? V denacionalizaciji. Dejte no mir. To je tehnično vprašanje. Saj ne more biti dvakrat ista stvar plačana. Pa tudi, v stečaju ne more nekdo, seveda, kot – kot stečajni predmet met nekaj, met nekaj, čemur se reče – parcela z bremenom denacionalizacije. In z bremenom tega, da je denacionalizacija že gotova. Ne? To mora on seveda v stečajnem postopku vedet. Če pa kupujete kakšne hiše tukaj, iz teh 250 milijonov. Bi vas pa res rad vedel, slišal, kdo je... 250 milijonov je pa – veste koliko? Toliko, kolikor imamo za pet let za Ljubljanski grad. Notri v proračunu. In to je ta nacionalni škandal. Za – za, za – investicijo, ki je ustavljena. Za investicijo, ki se ne izide. Za investicijo, ki – ki ni uresničljiva, bomo zapravili toliko, kot v petih letih za Ljubljanski grad. Mislim, jaz sem tukaj seveda brez besed, ne?

Za šport ste me zadnjič enkrat... Ja, saj. Ampak, kaj češ. Če sem brez besed, no. Bom pa vpil, no. Ali bom pa – ne vem kaj – pel. Pel, če ne smem, ne? Ja. Torej, ve se brez katerih besed sem, ne? Šport, ne? Še dobro, da ste ven dali tisti bazen Tivoli. Tekstualno. Veste, s kakšnim projektom razpolagamo v bazenu Tivoli? S shoppingom – s shoppingom. Čez Latermanov drevored. S shoppingom na parkovni zemlji. Ne na zemlji Plavalnega kluba Ilirije in vaši. V parku. Tak projekt imamo mi. Tam gor piše še danes tabla – Vika Potočnik podpisana.. Poslovno športni center. Neuresničljiv projekt. Neuresničljiv projekt po, rekel bi, tem, da mi parka Tivoli ne moremo dati za 450 m² shoppinga. Ne? Ne moremo ga dati.

Pa bom zdajle malo šel do svojih amandmajev. Pa sem drugače, kot Sušnik. Jaz itak vem, ne? Da sistemsko ni temule, kako bi rekel – temule proračunu. In, da tudi razvojno v tem proračunu ni nič, razen temeljnih napak, ne? Pa sem rekel, pa bom vsaj malo konstruktiven, zato, ker sem imel motiv. En motiv sem imel tudi, da bi pripeljal v investicijo Ljubljanski grad – v ta proračun. In povem, zakaj sem imel ta motiv. Ne? Zato, ker, če je že smisel te – te

– rekel bi – vlečnice gor. Potem je smisel v primeru, da ima Ljubljanski grad vsebine zapolnjene. To pomeni angažma Hribarjeve dvorane. To pomeni tudi primerna gostinska ponudba gor. Dokončanje nekaterih reči. Skratka, neke kapacitete, v katerih se lahko kaj dogaja. Vendar moram povedati, ne? Da tudi paradni konj, ne? Ljubljanski – Ljubljanski festival. Poslal nam je. Poslal. Okrog – za plače, ne? Svetnikom, ne vem, en apel. Ne vem, ali ste dobili vsi, ali niste? Kakšni malo z vprašanjem gledajo zdele. Jaz sem dobil, ne? Za plače apel, ne? Za 50% večje plače. Ne? Nisem pa dobil apela iz naslova investicij, ki so na gradu gor. In iz naslova investicij pa vem, da operirajo s starimi stvarmi, kjer pravi – ne? Z revalorizacijami. Kjer pravijo – 5 milijard je. Ne, ni res. Nove revalorizacije so bile seveda tri milijarde. Revalorizacije, kolikor toliko dostojne. Ampak, seveda, tega festival v artikulirani obliki ne more dati. Zato ta moj motiv, ne? Da bi to postavko povečali. Jaz za sebe dajem seveda za drugo leto. Za 2006. No in potem sem rekel, bom malo konstruktiven, bom – recimo, na primeru, da bi morali met, ne? Recimo – sredstva proračuna se smejo uporabljati le za namene, ki so določeni s proračunom. Pa sem rekel, dajmo zraven amandma in, če imajo za to pravno podlago, ne? In potem – seveda, ne boste verjeli, gospod Klavs je s sabo prinesel en gradben dovoljenje. Ki je iz leta 2004, ne? Jaz si pa želim, ne? Da bi on ta dovoljenje imel, preden je finance porabil, en? Finance je pa porabil – kot corpus delicti – zdele govorim. Ker sem tam – ga prej tle videl, v preddverju. Ne? Kot - finance so šle pa v letu 2002. Ne? In fizično zgrajeno je bilo tudi v 2002. Ne? Ampak, ta moja želja takele čisto navadne dikcije, ki ma lahko posledice. Ne more skozi. Ne? Ker ni retroaktivno. Seveda, ta dikcija je nevarna tudi drugače. Ne? Če bi jo zelo rigorozno uporabljali. Ne? To se pravi, da včasih dajemo za denar, kjer ni predpisane pravne podlage. Ne vem. Mogoče clo za ceste, za vzdrževanje in podobne reči. Ne? Ker pravna podlaga reče – vzdrževalec, ne? Tudi nadzor. Nad cestami ni možen, ker nimamo pooblaščne vzdrževalske organizacije in podobno. Mogoče bi celo – rekel bi – služba, ne? Kakšna zimska, bila ogrožena, ker neko pravno podlago imamo, ampak – čisto ta prave pa ne. Skratka, to ne gre skozi. Tak amandma ne bo šel. Dajte no mir.. Ne? Jaz sem od mladosti svoje, ko sem bil svetovalec za urbanizem občine Šiška, vsaka – vsaka – vsaka, vsaka proslava občinskega praznika je bila odprta s črno gradnjo. Pri nas pa, oprostite, vsaka predvolilka ima v sebi črne gradnje. In tole je črna gradnja iz predvolilke. In tudi Gmajnice so črna gradnja iz predvolilke. Ki je ujela zadnji trenutek. Da se je sankcioniralo v bistvu to. In to, seveda tukaj ne bo šlo. Kako pa boste vi potem v predvolilki kaj na črno naredili? Ali pa recimo, ne? Kar pogledajte, tam mamo tudi tam pri gospodu Zornvalsu imamo tudi postavko – Legalizacija – projekt legalizacije nečesa. Ja, hudiča. Kdaj smo pa – pa je tam spet en objekt, ki ni legaliziran. No, jaz tudi clo mislim, da je tudi – tudi gradbenega dovoljenja za Masarykovo pa Metelkovo ne moremo dobiti. Ker mora biti jasno, na kateri režim dobimo. Gradbeno dovoljenje. Metelkova je enosmerna. In Metelkova je dvosmerna. In bomo imeli zdaj brez dovoljenja, ali pa bo pa dovoljenje izsiljeno. No, tako približno. No, jaz se ne bojim, ne? Da bi bil ta amandma sprejet. He, he...

No in potem imam dva amandmaja, ki se nanašata na nekaj, čemur se reče – ali naš denar nezakonito se preliva v druge občine? Denar davkoplačevalcev Ljubljane se preliva v druge občine na dva načina. Tukaj, v našem proračunu. Enkrat, seveda, za – se preliva za – s poroštvi. Ne Zavodu Tivoli, hvala bogu. Ampak Javnemu podjetju Vodovod – Kanalizacija. In drugič, se preliva s subvencijami, ki jih imamo tu notri. Zdaj, seveda mi bojo rekli, ne? Spretni, ne? Tamle čez. Da sem knjigovodsko neki fouš naredil, ne? Izključno za investicije v lasti mestne občine. Da to ni ta prav. Da bi bilo mogoče boljše – izključno za investicije na terenu mestne občine. Ali pa, da vlaganje kapitala ni ta prava dikcija in tako naprej. Čeprav, vas moram opozarjat, da imamo mi recimo v Vo-Ki, ne? Tri oblike lastnine, ne? Tri oblike. Ena iz Holdinga. Ena v popisu 2004 piše, da je Vo-Ka dokapitalizirana od nas. In ena je pa taka tudi tam piše, da imamo mi ene investicije, ki jih ima pa Vo-Ka v – s pogodbo o upravljanju. Upravljanju. To se pravi, moji prijatelji računovodje, bi lahko, ne? Ta prav, rekel

bi, termin najdlji. In bi bil tale, rekel bi, amandma – perfekten. No, ampak, jaz vam povem, zakaj je ta amandma – ne bo sprejet. Ne bo sprejet zato, ker imamo en izvor problema. In to sta dva izvora. En izvor je, tisti, ki je bil danes na komisiji, ali na odboru povedan. Ta je – v delitveni bilanci smo se zavezali, da bomo drugim občinam financirali infrastrukturo. To delitveno bilanco bi rad videl. Te delitvene bilance ni. Obstaja devet pogodb, ki so z različnimi občinami različne. Tudi iz tega naslova. In drugi, seveda, faktor je pa ta. Da mi dokapitalizacij ne znamo speljati, ker imamo vmes Holding. Taka ali pa druga oblika direktnega – ne znamo. Ker imamo vmes Holding. To je tisti Holding, za katerega na zadnje pove spet v časopisu Šoltes, ne? Računsko sodišče Republike Slovenije, da je ustanovljen nezakonito. Ampak, nezakonitost ni iz vica, tega – pravne, pravnih znanj in tako naprej. Ta nezakonitost je za – z namenom. In ta nezakonitost seveda ima posledice. Ena od njih je, da kadar mi dajemo denar, Mestna občina Ljubljana, ta denar ne moremo artikulirati na koncu, kot našo lastnino. Ker se to, seveda, na različne konce. Tako, da brez upa zmage. Jaz tudi ne bom več pol tega amandmaja opravičeval. Ne? Jaz sem napisal tukaj obrazložitve, ne? Za investicije v lasti drugih občin naj dajo poročstva druge občine. To je edino zakonito možno. In potem sem dal tudi obrazložitve, da – da, če je pogodba o vlaganju kapitala, ali pa kaj podobnega. Je to edini način, da se drugim občinam vzame veselje do soupravljanja javnih podjetij, brez finančne odgovornosti. To je namreč današnja situacija. Jaz vem, da bodo v Združeni listi rekli, da to je problem. Ne? Pardon, pardon... jezs ta na... pa nisem hotel – bit žaljiv, bog ne daj... Ja, no, da Socialnih demokratih, da bodo ugotovili... A pa ste že? Imate to v – v registru?

... iz dvorane – nerazumljivo...

A, oprostite... Združena lista, Združena lista, ha, ... vem, vem, da seveda, kar se tega tiče, ve, da je problem, pa ne ve kako bi iz njega, ker je seveda talec LDS-a v tej stvari. Talec. Ampak, seveda, kot talec, zaradi teh devetnajstih mesecev preživetja, ne bo tega problema seveda odprla. Ampak, bo veljala tista, da smo mi v delitveni bilanci, - v delitveni bilanci rekli, da bomo drugim komunalno infrastrukturo financirali. Do kod, pa ve sam, oprostite, bog otac. Oziroma intelektualno močnejši župani, kot so županje Ljubljane.

In, zdaj grem k nečemu, kar sem mislil, da je velik prispevek moj. In sicer 4. in 5. amandma. Namreč, jaz sem najdu tudi nekatere, nekatere možne prihodke. Bom povedal, da sem za to še posebej motiviran. Tudi zato, ker vprašanje odškodninske tožbe v Stožicah, se ne more odpret. Se ne more odpret in se ne more odpret. Kljub nadzornemu odboru, ki je dal svoje. Kljub mojim pobudam. Pa na koncu koncev magar samo za tista tri in pol leta, ne? Ko mi ne moremo koristiti, ko ne moremo koristiti zemljišče v Stožicah. In, ko v 4. členu piše – pod odškodninsko odgovornostjo, če se kaj zatakne v denacionalizacijskem postopku. Pa se je. In nič ne dobimo mi iz tega. Ker tri in pol leta ne moremo nič z zemljiščem v Stožicah.

Torej, poglejte, jaz imam tukaj dve končni poročili. In sicer izrednega nadzora. Izredne notranje revizije na Oddelku za gospodarjenje z zemljišči. Služba za notranjo revizijo MOL je ugotovila, da je Zavarovalnica Triglav, leta 1989 plačala prispevek k stroškom pridobivanja in urejanja zemljišča v višini 12,8 milijona DEM. Ko je to dobila gospa Romana Logar, kot članica nadzornega odbora v roke, je ugotovila – je ugotovila, da je to napaka v izračunu. Ker so jemal napačne tiste datume revalorizacijske in tako naprej. In je izračunala, da je to seveda težko 7,8 milijona DEM. To je razlika 5 milijonov DEM. To sta dva papirja, ki sta obadva končna. Okrog teh, okrog te razlike 5 milijonov ni možno nobene, nobene – rekel bi, nobenega – korespondence. Kakor vam bojo povedal. Da korespondenca obstaja. To je namreč ugotovila, oziroma potrdila Služba za notranjo revizijo MOL in ne gospa Romana Logar. Ona je predhodno opozorila službo na njeno napako. Osebno mislim, da bi seveda ta

preplačani del. Namreč leta 2001 in potem do 2004. Smo mi teh 12,8 – ne vem, ali smo že vse plačali, ali ne. Smo 12,8 milijona mark plačali. 5 milijonov mark preveč. Vmes so bili še eni triki z zamudnimi obrestmi. Bom povedal zakaj. Zavarovalnica je rekla, toliko časa sem se pregovarjala s tisto službo, da sem kar udarila gor ene zamudne obresti. Potem so pa priznali te zamudne obresti in je gospa Turšič že nazaj dobila tiste zamudne obresti. Zdaj ostaja vprašanje, ali je gospa Turšič nazaj dobila tudi 5 milijonov mark? Zato sem predlagal, ne? Da se ta postavka da na prihodkovni strani v proračun. Zato, da bi tudi prisilili županjo izterjat to zadevo. In, če bi prišlo do rebalansa, kar ne bi bilo izterjano. Bi potem seveda županja lahko dala pojasnilo, zakaj to ni izterjano.

Vendar, moram reči, da je na to temo zgodila – vam bodo rekli, da je to neka korespondenca. Nečemu se oporeka. Temu se ne oporeka. Bom jaz povedal, kakšna korespondenca se vodi. In gospa županja, boste videli, kakšne – kakšne imate vi službe. Korespondenca gospe Romani Logar se glasi: Ker vaš dopis sprejemamo kot dobronamerno željo po sodelovanju, reče naša notranja revizija, potem, ko je morala za 5 milijonov popraviti znesek. Ker so navedbe v njem po večini opravičene. Ampak, potem pa reče notranja revizija in pošlje samo nadzornemu odboru in županji v – v razmislek sledeče. Češ, zdaj oni vejo, da je šlo 5 milijonov preveč v, ne? V zavarovalnico. Korespondenca se pa glasi – s strani naše službe nadzorne. Gospa Romana Logar ocenite lahko, koliko obresti bi Mestna občina Ljubljana lahko dobila, če bi 30.03.1990 položila 7,8 milijonov DEM, kot vezano vlogo. Zdaj pa bom takole rekel. Če gospa Hiti hoče povedat, da je predplačilo 5 milijonov mark tisto, kar ona pripoznava, kot pravico iz naslova obresti preplačila. Potem drugič, kadar se zgodi takšno preplačilo, ki se seveda na ta način ne sme zgoditi. Ker v resnici bi morala dobiti zavarovalnica manj. Zakaj? Zato, ker je prekinila posel. In je ta čas bila parcela blokirana za druge investitorje. Stvarna škoda je seveda obratna. Ne pa to, da zavarovalnica dobi to, da – da se je – da je prepočas gradila. Zato dobi še neke, k je že v revalorizaciji sami, seveda, notri. To je naša služba. To je odgovor – odgovor te službe. Na sledeče. Obstoji utemeljen sum, da so odgovorne osebe MOL v letu 2001 omogočile Zavarovalnici Triglav, da ... pridobitev neopravičene koristi v višini cca 5 milijonov DEM. Ona reče: ni suma. Se mi zdi, da tako glasi to pismo. To je ta korespondenca, na katero se vam bojo sklicevali. Dajte, dajte.

Pa še nekaj okrog parcel. Ne? To pomeni, da seveda imamo iz naslova zaključka, ki ga mora narediti. In predlagati županji, ne? V drugi, v drugih zadevah, je bil predlagan zaključek. Nazadnje se pobere, kar je preveč plačano. Tukaj pa, seveda ni zaključka za 5 milijonov. In tako. No, ampak, vendarle v tem poročilu in v popravku, je pa tudi notranja revizorka, na podlagi vidnega in prejetega vzorca dokumentacije ocenila oškodovanje premoženja MOL, v višini 324 milijonov tolarjev. Tle gre pa za primer. Namreč, mi smo v tem primeru dvakrat zgubili. Enkrat smo vrnili Zavarovalnici Triglav preveč. In drugič, smo menda prodali zemljo prepoceni. In sicer Energoplanu. Za 314 milijonov SIT. Županja, meni so rekli, da ste vi to dali v presojo organom pregona. Vendar pa, oprostite, vas to ne odvezuje od tega, da ne izterjate tega zneska. Še v tem letu, kot izredni prihodek proračuna – v višini 314 milijonov SIT. Jaz sem seveda, brez upa zmage, da bi tole prišlo notri, kot obveza v proračun. Kajti, na drugi strani bi s tem bila zmanjšana – proračunski primanjkljaj. Ne? Ker ni nobenega projekta, kamor naj bi se ta denar dal. A me razumete? Nimamo nobenega projekta ta trenutek, kjer naj bi teh 900 milijonov, ne? Notri dali. Ni ga. Še Ljubljanski grad ni tak projekt, ker nimamo avtoriziranih, seveda, podatkov o tem, koliko ta projekt stane. Ne? In, brez upa zmage, seveda, da mi to, ne? Saj bo ostala moralna zaveza, pravijo eni.

No, gospa županja, jaz vas bom teh devetnajst mesecev, ne? Na temo – ali boste ta denar nazaj dobili, ali ga ne boste nazaj dobili – ne? Pregarjal. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Černjak. Za njim bo razpravljal doc. dr. Gomišček. Izvolite gospod Černjak.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Hvala lepa. Spoštovana gospa županja. Svetnice, svetniki. Zavedam se dejstva, da je letošnji proračun Mestne občine Ljubljana verjetno eden najzahtevnejših. In, da je bilo potrebno mnogo medsebojnih usklajevanj. Ampak, vseeno moram ponovno opozoriti na nekaj, po mojem, zelo perečih problemov.

Smo sredi meseca aprila. In proračun še vedno ni sprejet. To vnaša resen dvom v izvršitev planiranih proračunskih aktivnosti. Zaman vsa dobra volja in pa dober in dovolj rezerviranega proračunskega denarja, če pa ni rednih aktivnosti. Predvsem investicij v predšolski vzgoji in šolstvu. Zaradi dolgotrajnih, bom rekel – v narekovajih – kot se rado reče – »papirnatih ali birokratskih procedur« - ne bo mogoče izvesti. Postopki so jasni. In temu se je treba jasno prilagajati.

Že več let opozarjam, da bi se navedenemu lahko izognili s planiranjem in s sprejetjem dvoletnega proračuna. Ki bi dejansko omogočil večje možnosti planiranja. In pa realizacijo investicij na daljši rok. Kar je še posebej v šolstvu. Ker vemo, da lahko investicije izvaja predvsem v času poletnih počitnic – zelo pomembno.

Le upam lahko, da ima Oddelek za predšolsko vzgojo in izobraževanje pripravljeno vso potrebno dokumentacijo. Za takojšen začetek postopkov investicij, planiranih v proračunu, ki ga imamo pravkar na mizi.

To pozno sprejemanje proračuna pa prinaša tudi negotovost tudi vsem organizacijam, ki so delno ali v celoti financirane iz mestnega proračuna. Saj ne morejo z gotovostjo predvidevati svojih celoletnih aktivnosti. In kako to vpliva na njihovo dejansko delo? Si lahko samo predstavljamo. Oziroma, kar sami vemo.

Ponovno poudarjam, da kljub obsežnosti proračun mogoče še ni našel nekih jasnih prioritete. Seveda, sredstva so omejena. In zato je še toliko bolj pomembno, da si mestna občina postavi prioritete, ki bodo mestu prinašale napredek in pa razvoj. Ne morem niti mimo dejstva, da s predlaganim proračunom zopet le gasimo požare in še to ne največjih. Pač pa še tiste, ki se jih lotimo, ne pogasimo do konca. Ampak, jih postimo tleti. In jim s tem damo možnost, da ponovno zagorijo. Po drugi strani pa gasimo tam, kjer ni niti dima. Kot na primer grad in vzpenjača. Po mojem mnenju je še vedno premalo...

.....konec 2. strani I. kasete.....

...področjih. Kjer je do sedaj bila skrb žal bolj verbalna, kot dejanska. To dokazuje tudi dejstvo, da se pri obravnavi proračuna s področja predšolske vzgoje, izobraževanja in športa, da na matičnem odboru zopet ponovno ni bilo prisotnega gospoda Lekiča iz Oddelka za finance. Tako smo svetniki zopet razpravljali o proračunskih postavkah, brez konkretnih odgovorov na postavljena vprašanja. In takrat, pri razpravi, smo ostali tudi brez odgovora na vprašanje, koliko obveznosti iz izvedenih aktivnosti v letu 2004, bomo pokrivali iz letošnjega proračuna. Še dobro, da sem pravzaprav to zahteval na odboru. In, da smo danes dobili predlagane številke na mizo. In še dobro, da niso tako velike, kot smo se dejansko bali. Kajti, zaman je ves trud za povečanje postavk in visoke indekse, če ti zaradi plačevanja zaostalih

obveznosti niso realni. Ampak, kot rečeno, zneski niso previsoki, tako, da indeksi so približno nekje realni.

Kritika seveda je potrebna. Je kot ogledalo poziciji. In res pa je, da ogledalo pokaže tudi dobre plati, če so. In roko na srce, teh je kar nekaj. Kot svetnik Stranke mladih Slovenije, prvenstveno skrbim za teme, ki se dotikajo mladih in njihovih staršev. Na vseh nivojih. Že pri obravnavi osnutka proračuna sem opozoril, na po mojem mnenju najbolj kritična področja. In to, kar lahko rečem, da z veseljem ugotavljam, da je mestna oblast te sprejela z razumevanjem. In dejansko večino mojih predlogov umestila v predlog proračuna.

To seveda ne pomeni, da je proračun idealen in da problema na tem področju ni več. A povišanje sredstev za investicije na področju predšolske vzgoje in izobraževanja, je vzpodbudno. In vesel sem, da je občina našla posluš za potrebe mladih in njihovih staršev. To ne nazadnje dokazujejo tudi povečanje sredstev, kot na primer – več, kot 60% za Mladinski svet. Ali pa dodatnih, iz 0,6 milijonov za začetek obnove otroškega okrevališča Zambratija. Ali pa ne nazadnje bistveno več sredstev, namenjenih za investicije v osnovne šole. Ali v igrišča tretje kategorije, kjer bo dodanih zraven – dodanih 10 milijonov. Skoraj, da polovica namenjenega. Ali skoraj dodanih 30% sredstev za obnovo in pa investicije v vrtce. Kar pomeni več, kot 100 milijonov. Te investicije sicer ne bi smele biti vprašanje financiranja. Saj gre za varnost naših otrok in njihovih učiteljev. A vendarle napredek je. Vse, kar je dodanega, je zelo pohvalno. Vendar pričakujem, da se bo resno pristopilo k dejanski uresničitvi zapisanega. Da ne bomo spet konec leta poslušali – v narekovaju – vzemite te besede – kilavih izgovorov, kako se zaradi birokratskih ovir ni dalo izpeljat realizacije. Kot se je to na primer zgodilo lani pri obnovi igrišč tretje kategorije. In predlani. Uresničitev vsega, kar sem prej navedel, bi dejansko pomenilo veliko za mlade in njihove starše v Ljubljani. Ampak, že sedaj moramo gledati v prihodnost. In dejansko pričakujemo od gospe županje in od gospe načelnice Pavšerjeve, da bomo slišali jasno zagotovilo, da bo oddelek v letu 2005 pripravil vsaj predlog, kako v prihodnjih letih vzpostaviti mrežo četrtnih mladinskih centrov. In ne na zadnje, za koga majhnega, za mlade pa velikega projekta, kot je pokriti skate park.

Večji poudarek je potrebno nameniti tudi študentskemu športu. Ljubljana je univerzitetno mesto in deset tisoče študentov tu preživi večino leta. Zato je študentski šport segment, za katerega je prav, da mu damo v prihodnje primerno mesto v okviru športa v Ljubljani.

Ne nazadnje tudi razmislek, za uvedbo nočnih prevozov Ljubljanskega potniškega prometa ostaja. In to naj nam bo izziv v prihodnjem proračunu. Do sestave prihodnjega proračuna pričakujem tudi, da se bo Mestna občina Ljubljana jasno priključila pobudam, da se sistem financiranja predšolske vzgoje spremeni. In skupaj s sodelovanjem nacionalnih oblasti, v smeri ugodnejših pogojev za starše. To bo zahtevna naloga. Vendar pred tem izzivom stojimo in prav je, da se ga lotimo nemudoma.

Najpomembnejše napotilo mestni oblasti pa je želja po tem, da bi bil osnutek proračuna za leto 2006 na mizah, naših mizah, mizah svetnikov – septembra, ali najkasneje oktobra letos. In, da proračun sprejmemo še pred zaključkom letošnjega leta.

V zaključku bi rad povedal, da opažam pozitivne premike pri urejanju delovanja mesta v korist prebivalcev. Sicer počasne. Prepočasne, a vendarle so. Seveda pa je tudi na nas svetnikih, da bdimo nad izvajanjem proračuna, ki so nam prioriteta. Sam se bom osebno potrudil nadzorovati izvajanje na področju predšolske vzgoje, izobraževanja in športa.

Mestna oblast je dala področju mladih mejhno darilo, mejhno razumevanje. S katerim je omogočila, da teh 400 milijonov bo pomenilo nekaj za izvajanje programa, kar se tiče mladih in njihovih staršev.

Zato dejansko na podlagi tega proračunu ne bom nasprotoval. Nasprotno, celo podprl ga bom. Pa ne zato, ker bi se v celoti strinjal z vsebino. Podprl ga bom, ker se je upoštevala večina mojih predlogov iz razprave pri osnutku. In te pripombe pomenijo dobrih 400 milijonov dodatnih finančnih sredstev za vrtce, osnovne šole, otroška igrišča tretje kategorije in pa šport.

Podprl ga bom tudi zato, da bi imel še večjo zavezo in temelj pri opozarjanju in nadzoru nad izvrševanjem proračuna. In ne nazadnje tudi zato, da poziciji resno pokažem, da sem in da verjetno smo pripravljeni sodelovati, kadar se oblikujejo širše rešitve. Ki morda niso čisto po vaših željah, a so koristne za prebivalce Ljubljane. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam. Besedo za razpravo ima doc. dr. Gomišček. Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Najlepša hvala. Lepo pozdravljeni. Moram reči, da bom veliko krajši, kakor moji predhodniki. Dejstvo je, da se kar se tiče nekih res korenitih sprememb, kjer bi ta proračun prišel iz enega proračuna preživetja, v proračun razvoja, tega se ni zgodilo. In to je bilo tudi za pričakovati. Hudo pa je, da je to v bistvu vaš zadnji proračun. Ne? In stvari, ki ste jih na volitvah obljubljali, da boste rešili glavne probleme, kot je promet, mirujoči promet, gibajoči promet, javni transport, stanovanjski problem, deponija. Te stvari so vse ostale nerešene.

To, da proračun, predlog proračuna zopet obravnavamo sredi aprila in to, da ga ne bomo potrdili – ne boste potrdili v maju, vas rešuje zopet izredna seja. To je pri tretjem proračunu v tem mandatu je – je dodaten problem. Jaz ne vidim, kako je to sploh možno. Saj ja veste. Pri prvem smo rekli – da vidimo, ste prvič. Bomo mal počakal. Bomo potrpeži, nič se ni zgodilo. Tako, da jaz se dejansko bojim, če gre ta stvar še tako naprej, jaz se bojim za Ljubljano. Problemi so se nakopičili. Problemi se niso rešili. Glavni problem je ta, da nimamo prevelikega primanjkljaja. To je približno, če bi človek naredil črto pod tem proračunom. Zdaj, kako bi jih reševali, jaz že stalno poudarjam. Podjetništvo. Raziskovanja. Ekologija. Če to pogledamo – podjetništvo namenjate v tem letu manj, kot leta 2003. Za raziskovanja namenjate isto, kot leta 2004. To so zdaj samo tiste grobe številke.

Zdaj bi vam pa rad še povedal kako v tistih odborih, kjer sem sam, kako poteka delo. Sem v treh odborih. En je Odbor za varstvo okolja. Tam moram reči, da smo v teh treh letih te koalicije – prišli do tega, da bi namesto sedem ljudi, ki so v zavodu in je predstojnik tega zavoda stalno želel, da bi enega več dobil, je realnost, da bo v tem letu pet ljudi. Kljub obljubam v lanskem letu, da boste dobili dodatne okrepitve in da jih bote nekako pospešeno umestili v ta zavod. Saj je ekologija, varstvo okolja – zelo pomembna za Ljubljano, pristajamo pri petih ljudeh. To se pravi dva manj, kot pred tremi leti. Naslednji odbor, Odbor za stanovanjsko problematiko. Vsa leta smo se vrteli tam okoli 200 neprofitnih stanovanj. Boljše ne bo tudi to leto. Vendar, to leto mora Javni stanovanjski sklad vzeti milijardo in pol tolarjev kredita, da se bo to zgodilo. To se pravi, rešujemo proračun, izgubo v proračunu, na ta način, da omogočamo našim javnim zavodom, da se – da jemljejo kredite. Edina, edina komisija, to je tretja komisija, v kateri sem v tem mestnem svetu, je Kadrovska komisija. Moram reči, tam grejo pa stvari tako, kot ste si planirali. Potrjujete ne glede na izobrazbo. Ne glede na kvaliteto. To vas moram pa pohvaliti. To je pa še edina, ki funkcionira tako, kot ste si zamislili. Na žalost, ker ne upoštevate teh kvalitet, ki bi bile potrebne, da če že nimamo denarja, bomo vsaj z znanjem reševali. Tega še ne vidim. Tako, da lepo vas prosim, zamislite se. Jaz ne bom še enkrat tiste zgodbe o volku in treh prašičkih bral. Vam pa nekaj povem, malo za šalo, malo za res. Če bi moja žena z družinskim proračunom delala tako, kakor se tukaj dela, bi že vzel vajeti v roke in bi sam začel delat. Tako, da – to pa – to pa mislim, da bi. Jaz – jaz upam, no – jaz upam, da bote drugo leto, ko bo volilno leto. Ko bo treba reči, da bomo stanovanjski problem rešili. Ko bo treba reči, da bomo transport rešili in še nekaj takih glavnih ključnih stvari. Da bote mel mal boljše, mal boljša izhodišča, kakor jih tale proračun daje. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika gospod Miloš Pavlica.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Gomišček, moram reč, da sem pravzaprav vedno presenečen prijetno, da vam ni nerodno, ne? Ko takole govorite, kot govorite. Glede na to, kar počenjate na nivoju države. Glede na to, kje vse ste, kot fizik, ne? V katerih vse organih – se hudo spoznate, kot gospodarstvenik, ne? V vseh skladih in povsod mogoče. In, ko nam seveda tu dajete poduke okrog našega delovanja.

Hotel sem pa debatirati samo zato, v skladu s tem, kar sicer počenjate po raznih nadzornih svetih in v pomembnih funkcijah, kjer ste – bi seveda moral vedeti, da so tudi – kreditna politika je sestavni del neke politike, ki jo lahko pač vodiš. Ali v podjetju, ali v skladu. In, da v tem okviru je seveda tudi letošnji, milijarda pa pol kredita v stanovanjskem skladu nekaj popolnoma normalnega, poslovnega. Kajti, kot sami veste, ker poznate očitno to področje, se seveda infrastruktura in stanovanjA gradijo z najemanjem dolgoročnih kreditov. In le redko z gotovino, ki se iz proračuna daje. Ko poznate seveda državni proračun. In očitno ste dober poznavalec tega področja. In vidite, da je to nekaj popolnoma običajnega.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na razpravo doc. dr. Gregorja Gomiščka. Gospa prof. dr. Tekavčič.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Hvala. No, saj jaz sem tudi mislila ravno se na isto temo odzvat. Gospod Gomišček, saj najbrž spremljate delovanje tega mestnega sveta in veste, da je to načrtna politika. Prav zato smo že izvedli dokapitalizacijo javnega sklada. Ravno s tem namenom. In takrat tudi razložili. In verjamem, jaz verjamem, da vaša žena dobro gospodari s proračunom, vašim, hišnim. In zato tudi verjamem, da ko ste si reševali stanovanjski problem, dvomim, da ste bili te sreče, da ste stanovanje s chas-om plačali. Ampak ste se na dolgoročno zadolžili, ne? In prav načrtno smo šli v mestu v takšno politiko. Zavestno, zaradi tega, ker smo želeli, da se stanovanjski sklad lahko sam zadolžuje, zunaj garancijskega oziroma kreditnega potenciala mesta. In dolgoročne investicije se običajno financirajo z dolgoročnimi viri. Oziroma take kapitalske investicije. Ne pa, tako, da jaz verjamem, da vaša žena to dobro ve. In sem prepričana, da mi boste v odmoru zaupali, da ste si stanovanje z dolgoročnim kreditom plačali.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednja replika. Mag. Omerza.

G. MAG. IGOR OMERZA

Jaz bi samo kolega opozoril na – ste rekel, problem deponije. Verjetno, ne vem, če veste, ampak, ker smo že povedali večkrat, da bo maja odprta. Novo polje deponije. In, da se pripravlja še eno polje deponije in tako, da se bo ta zadeva – rešuje pospešeno in dolgoročno. To s pomočjo vlade. Oziroma vladne, vladnih – vladnih sredstev.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še zadnja replika, gospod Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Ja, gospod Gomišček, meni je sicer žal, da imate takšno mnenje o delu komisije, katere ste član in katere, katero vodim. Se pravi, Komisijo za volitve, imenovanja in kadrovske zadeve. Sam osebno imam občutek, da kljub vsemu relativno demokratično in na široko razpravljamo in potem tudi imenujemo. In moram reči, da pa me pravzaprav sicer veseli, ne? Da imate tudi vi osebno veliko predlogov in da je vaša družina zelo strokovna in izobražena, ker ravno vi predlagate – ne vem – in mamu in očeta in brata in kaj jaz vem koga vsega v razno razne organe in svete. Kar je sicer lepo in pohvalno. Ampak, če bi to počel jaz, bi mi verjetno očitali še marsikaj drugega, kar mi sicer očitata. Hvala.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

A imam tri minute, ne? Ker....

GA. DANICA SIMŠIČ

Ste se prijavili za odgovor na replike?

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Ja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, potem je do tri minute. Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Bi rekel, najlepša hvala za vse te odgovore. Moram reči, da sem v dobro vseh meščank in meščanov upal, da bote rekli, kaj pa ta Gomišček že spet oslarije govori. Promet je rešen. Stanovanjski problem je rešen. Tale majhen kredit, ki smo ga vzeli ni omembe vreden. Res pa je, da se gradi s krediti. Ampak, pogledjte, v kratkem času – mi imamo čez petsto milijonov samo za reševanje kreditov, naša mestna občina. Če jaz prav vidim, ne? Dobro, mogoče se ne spoznam. Ampak, jaz mislim, da to ravno ni najboljše za to občino. Razen, če imate vi, ki ste bolj izobražena na tem področju občutek, da je to koristno in da bomo še naprej šli v to smer. Upam, da ne, ne?

Kar se tiče – kar se tiče mojega stanovanja, sem šel v tujino in sem v tujini zaslužil. Ker tukaj bi bilo nemogoče prideti do stanovanja. Saj to veste. Zaradi tega jaz tudi opozarjam na stanovanjsko problematiko. Jaz ne vem, kje naše mlade družine v tem mestu dobijo stanovanja? Zato jaz to tudi govorim stalno. In bi si res želel, da bi enkrat od – ne? Enkrat nekdo od vas meni repliciral in bi rekel – pretiravaš. Ta problem je rešen. Mamu prazna stanovanja. Mamu nizke najemnine. In tako naprej. To bi si želel.

Kar se pa kadrovanja tiče. Je pa tako, jaz mislim, da so strokovni predlogi pametna stvar. Zdaj, kolega Slak, jaz tudi upam, da vaša družina sodi v sklop pametnih, strokovnih predlogov in bom vsakega zelo pozdravil. Če gremo zdaj na osebni ravni. Ampak, jaz mislim,

da to ni stvar osebne ravni. Ampak, kar opozarjam že vsa leta. Dogaja se koalicijski valjar v tej komisiji. Velikokrat. Ne glede na stroko. Čeprav moram reči, da se velikokrat tudi dogovorimo. Ampak, dejstvo je, da tam situacija bolj funkcionira, kakor funkcionira v Odboru za ekologijo, ali pa v Odboru za stanovanjska vprašanja. Kjer dejansko stvari, ki ste jih obljubljali pred tremi leti, pred volitvami, se ne uresničujejo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Naslednji je prijavljen k besedi gospod Omerzu. Za njim bo razpravljala gospa Potočnik. Izvolite.

G. BRANKO OMERZU

Hvala gospa županja. Jaz ne bi rad ponavljal nekaterih stvari, ki sem jih v zvezi s proračunom že ob osnutku navedel. Pa vendarle bi na prvem mestu izrazil nekaj nezadovoljstva. Nezadovoljstvo je v tem, da pravzaprav predlog obravnavamo v drugi polovici meseca aprila. In drug, da smo imeli svetnice in svetniki slab teden časa za obravnavo tega – tega proračuna. No, kolikor vem, bo moj kolega Železnik potem en – en predlog podal, kot dodatni sklep, da bi se temu v bodoče izognili.

Nekaj mene skrbi pri tehle – tehle proračunih. Namreč, velikokrat se obešamo na odlive, premalo pa naredimo vsi skupaj na prilivih. Na teh prilivih, ki bi Ljubljani, kot glavnemu mestu države lahko pritikal. Zato tudi dajem ponovno pobudo, da je Ljubljana, Mestna občina Ljubljana in Mestna uprava – večkrat pobudnica in seveda potem najdejo ta prave poti, da to pride do državnega zbora in do vlade, za spremembo določene zakonodaje, ki Ljubljano v nekem delu zavirajo ali onemogočajo pri njenem razvoju. Mislim, da moramo v bodoče in mislim, da ni to ta zadnji proračun te županje, če se jaz ne motim. Imamo volitve šele v letu 2006. In dobro bi bilo, da bi imeli proračun tudi v letu 2006. Da se v tem času vendarle še dodatno pozabavamo z racionalizacijo, ne samo mestne uprave, ampak tudi nekaterih javnih – javnih zavodov, na področju, ki jih - ki jih, oziroma tistih javnih zavodov, kjer je ustanoviteljica Mestna občina Ljubljana. Mislim, da je nekaj takega tudi kolega Peter Sušnik prej že rekel. In seveda predvsem z odnosom do Javnega Holdinga in javnih komunalnih podjetij. Jaz tu mislim drugače, ne? Mi bi mogli doseči, da bi se ta komunalna javna podjetja lahko dolgoročno investicijsko zadolževala. Namreč, ta komunalna javna podjetja nimajo dovolj denarja, da bi lahko – kaj jaz vem – problem kanalizacije Rakove Jelše rešili. Imajo pa dovolj denarja, da bi lahko sprotno in pravočasno odplačevali dolgoročne investicijske kredite. In to bi mogla Ljubljana doseči, da se ta komunalna javna podjetja seveda pod takimi in takimi pogoji. Pod takim in takim nadzorom, lahko dolgoročno zadolžujejo. Ker edino skozi to dolgoročno zadolževanje dolgoročni investicijski krediti, pa če se ne motim – niso zdaj tako dragi več. In jaz vem kaj pomeni cash v firmi in koliko cash-a lahko vsak mesec planiraš. So tisto, kar bi lahko na področju komunale Ljubljano potegnili iz ene – ene ne preveč prijetne situacije.

Danes je bilo že nekaj rečeno okoli študentskega športa. Akademskega športa. Zato jaz predlagam en amandma, ki ga bom pol tudi prebral, na področju športa. In sicer, da se v obrazložitvi postavke 0810003 – Delovanje športnih društev in zvez, športnih društev, ustanovljenih za območje Mestne občine Ljubljane, v – na 71. strani, v zadnjem odstavku doda – poleg Športne zveze Ljubljana, tudi Akademska športna zveza Olimpija Ljubljana, katerim naj bi sofinancirali delovanje, namenjeno delovanju in usklajevanju programov njunih članic. In seveda ustrezno tudi na strani 73., kjer predlagam, da se drugi stavek 1. odstavka spremeni tako, da glasi: Za delovanje strokovnih služb, njunih organov in materialnih stroškov ter za izvajanje vseh njunih nalog v letu 2005, se Športni zvezi Ljubljana zagotovi 20

milijonov sit in Akademski športni zvezi Olimpija Ljubljana 15 milijonov sit. Ne gre za povečanje ali zmanjšanje proračuna, gre samo za prerazporeditev znotraj proračunske postavke.

Moram reči, da sem izredno zadovoljen, da je gospa županja uvodoma posebej izpostavila, kot eno od pomembnih dejanj, ali pa pomembnih popravkov tega proračuna, od osnutka tudi to, da se je županstvo odločilo nameniti 280 milijonov za urejanje prostorske stiske Knjižnice Otona Župančiča. Ki je tudi eden od osnovnih projektov naše svetniške skupine. In, da je tudi za svojo besedo zastavila svojo besedo, da bo KOŽ, naj bi bila celovito prostorsko urejena oziroma rešena do konca letošnjega leta. To je verjetno tudi razlog, da bova s kolegom ne gle..., kolegom Janezom Železnikom, ne glede na to, da v nekaterih segmentih proračuna sva prepričana, da bi se dalo še izboljšati, če bi bilo kaj več časa, pa mislim, da je tudi prav, da morda še kakšna napaka na račun tega, da bomo imeli v mesecu aprilu proračun sprejet. Morda jo lahko tudi nekako potem skozi delovanje, ne s korekcijo in ne z rebalansom popravimo. Tako, da bo Svetniška skupina DeSuS, seveda držala za besedo županjo in vse tiste, ki pri tem delajo katerim se tudi zahvaljujem za dosedanja prizadevanja in dosedanja rešitev. In seveda tudi svetniška skupina bo v tem smislu podprla proračun. Predlog amandmaja pa vlagam pisno.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa Potočnik. Za njo bo razpravljal gospod Jarc.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Ne glede na to, da sem se za nekaj klopi preselila nazaj. Še seveda se kako spomnim, ko je diskusija, ki sem jo imela pri osnutku proračuna. Na žalost ne morem polemizirati, ali pa dati pozitivno ali negativno mnenje v zvezi z odgovori. Kajti, odgovorov na moje pobude, pri osnutku proračuna niso bile deležne niti toliko, da bi se zabeležilo, da je bilo nekaj pobud s te strani danih.

Pobude so pa seveda bile tisto, kar se bo – se bomo morali slej ko prej srečati z njimi. To je in pobude so šle v smeri to, kar je tudi gospod Omerzu govoril, da v bistvu in mesto ima še svoje potenciale. In to precejšnje. Da bi lahko okrepilo tako imenovano prihodkovno stran. Seveda to zahteva višjo stopnjo organiziranosti. Kakovostnega dela v mestni upravi in seveda tudi videnja problemov. Danes jih ne bom naštevala, kajti bili so rečeni že pri osnutku.

Prav tako ne morem polemizirati ali odgovarjati, glede na vaš uvod, gospa županja, pri osnutku, kjer je bilo nekaj projektov označenih, kot problematičnih. In, ki so, kot breme zdajšnjih proračunov. Moja namreč ocena takrat je bila ravno obratno. Da so to projekti, ki in kateri so marsikaj in veliko prinesli k temu, da je Ljubljana atraktivnejša. Še bolj simpatična. Prepričana pa sem, da bi nekateri projekti, od katerih je prejšnja aktualna oblast spremenila svojo strategijo. Oziroma svojo poslovno politiko, kljub temu, da so bili ti projekti potrjeni tudi v aktih, kot je Strategija trajnostnega razvoja, ali zasnove prostorskega plana – lahko iztržila veliko več. Tukaj mislim na nepremičnine, ki zdaj slavno, ali pa žalostno propadajo. Mesto pa seveda – bi jih še kako potrebovalo za svoj, za svojo bogatejše, kakovostnejšo kulturno, turistično, ali pa celo gospodarsko ponudbo.

Proračun vem kaj pomeni. Tudi pri osnutku sem ga podprla. Tokrat sem se, malo več pa seveda poukvarjala s prilogo. Priloga, ki seveda ravno obratno od tistih, ki ocenjujete, da ne bi smela posegati v prihodnje mandate, nekako je tudi so zasnovani tisti projekti, ki seveda pomenijo neko dolgoročnost. In nekaj letno investiranje. Tukaj se mi zdi, smo pa, kar se tiče vizije, izjemno šibki. Zaustavljamo se mogoče simbolično povem, na popravljanju podstrešnic. Nekaj tolarjev damo za obnovo Cukrarne. Dočim pa tisti projekti, ki pa jih to

mesto, da zopet ne ponavljam – petdeset jih je v ekonomski evalvaciji ocenjenih, ki jih Ljubljana potrebuje, pa tukaj ne najdemo niti, skoraj da malo da ne sledu. Velikokrat bom še to ponavljala. Najverjetneje do konca mandata.

Danes pa bom izpostavila kljub temu, da ni stvar proračuna Mestne občine Ljubljana, pa projekt, za katerega pa si želim, da bi se morala slišati tudi beseda mestnega sveta. Nisem pripravila posebnega sklepa, prosila pa bom seveda vodstvo mesta, da ukrene in da prevzame vsa pravna sredstva, da seveda te investicije do konca pride. To je namreč Centralna čistilna naprava.

Če sem namreč pravilno prebrala v – pred nekaj dnevi v medijih, da zaradi zavlačevanja, ali pa nedorečenosti upravne enote. Konkretno bom govorila v Moste – je ta primer – odgovorna. Ni še izdano dokončno - dokončna rešitev v zvezi z denacionalizacijskim zahtevkom. Moram povedati, da sem – ne samo zgrožena, ampak se mi zdi, da je ta upravna enota zrela za kakšen državni revizijski poseg. Namreč, poseben odbor je bil v mojem mandatu imenovan. Ukvarjali smo se dneve in dneve, ure in ure, da smo seveda denacionalizacijskemu opravičencu marsikaj našli in ponudili. In seveda, da je upravna enota ta oddelek – bom rekla – zdaj je pregroba – a, bom se zadržala, da ne bom etiketirala, tako, kot se rado dogaja v tem mestnem svetu. Ampak, mislim, da je naredila premalo, da bi prišlo do – do rešitve tega denacionalizacijskega problema. In seveda, da bi lahko prišlo do končnega gradbenega dovoljenja. V kolikor se bo morala gradnja ustaviti, ne samo da gre za neprecenljivo, neocenjeno izgubo, ki jo lahko dobi. Mislim, da tudi po ekoloških standardih, ki jih mora tako Mestna občina Ljubljana, kot seveda celotna Slovenija izpolnjevati, Centralna čistilna naprava pa bo zagotovo ena izmed investicij, ki bo kakovost našega okoljskega standarda izboljšala, se mi zdi, da je vredno v naslednjih dneh in mesecih storiti vse. In sprašujem, ali še obstaja poseben odbor? Ali deluje? In ali je v – in kdaj je bila nazadnje upravna enota Moste pozvana, k prednostnemu reševanju tega izjemno aktualnega in perečega problema.

In še čisto na koncu. Proračun, od svojega osnutka je doživel kako... – lepotne popravke. Predvsem so tudi meni, kot gospodu Černjaku všeč tiste na področju šolstva in predšolske vzgoje. Vidi pa se, da so seveda zagotovljeni tudi glasovi. Zato najverjetneje ni strahu, ki so seveda našli tudi svojo finančno injekcijo v proračunu.

In z veseljem seveda ugotavljam, da bo najverjetneje proračun sprejet. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Jarc. Za njim bo razpravljal gospod Kovačič.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, županja, spoštovani svetniki. Najprej bi se ozrl na nekaj – bi dal nekaj odmevov na odgovore na pripombe, ki sem jih podal v osnutku. Vse tiste odgovore, ki jih na svoje pobude nisem prejel, sem napisal v amandmajih, ki jih bom na koncu predal in vložil v postopek mestnega sveta za eventualni sprejem.

Namreč, tako bom rekel na začetku glede proračuna. Veliko je bilo že povedanega. Slovenski pregovor pravi, da če kupuješ tisto, česar ne rabiš, boš prodajal tisto, kar potrebuješ. Še bolj tragično pa je, če kupuješ tisto, česar ne potrebuješ drago, boš pač mogel prodajati tisto, kar potrebuješ zelo poceni. Namreč, ravno to se dogaja v tem proračunu. Zdaj, na začetku je županja povedala, da so oklestili – torej subvencije LPP-ju za 500 milijonov in jih dodelili nekaterim komunalnim, manjšim projektom za vzdrževanje. Predvsem pa za družbene dejavnosti. Pred menoj je kolega Jazbinšek tudi že povedal glede zemljišč, ki so se pač poceni, drago kupovala in se potem poceni naprej prodajala. Podobno se je zgodilo tudi z zemljiščem, ki smo ga odprodajali, oziroma ga je Sklad stavbnih zemljišč, oziroma takrat

njegov načelnik odprodal prav poceni Imosu. To je pri tako imenovanem Trubarjevem kvartu. Bili smo večinski lastnik tega zemljišča. Ne da bi odkupili od Imosa še manjši delež in šli potem, ko bi v mestnem svetu sprejet akt o – prostorski akt, za pozidavo tega področja, zadevo lahko drago prodali. Desetkrat dražje, kot je bilo vredno. Tam smo rušili objekte, nadomestne gradnje delali in tako naprej. Da ne naštevam. Veliko stvari je naštetih v poročilu računskega sodišča za leto 2003, ki naj bi ugotavljalo predvsem zakonitosti proračunske porabe in pa zakonske podlage. Ustavno sodišče, oziroma računsko sodišče je naletelo na tako očitne primere negospodarnega ravnanja, da je negospodarno ravnanje moralo v svojem poročilu omeniti. Čeprav to ni njegova naloga. Da v poročilu, revizijskem poročilu Deloitte and Toucha sploh ne govorim.

Namreč, to, kar sem prej povedal. Če kupuješ tisto, česar ne rabiš, boš prodajal tisto, kar potrebuješ – si lahko ogledamo, s čim zdaj Mestna občina Ljubljana – bi rekel – polni ta proračun s prodajo finančnih in kapitalskih naložb in pa stvarnega premoženja. Kapitalskih in finančnih naložb bomo prodali za 1,3 milijarde tolarjev. Stvarnega premoženja pa za 3,1 milijarde tolarjev. To se pravi skupaj za 4,4 milijarde tolarjev premoženja bomo prodali, ki bi ga nujno potrebovali. Torej, to je okroglo toliko, kot smo, po domače povedano, zagonil v S.I.B. banko. Poleg tega pa bomo dajali poroštvo Vodovodu in Kanalizacija – 1,1 milijarda tolarjev. Pa si poglejmo mejčk n bolj katero premoženje pravzaprav občina prodaja. Da se ne spuščam v malenkosti raznih delnic finančnih institucij, ki so vse manj, kot 3 milijone tolarjev. Če gremo k največji naložbi - kapitalski naložbi. In sicer skoraj 35% delež v Komunalnem podjetju Ljubljana – vrednosti milijarde tolarjev. Torej prodajamo delež v podjetju, ki opravlja večino komunalnih storitev za Mestno občino Ljubljana. Torej se Mestna občina Ljubljana hočeš, nočeš – mora odpovedati kontroli v podjetju, ki izvaja, bi rekel, većin o komunalnih storitev. In, bi rekel, ne bomo mogli gledati kakšne stroške imajo tam. In tako naprej. Potem tudi v Cestnem podjetju. Gre za 152 milijonov. Potem Veterinarska postaja. 265 tisoč Evrov. Dom občanov Nove Fužine – 622 milijonov... Ne, tukaj gre za manjši znesek. No, ampak, da grem potem pa na stvarno premoženje, bi rekel, kjer se prodaja sicer – določene stvari so mogoče opravičene. Stavba Stari trg, v katero je bilo prav gotovo vloženo več, kot 380 milijonov, z nakupom deležev od drugih denacionalizacijskih opravičencev. In prenove. Torej, prodaja se za 380 milijonov. Ker je občina – ni sposobna oddat v najem.

Potem so tukaj zemljišča, na katerih bi lahko vodili aktivno zemljiško politiko. In aktivno posegali v – bi rekel – gradnjo stanovanj in tako naprej. Da ne govorim o zemljišču ob Cesti dveh cesarjev. So tukaj še parcele številka toliko in toliko. Katastrska občina Brdo 570 milijonov. 250 milijonov zemljišča tako imenovanih funkcionalnih zaokrožitev. 279 milijonov parcela v – katastrski občini Moste. Potem gre parcela za 370 milijonov, katastrska občina Rudnik – 133 milijonov. Katastrska občina Moste – potem 208 milijonov Katastrska občina Dravljje in tako naprej. Da ne naštevam ostalih malenkosti. Skratka, 4,1 milijarda stvarnega premoženja in finančnih in kapitalskih vložkov bomo prodali, ker je občina gospodarila negospodarno v preteklih mandatih. Torej, k oblikovanju prioritete v proračunu, že tako siromašnem proračunu gospa županja, ta koalicija opozicije ni povabila. Ker, če bi jo, se danes nekateri svetniki manjših svetniških skupin, samostojni svetniki, ne bi prodajali za drobtince. In seveda sploh ne bojo nič razpravljali ob tem proračunu. Če bi bili vsi svetnice in svetniki, ne glede na velikost, povabljeni k oblikovanju proračuna, k prioritetenim nalogam in projektom tega mesta, bi danes pravzaprav imeli globlji uvid, pravzaprav, kaj se je dogajalo v tej koaliciji – tako imenovani družini. Vendar, tja povabljeni nismo bili. In pač imamo, kar imamo. In seveda koalicija prevzema vso odgovornost za svoj proračun, ki ga bo sprejela. Za naloge, ki jih bo uspela izvest. In, ki jih ne bo uspela izvest.

Namreč, Magistrat ni odprta knjiga. Ampak, se je – očitno to knjigo zapira. In se, bi rekel, ta knjiga piše in oblikuje v neki obskurni – obskurni sceni. Torej, šel sem mimo, da gledamo te velike projekte, ki so se v Ljubljani v preteklosti odvijali. Šel sem mimo tržnice, kjer sem

videl tisto ploščo, ki je bila postavljena takrat, ko se je tržnica naredila. Večina tržnice, Plečnikove tržnice je bila končana in narejena v času italijanske okupacije. Otvoritev je bila leta 1943. Torej, če so takrat lahko, v času okupacije, končali en projekt, en pomemben projekt. Danes, v mirnem času, zaradi tega, ker so nekateri načelniki pravi Kralji na Betajnovi in razpolagajo z denarjem tako, da ne ve levica kaj dela desnica. Še manj pa županja. Se pač dogaja, kar se dogaja. Prodajamo stvarno premoženje. Prodajamo kapitalske deleže in finančne deleže. Skratka, razprodaja na celi črti.

Pravzaprav verjetno gospa županja, že takrat, ko ste kandidirala za županjo in tudi danes, vse ankete, ki se opravljajo med Ljubljancani, govore, da je največji problem tega mesta promet in pa mirujoči promet. To se vleče že deset let. Seveda je pa mesto, ravno zaradi tega, ker se zadeve ne urejajo. O tem je že govoril nekoliko pred mano gospod Jazbinšek. S količki prepredeno mesto. S prometnimi količki prepredeno mesto. In ugotavljam, da – da smo vredni nasledniki naših prednikov, ki so na tem območju živeli, namreč koliščarjev. Količki vsepovsod.

Tako, da jaz bi tukaj omenil samo še en projekt, ki bi pravzaprav kvalitetno dvignil kulturo bivanja v tem mestnem svetu. In pa tudi rešil marsikakšno zagato. Lahko bi se tudi zaprl promet v središču mesta. Namreč, projekt, ki ga je ta svet v juniju 97 sprejel s 40 glasovi, od 41 prisotnih. Se pravi vse stranke, vseh barv in vseh usmeritev so podprle projekt gradnje garažno parkirne hiše na obroču, notranjem obroču. To je v grajskem griču. Ki bi, če bi bil zgrajen in če ne bi prišlo potem do političnih podtikanj. Ne bom govoril o osebah in o ljudeh. Pač vejo, kateri so. In tudi tukaj sedijo – bi povzročil, da se danes ne bi prerekal o - o tako imenovani grajski vzpenjači oziroma zobati železnici. Ali kakor koli jo že imenujete. Kajti, dvigalo je bilo predvideno iz te garažno parkirne hiše v grajskem hribu direktno na dvorišče. Predračunska vrednost tega projekta je bila 5 milijard tolarjev. To je točno četrtnina, kot bomo sedaj dali samo za to garažno, torej to vzpenjačo na grad. Da ne govorim o drugih, bi rekel, kvalitetnih zadevah, ki bi jih ta garažno parkirna hiša prinesla. Torej, to seni smelo narediti, verjetno zaradi tega, ker je projekt predlagala takrat Črna mačka.

Da pa se ozrem, bi rekel, na en članek, na en prispevek, ki ga je en novinar, ki redno spremlja seje tega mestnega sveta priobčil v soboto na Ljubljanski strani. Namreč, Dubrovnik je sklenil posel tako imenovanega zasebnega javnega partnerstva za gradnjo garažno parkirne hiše v Dubrovniku. Kjer so soudeleženi Angleži. Na strehi tega garažno parkirnega objekta pa bojo košarkarska igrišča. Torej, Ljubljana je zamudila zaradi svojih politikantskih, pritlehnih metanj polen pod noge, že vrsto priložnosti.

Da ne govorim o tem, kaj se bo zgodilo, ko bo ta vzpenjača narejena. O tem lepo piše v svojem amandmaju, ki ga vlaga danes – gospod Kuščer iz liste Rad imam Ljubljano. Namreč, zdaj, z izgradnjo te milijarde in pol vredne investicije v obliki zobate železnice, naj bi se zaprla cesta na – dovozna cesta na grad, razen za – torej dostavo in intervencijo. S tem, da imamo na spodnji postaji predvidene vzpenjače ter 45 parkirnih mest na Krekovem mestu. Krekovem trgu. A si predstavljate, kaj se bo tam dogajalo v soboto, ko bodo na enkrat prišle – bi rekel – tri poročne povorke. Že dandanes, zjutraj, ob osmih, je običajno to parkirišče zasedeno. In tisti, ki bi radi parkirali na tem mestu, stojijo v vrsti na Kopitarjevi cesti. Tisti, ki bi radi šli mimo v tunel, pa za njimi trobijo. Torej, ta slika se ponavlja iz dneva v dan. Ker pač grem tam dvakrat na dan mimo. In to zadevo opazujem. Lepo je, bi rekel, tukaj podal gospod Kuščer te razloge. In tudi pravi, da pač je bil Hribar takrat za – za vzpenjačo, ker takratna tehnologija pač ni še dovoljevala del v podzemlju, kar seveda bi bilo sedaj možno. Še več, projektanti, oziroma urbanisti so – po domače povedano – županjo nasukal, češ, da bo garažna hiša, oziroma garažno parkirna hiša pod Krekovim trgom in pa v – pod Vodnikovim trgom – rešila to problematiko. Kdaj jo bo rešila, ne vem. Poleg tega pa bo treba živilsko tržnico zaprt. Za dolgo obdobje in s tem pač prekiniti vso to srečevanje Ljubljancanov, predvsem ob

sobotah, na živilski tržnici. Torej, upam, gospa županja, če imate še iskrico upanja, da boste izvoljena drugo leto, ne začnite tega projekta. Ker to pomeni pa sigurno vaš poraz. Torej, ... nekateri so govorili, da pač premalo pozornosti polagamo na prihodke...

.....konec 1. strani II. kasete.....

...kako bomo pa, torej, nove izvirne prihodke občina vpeljevala, če pa še s tem, kar imamo, ne znamo gospodariti oziroma ne znamo prodajati. Ne znamo prav kupovati. Tako računsko sodišče, kot Deloitte and Touche, ste ugotovila vrsto nepravilnosti pri oddaji javnih del. Pri javnih razpisih. Tako pri šolstvu, kot pri komunali, da o manjših zadevah sploh ne govorim. Kakšni interesi so tukaj zadaj, si lahko vsak samo misli. Nekatero ovadbe so vložene, nekatere niso. Če jih je vloženo nekaj, to pomeni, da je to samo vrh – vrh ledene gore.

Jaz bi zdaj pa rekel – povedal amandmaje in jih obrazložil, ki jih vlagam. Tukaj bi še povedal, da se vode, oziroma oskrbe z vodo danes, pri tem proračunu ne dotikam, ker mi je Oddelek za gospodarske javne službe odgovoril in obljubil, da mi bodo poslali vmesno poročilo o tako imenovani Študiji nadomestnih virov pitne vode izven obstoječih področij črpanja. Jaz upam, da bom te dve poročili dobil. Me pa zanima tudi končno poročilo, kaj bo pač ugotovil izbrani izvajalec Hidroinženiring. Jaz – me prav zanima, kakšno bo to poročilo, ker Hidroinženiring je predvsem registriran za izvajanje gradbenih del, ne pa za raziskavo novih virov pitne vode. Jaz sem sicer, kot sem že povedal v osnutku proračuna vesel, da se bo na desnem obrežju Save, v naseljih desno – obrežju Save, od Črnuč, pa tja dol do Jarškega proda, delala kanalizacija. Vendar pa bi rad povedal, da pravzaprav same septične jame, oziroma tako imenovani fekalni izpusti oziroma te, tako imenovani pretoki pretočnih greznic, ogrožajo podtalnico, vendar ne v takšni meri, kot smo bili priča onesnaženju s strani kmetijstva, z uporabo pesticidov in insekticidov in tako naprej. In posledičnega spiranja v podtalnico. Namreč, v zadnjih šestdesetih letih Ljubljana ni imela biološke okužbe podtalnice. Se pravi, kjer bi bile krive fekalne, tako imenovane fekalne vode. Danes sem prvič zasledil – torej, od enega znanstvenika oziroma v poglavju Zdravje, danes v Delu piše dr. Fikfakova, da pesticidi in torej ta kemizacija okolja v pitni vodi in hrani povzroča neplodnost pri moških in okvaro zarodkov. To piše danes v Delu, pogledajte spodaj, na – v poglavju, v Delu, v – v, na strani Zdravje. Torej, še zdaj ne vem kaj se dogaja v zvezi s tisto rento, ki naj bi jo dobili kmetijski pridelovalci, oziroma proizvajalci, ki še danes vedno, še vedno intenzivno kmetujejo na vodovarstvenih, ožjih vodovarstvenih območjih. To se pravi uporabljajo dovoljene kemikalije, pesticide in insekticide. Uredba vlade pa pravi, da bi do julija 2004 Mesto, Ministrstvo za okolje in Ministrstvo za zdravje, moralo določiti rente in vire financiranja zato, da bi ti kmetje prišli iz intenzivne pridelave na sonaravno pridelavo hrane. Torej, kaj se bo tukaj dogajalo, jaz ne vem. Jaz upam, da zadeve ne bojo ušle izpod kontrole. Še posebej zato, ker tudi domači strokovnjaki, hidrometeorologi, agrometeorologi, ugotavljajo, da se je temperatura v Sloveniji že sedaj povečala za 1,1 stopinjo in da se bo v prihodnjih petdesetih letih lahko povečala tudi do 3,5 stopinje. To pomeni nove škodljivce. To pomeni pomanjkanje vode. To pomeni spremembo kultur. In tako naprej. Torej, če hočemo biti odgovorni, je treba gledat naprej in čuvati dobrine, ki jih – ki jih, ki jih ta Slovenija ima. Torej, posledica temperaturnih sprememb so že lubadar, oziroma tako imenovan zalubnik, ki se pač nezadržno širi po Sloveniji, oziroma po iglastem gozdu. Jaz sem nekoliko zašel iz teme, ampak, mislim, da bo to v prihodnjih proračunih vedno bolj aktualno.

Zdaj pa, da bom končal nekako do tiste ure, ko si privoščimo čas za večerjo, oziroma malico, bi se pa dotaknil amandmajev, ki jih bom vložil v proceduro. Vlagam jih pa zato, ker večina

oziroma trije od štirih amandmajev, ki jih vlagam, sploh niso bili deležni odgovora s strani uprave.

Jaz bom prečital prvi amandma. Tega vlagam zdaj že tretjič. Lansko leto sta mu zmanjkala samo dva glasova. Torej, očitno je tudi pozicija temu amandmaju prislunhnila in upam, da bo letos sprejet. Glasi pa takole:

Prvi amandma. V Predlogu Proračuna MOL za leto 2005, se v poglavju postavke – 062097 – Urbanistična dokumentacija, na strani II./315, v drugi alineji na koncu doda nov odstavek. Vključno s postopno pripravo osnutkov novelacij prostorsko izvedbenih aktov za območja urejanja, koder se nahajajo stanovanjski bloki z ravnimi strehami, terasami, novelacije PIA, bodo obsegale možnost gradnje eno ali več kapnih streh, z namenom ureditve podstrešnih stanovanj pod njimi.

Kratka obrazložitev. Ob splošnem pomanjkanju primernih stanovanj v Ljubljani, je potrebno dati s spremembami obstoječih prostorskih aktov možnost etažnim lastnikom v blokih z ravnimi strehami, da svoje bloke nadkrijejo s poševnimi strehami. S takšno spremembo, s takšnimi spremembami bi bilo možno pridobiti več deset tisoč kvadratnih metrov novih stanovanjskih površin, kar bi znatno ublažilo potrebe po stanovanjih. Takšne želje je bilo s strani etažnih lastnikov že zaznati, pri obravnavi sprememb prostorskih aktov v različnih delih Ljubljane. Stroški izgradnje takšnih podstrešnih stanovanj, bi bili bistveno nižji, v primerjavi z novogradnjami. Saj zanje ni potrebno kupovati novih zemljišč, katerih pa po zagotovilih mestne uprave tudi ni dovolj. Sedaj, ko jih pa prodajamo, pa sploh ne. Odpadejo tudi visoki stroški komunalnih taks za komunalno urejanje zemljišča. Na ta način bi se občina lahko osredotočila predvsem na zidavo socialnih stanovanj, za kar je predvsem poklicana. Poleg omenjenih prednosti, bi se s takšnim ukrepom marsikje izboljšal izgled mesta, saj bloki z ravnimi strehami, grajeni po vojni in kasneje, v mnogih delih Ljubljane kazijo urbanistično skladnost in izgled mesta. Solastniki takšnih blokov z ravnimi strehami, bi se lažje odločali za takšne investicije, saj bi tako odpadla pogosto draga vzdrževalna dela vodo-netesnosti na ravnih, terasastih strehah. Ob izvedbi takšnih preureditev, bi se tam, koder je potrebno, opravila tudi protipotresna sanacija blokov, predvsem tistih, zgrajenih pred letom 1963. S sprostitvijo znatnih sredstev iz Nacionalne stanovanjske varčevalne sheme, prvega, drugega in nadaljnjih PI-sov, se bo glavnina povpraševanja po novih stanovanjskih površinah, po podatkih anket pojavila predvsem v Ljubljani. Zato bi ukrep, ki bi omogočil gradnjo poševnih streh, nad obstoječimi stanovanjskimi bloki, z ravnimi strehami in ureditev mansardnih stanovanj pod njimi, lahko v veliki meri zadostilo, zadostila omenjenemu povpraševanju. Torej, jaz ne predlagam, da se gre tukaj vse vprek. V vse bloke z ravnimi strehami. Tukaj imamo stolpnice, ki so visoke dvanajst, trinajst nadstropij. Seveda tukaj te zadeve niso smiselne. Govorim o stolpnicah s tremi, štirimi nadstropji. Pa ne povsod. To naj pač urbanisti precenijo, glede tega, kje je to smotrno in kje obstajajo interesi in tako naprej. Torej, ugovor urbanistov je bil nekajkrat že, da se potem pojavi pa problem parkiranja in tako naprej. Tudi to se bo dalo rešiti. Torej, ta izvedba naj ne pomeni dodatnih obremenitev za proračun, ker sem postavko predlagal k – torej k postavki, ki – ki v enem znesku opredeljuje več nalog. To se pravi, da jih je naštetih več, ki se bodo izvedle, ali pa se ne bodo izvedle. Torej, vsaka postavka, oziroma vsak delni opis postavke ni ovrednoten.

Potem, moj drugi amandma, ne vem, če me boste, gospa županja, opozorila, da je ta, ko bomo o tem razpravljali – v zvezi z amandmajem, da je ta zadeva že opravljena, ga bom pač umaknil.

V poglavju Mestna uprava, Mestni svet in Nadzorni odbor ter Mestna volilna komisija, se v postavki 013306 – Informatika, se k tekstualnemu delu konta 420238 doda besedilo – vključno z dodatno opremo, potrebno za dodatne prenose zvoka in slike sej Mestnega sveta MOL.

Tretji amandma. V poglavju – Mestna uprava, Mestni svet in Nadzorni odbor ter Mestna volilna komisija, se v postavki 0133 – Druge splošne zadeve in storitve, pri opisu konta 4029, na strani II./22, se za besedilom – sredstva za vzpostavitev sistema dostopa do informacij javnega značaja doda sledeče besedilo – in razpis za izbor lokalne televizijske postaje, ki bo prenašala seje mestnega sveta v živo.

Četrty amandma. Se tiče pa šolstva. In sicer, v poglavju 2. Izobraževanje, naj se zaporedna številka 1., z naslovom – Predstavitev ciljev, strategij in programov na posameznem področju, doda nov odstavek, ki glasi – Vsled padanja rodnosti in posledično zmanjševanja vpisov novih učencev in oddelkov, ne glede na uvajanje programa devetletnega programa izobraževanja, bomo v letošnjem letu izdelali projekcijo vpisa novih učencev, za prihodnjih šest let. Da bi tako lahko ugotovili, ali je ob nespremenjenih veljavnih standardih možno katero osnovno šolo ukiniti in združite nekatere šolske okoliše.

Obrazložitev. Stopnja rodnosti se zadnjih deset let neprestano znižuje, tako, da pri nas in večini evropskih držav že meji na demografski samomor. To se dogaja ne samo v MOL-u, ampak tudi v njenem zaledju, prav tako v celi Sloveniji. Oddelek za vzgojo, šolstvo, nedvomno razpolaga s podatki o številu rojstev v zadnjih šestih letih v Ljubljani. In po posameznih šolskih območjih. In na podlagi teh podatkov in z interpelacijo pričakovanih integracijskih gibanj, ne bo težko ugotoviti, kakšen priliv novih učencev se predvideva v naslednjih šestih letih. Na podlagi teh ugotovitev, pa bo možno sprejeti odločitve o zapiranju določenih osnovnih šol na področju MOL. Že podatki o letošnjem vpisu kažejo, da na nekaterih osnovnih šolah ne bo dovolj otrok niti za en popoln oddelek prvega razreda devetletke. Krčenje števila šol bi pomenilo zmanjšanje stroškov investicijskega tekočega vzdrževanja in stroškov obratovanja in s tem razbremenitve mestnega proračuna. Kot vemo, se delež teh stroškov v proračunu stalno večja. Je županja lepo povedala v svojem uvodnem nastopu. Stave ukinjenih šol se bi lahko odprodale, ali pa namenile za druge deficitarne dejavnosti. Na primer za domove ostarelih občanov in podobno. Torej, takšno prognozo je nova načelnica v enem izmed tiskanih medijev minuli teden pravzaprav že napovedala.

Hvala, z moje strani toliko, tukaj so pa amandmaji.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Kovačič. Potem bo pa verjetno odmor. Izvolite, gospod Kovačič.

Prijavljeni so pa za njim še trije razpravljavci. Izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa, gospa županja. Kolegice, kolegi. S predlaganim proračunom nisem zadovoljen. In mislim, da bi bilo potrebno na podlagi sprejetega osnutka in vseh pripomb in predlogov, ki so bili takrat izrečeni, bi bilo možno pripraviti kvalitetnejši dokument. V svoji razpravi bom precej kratek, glede na to, da naj kar takoj povem, da se z argumenti in pripombami, ki so bili danes, ki so bile danes posredovane preko mikrofona strinjam. Zato ne bom vam tratil dragocenega časa, ki vam je in nam je na voljo, ampak bom prešel na nekatere bolj konkretne stvari. Najprej, pa jih bo tudi zelo malo teh. Tako, da bo, sama razprava bo kratka.

Najprej bi postavil eno čisto konkretno vprašanje. In sicer, ali Mestna občina Ljubljana podpira finan..., s svojimi finančnimi sredstvi, s sredstvi IFIMES – to je Mednarodni inštitut za bližnje vzhodne in balkanske študije. In, če ga finančno podpira, me zanima v kateri postavki. V kateri postavki? Se črpa ta denar?

Strinjam se s pripombo, da bi bil proračun lahko boljši in transparentnejši, če bi pri sodelovanju, oziroma pri pripravi tega proračuna sodelovale tudi opozicijske stranke. Tako,

kot je povedal moj predgovornik. Vendar pa je mestna koalicija smatrala, da ni potrebno, da se kakor koli pogovarja z vsemi drugimi strankami. Čeprav se ni več čutila samozadostna, samozadostno, da bi sama, brez kogarkoli drugega pripravljala ta predlog, predlog proračuna. Ampak, se je očitno zadovoljila s tem, da potrebuje podporo še od nekaterih drugih strank in posameznikov. In se je pač z njimi dogovorila za neke, čisto konkretne zadeve. Kar seveda ni v redu. Kajti, na ta način se pač samo rešujejo drobtinice, ne pa nek sistem, ki ga bi lahko dosegli z enakopravnim dogovorom z vsemi. Da je tak dogovor mogoč, če se pogovarjamo o vsebini in če ne razmišljamo tako, da je na eni, da je na drugi strani opozicija, ki samo nagaja – torej, da je to vendarle mogoče, bom ponazoril sam, s svojim predlogom amandmaja, ki – v katerega so vtankani tudi dogovori s predstavniki vseh strank. Vseh svetniških skupin in posameznikov. In zato so sopodpisniki oziroma predlagatelji tega amandmaja tudi drugi.

In sicer so predlagatelji še gospod Stane Pejovnik, potem dr. Janez Vrbošek, potem Janez Sodrznik, Boštjan Penko, Janez Žagar, Dominik S. Černjak, Samo Kuščer in gospa Viktorija Potočnik. Torej, od vsake od teh skupin po en predstavnik. Kar kaže, da je možen tudi tak širši konsenz o nekem vprašanju, zlasti še, če gre za pač vprašanje, ki se nanaša na temo, v katero niso vključene razne ideološke, razni ideološki predsodki.

Gre konkretno za šport. Oziroma za – za košarko. In glede na to, da je v Ljubljani šport v zadnjem času v precejšnji krizi, kar kaže na, kar kažejo propadi številnih športnih društev, ki so bili včasih na visoki ravni in ponos Ljubljani. Zdaj pa nekako, v zadnjem letu, zadeva ne funkcionira več. In glede na to, da so v nekaterih drugih mestih zelo uspešni pri razvoju športa in pri – pri uspehih, ki so jih deležni na različnih športnih področjih, konkretno predvsem tukaj mislim na Celje, ki je na tem področju naredilo največ. Se mi zdi, da bi bilo zelo dobro, da bi v Ljubljani dosegli vsaj to, da vsaj dosežemo nek konsenz, da vsaj v eni panogi ne – ne pridemo do razsula. In, da vsaj eno panogo vzdržujemo na visoki ravni, ki lahko uspešno potem tudi tekmuje na evropskem prizorišču. Torej, gre, kot sem povedal za Košarkaški klub Olimpija, s katerim je Ljubljana že v letu 1997 sklenila pogodbo o vlaganju in soupravljanju. To je dolgoročna pogodba. S katerim je bilo doseženo to sodelovanje. Med drugim tudi na finančnem področju. In kjer se je potem vsako leto mestna občina zavezala, da na podlagi te pogodbe prispeva tudi svoj finančni delež. Ne samo finančni delež, ampak tudi svoj finančni delež glede na to, da so bili predstavniki mestne občine udeleženi tudi v strukturah kluba, ki je potem skupaj s – ki so potem skupaj soupravljal ta klub.

No in predlagatelji amandmaja predlagamo, da se postavka 081002, to je postavka, ki je namenjena za podporo vrhunskemu športu. Torej, da se – da se v okviru konta 41200, kot neprofitna organizacija zapiše tudi Košarkarski klub Union Olimpija, ki se mu nameni proračunski znesek 50 milijonov tolarjev. To je, torej gre za nominalni znesek, ki je bil dosežen ob – v času podpisa pogodbe, leta 1997. Realno, seveda je to kar precej nižji, nižja vrednost, kot je bila tedaj. Ampak, vendarle je to znesek, ki – s katerim lahko klub normalno sodeluje tudi v prihodnje v tem zahtevnem tekmovanju. Torej, s tem ne zagotavljamo samo športno enakovredno sodelovanje kluba v evropski ligi. Ampak, dosežemo tudi odlično promocijo Ljubljane v evropskem prostoru. Pa ne samo na športnem, ampak tudi na področju kulture, turizma in gospodarstva. Zato predlagam, da se to – da se to tudi potem, ko se bo glasovalo podpre.

Sicer pa, kot sem povedal, bi si želel, da bi tudi na drugem področju, da tudi na drugem področju in tudi v celoti – dosegli večji posluš za dogovarjanje. Kajti na ta način, sem prepričan, da bi dosegli več – več razumevanja in ne nazadnje tudi širšo podporo, ki bi bila zaželena pri sprejemanju najpomembnejšega dokumenta, ki ga mestna občina sprejema vsako leto. Hvala za pozornost.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Dve repliki. Najprej gospod Slavko Slak. Izvolite.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospa županja. Seveda ne bi želel replicirat, češ da to, kar je gospod Kovačič povedal ne drži. In, da nima smisla takšnega amandmaja podpret. Obratno, predstavniki mestne občine so se in smo se večkrat dobili s predstavniki Košarkaškega kluba Olimpije in seveda skupaj ugotavljali pomembnost funkcioniranja tega kluba. In, skladno z dogovori tudi namenili določena sredstva v postavki, ki jo omenjate. Višina je pa seveda odvisna od meril. Bi vas pa tudi gospod Kovačič samo nekaj vprašal, ne? Ali mislite vi podpret samo ta amandma? Ali mislite pravzaprav podpreti tudi cel proračun? Če je odgovor – ja, da mislite podpret proračun, potem seveda verjamem v iskrenost vsega tistega, kar ste povedal. Če je odgovor – ne, da ne mislite podpret proračuna, potem je vse, kar ste povedal en navaden blef in politična propaganda. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko? Ja, ampak dvignili ste roko, zato sprašujem. Boste počakali? Dobro. Gospod Jani Möderndorfer se odpoveduje. Torej, ena sama replika. Torej, replika na repliko – minuta. Izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala. Ne vem v čem bi bil blef? Če sem povedal, da bi tak način dogovarjanja moral biti praksa pri celotnem proračunu. In potem bi veliko lažje dosegli podporo. Tako pa prositi za podporo, kjer sodelovanja ni bilo in ko sem jaz to sodelovanje dosegel z vami, je pa blef z vaše strani. Torej, moj iskreni namen je, da vsaj na tem segmentu dosežemo nek širši konsenz. Sprejmemo to odločitev. Sprejmemo ta amandma, ki sem ga predlagal. Seveda pa to ne pomeni, da je s tem proračun zadovoljiv. Jaz sem povedal, proračun me ne zadovoljuje, ker na – na celotnem delu niste praktično upoštevali ničesar, kar je bilo v fazi osnutka z naše strani povedano v obliki pripomb. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, hvala lepa. S to repliko na repliko smo zaključili prvi del današnjega dela, ali pa seje, če hočete. In odrejam pol urni odmor. Sejo nadaljujemo ob 19. uri in pet minut.

-----o d m o r

... svetniki. Tisti, ki ste še izven dvorane, vas vabim v dvorano. Nadaljujemo s sejo. In sicer ima zdaj besedo za razpravo gospod Vrbošek. Za njim bo razpravljal gospod Železnik. Skupaj, z gospodom Vrboškom vred, je v tem trenutku prijavljenih – so prijavljeni še štiri razpravljavci. Izvolite gospod Vrbošek.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. Dovolite mi, da – eno kratko oceno v tem proračunu podam. Tudi v imenu Svetniške skupine Nove Slovenije. Na splošno, ko smo ocenjevali ta dokument, smo nekako prišli do podobnih zaključkov, kot so jih kolegi že pred menoj obravnavali. To se pravi, da celoten proračun mesta Ljubljane ni dovolj razvidno – kako razvojno je naravnan. In, da ni za posamezne postavke sredstev, da se projektov ne bo dalo realizirati. Tisti, ki so, da so neizvedljivi in podobno. Čeprav moram vseh dati priznanje oddelkom mestne uprave, ki so to stvar v taki obliki pripravili. In so verjetno kar dosti energije vložili v to. Vendar pa niso zadeli – kako se reče – žeblico na glavico. No in glejte. Moti me predvsem določene stvari. Kajti, ves proračun vsebinsko naj bi bil naravnan na – za občane. No in občani se združujejo preko svojih delegatov, ki so bili podobno izvoljeni, kot mi v četrtnih skupnostih. No in če pogledamo, kaj se je dogajalo v četrtnih skupnostih in kakšne odgovore so ti člani dobili. Pa vas ne sme čuditi, ko je na primer, tukajle odpravek sklepa iz četrtne skupnosti Polje, kjer tudi jaz bivam. In so potem, svet četrtne skupnosti je nekako ocenil, da se je seznanil s tem odlokom o Proračunu Mestne občine Ljubljana. Ampak, da se s temi posredovanimi dogovori, na posamezne predloge, ki so jih dajali, nekako ne morejo biti zadovoljni. Oziroma, zapisalo se jim je, da niso zadovoljni. Torej, to je tak diplomatski jezik. Jasno je, da niso zadovoljni. In potem, če človek naprej pogleda v pobude, ki so jih dali, pa se vidi potem, kako so odgovori taki neživljenjski. Oziroma, kaj se je od tistih pobud pa sploh realiziralo. To govorim zaradi tega, da boste videli, kako se določeno nezadovoljstvo v teh četrtnih svetih pojavlja. In ljudje so nezadovoljni s postopki in s proračunom, ne?

Glejte, na primer, četrtna skupnost je dala med tekoče vzdrževanje poslovnih objektov obnovo fasade Zadržnega doma v Zalogu. In odgovor je bil, da je bilo v letu 2003 že nekaj vloženo. Pa leta 2004. Kaj je bilo. In pa, da je za leto 2005 predvidena samo namestitev strelovoda, nadstrešek nad vhodom in pa nekaj v – v – tehnično varovanje, protipožarni sistem. Mislim, to, v primerjavi z vsemi velikimi stroški, ki so napisani, ni noben strošek. Pa še ta je tako obelodanjen, da je vprašljivo, če bo to sploh narejeno. Kar se tiče potem – na primer sanacijo Hladilniške poti, od Perutnine Ptuj, pa do Zajčje dobrove. To je makadamska cesta. In odgovor je preprost. In Hladilniška pot se vzdržuje v okviru rednega letnega vzdrževanja. Ne? Tam bi preplastitev, protiprašna, z enim, mislim, da je okrog 500 m tega, pa bi bila stvar zelo hitro rešena. Ne pa da se na tako.

Odobreno je bilo v podpoglavju barvanje drogov. To se pravi, na parih ulicah bojo droge pobarvali. Potem ena kategorizacija igrišč tretje kategorije – se pa lahko izvede samo na podlagi ugotovljenega lastništva. Mislim, tak odgovor je, ne vem – čuden in smešen.

Potem gre na primer – pobuda MOL-u je bila, da se popravi skupinski vodovodni priključek in izgradnjo kanalizacijo za stanovalce ob Zaloški. No in tukaj notri pride do tega, da se posamezni oddelki med seboj podajajo, kdo je za to odgovoren. Ali je za to pristojnost Javnega podjetja Vodovod Kanalizacija, ali pa v pristojnosti mestne občine. In se to prekladajo stvari.

No in potem vprašanje, ki občane, oziroma krajane v Polju najbolj boli, pa je izvedba projekta Zaloške, ne? Od obvoznice pa do Zaloga. Velikokrat smo že o tej cesti govorili. No, ampak odgovor je pa, da za pridobitev tega gradbenega dovoljenja in pa izvedbo, niso pridobljena zemljišča in tako dalje in tako dalje. In odgovor v zvezi s tem naj bi še drug oddelek dopolnil. Oddelek za gospodarjenje z zemljišči. In tako naprej.

Skratka, ko ljudje to pregledujejo in ko se pogovarjajo, ni čudno, da prihaja do čudnih zahtev, ne? Ena izmed najnovejših zahtev je, da so na primer Založani iz Zaloga, so iniciativa dali, da bi se odcepili od te četrtne skupnosti. Se pravi, da mislijo, da če bojo sami, da bojo pa bolj uspešni. Ne vem, no. Mislim, da jih je treba razumeti. So pa druge pobude, ne? Ki jo je, ki jih je gospa županja tudi slišala. To se pravi, gre za željo, da se področje od obvoznice, to se pravi Polje, Novo Polje, Zadobrova, Vevče, Kašelj, Sostro in vse – poveže v samostojno

občino. Te pobude so zmeraj bolj resne. Kajti, ko se to sešteva, koliko je mesto vložila v te kraje, je pač ocena, da so vložili zelo malo.

No in če gremo še naprej. Tudi jaz sem dal nekatere pobude ob tej razpravi. Predvsem na Oddelek za zdravstvo in socialno varstvo. Glede dnevnega centra za starejše, ne? Osebnostno menim, da sicer tukaj pišejo, da ga ne ukinjajo. Da se prenaša to na druge postavke. Vendar pa mislim, da mesto na tem področju je premalo naredilo. Aktivnost oddelka je preslaba in menim, da je tukaj treba bistveno pospešiti določene stvari.

No in če dovolite, še na koncu bi še eno vprašanje postavil v razpravi. Oziroma pojasnilih gospe županje je bilo, pa me bo popravila, če bo narobe – slišal. Govorila je o 90 milijonih, ki bi jih namenili za izgradnjo zaklonišča v BTC-ju. V BTC-ju. Oziroma...

... iz dvorane – nerazumljivo...

A – krožišče. Pol se pa opravičujem. Jaz sem zaklonišče slišal. No in zato mi je nekako – ni šlo, da...

... iz dvorane – nerazumljivo...

To se opravičujem, ne? Ker 90 milijonov tamle notri v te zadeve. Čeprav bi jaz tam bolj angažiral te lastnike, ki so, da bi več finančno sodelovali. Če so lahko izdelali tako veleplavalnišče, bi lahko tam še tudi kaj drugega.

Nadalje me eno zanima. Glede kulture. Ljubljana ima zanimivo kulturno – proračun, ki je notri. Vendar me skrbi, da na primer ni nobenega dialoga med državnimi ustanovami, ki delujejo v Ljubljani in pa med mestom. Ob nesreči, ki se je zgodila, ko se je s fasade Opere padlo dol, sem poklical mojega znanca, gospoda Smrekarja, kaj je s tem. Skratka, država jim ne da popolnoma nič za obnovo teh stvari. Mi tudi nič, ne? Ker je to taka zadevščina. In, ko sem ga vprašal, kako bodo realizirali zdaj pravilo to. Ja, je rekel, stvar se bo zažrla v stroko. To se pravi, ne vem koliko predstav ne bo več primernih. In bojo zmanjšali svoj kulturni program. Žalostno, vendar resnično. In mislim, da bi tudi ob določenih stvareh, to se pravi Opera je en obraz, ki ga Ljubljana pokaže. Bi bilo koristno, da bi ob teh stvari tudi mi pristopili zraven in pomagali. Če pomagamo raznim športom, pa vse to, mislim, da imamo pa še kaj drugega. Bi bilo smiselno, da bi tudi tukaj določene stvari pomagali.

No in na koncu naj povzamem, da je ta finančni proračun dejansko prepozno pripravljen. Da se bojo določene stvari zelo težko realizirale. No in eno stvar bi pa še rad poudaril, če ste zdaj poslušali Ukrajince, pa novo ministrsko predsednico, je za vsakega novorojenca uvedla – mislim, da je skoraj tisoč petsto dolarjev. V dveh ratah dobijo to. Bi predlagal, da tudi enkrat v proračunu dodamo neko vrednost, ki jo bomo dali novorojencem v Ljubljani. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa za vašo razpravo. Na katero so kar tri replike. Najprej gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Saj je samo tehnične narave. Če če bit referendum za odcepitev, ne? Mora najprej mesto, kot, ne? Se razdelit, ne? Zato, ker eno mesto, ali pa eno naselje ne more biti v dveh občinah,

ne? Ampak, to recimo, da se malo pošalim, ne? Šentvida nič ni motilo, ne? Da je naredil podoben referendum, ne? Seveda, ker ustavno skozi ne more iti. Ampak, se niso odločili za odcepitev. Ne? Ampak, grozit je pa treba. To pa, ne? He, he... Čeprav, jaz mislim, da organsko, bi Sostro lahko imelo zaledje Besnice, ne? Ker nekako ne sodi sem, ne? Pa se jim bo boljše godilo, ne? Ampak, čisto do obvoznice pa to ne. Ampak, Sostro je tudi naselje Ljubljana. To je ta problem. Tako, da tisti konec nima fokusa, na katerega bi se lahko občina vezala. No, tehnična intervencija je bila. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Hvala lepa. Naslednja replika, gospod Božič.

G. PETER BOŽIČ

Jaz se v principu strinjam s tem, kar je povedal gospod Vrbovšek, da je ta dialog med državo in mestom, da pač ni tak, kakršen bi moral biti. Samo, jaz osebno mislim, da so tukaj, so vzroki za to. Vzrok ni zato, ker bi bili mi pridni pa hudobni. In obratno. Ampak, vzrok je tukaj zato, ker še ni sprejet Zakon o financiranju lokalne samouprave. In še niso povsod definirane stvari, kako – kako bo potekalo financiranje. Dogaja se na primer to, da država, ki ima zakonsko obveznost, da plačuje materialne stroške, da tega ne počne. To je na področju – na primer Mestni muzej, Mestni teater in tako naprej. Tako, da je zdaj občina prisiljena plačati tisto, kar mora plačati v bistvu, kar bi morala plačati država. Ampak, gre tukaj zato, da dokler ni Zakona o financiranju lokalne samouprave. Dokler se ne ve, kdo bo financiral plače. Kakšne bojo davčne stopnje in tako naprej, je ta dialog med državo in med – med občino – zelo otežkočen. In sicer, če bomo mi zdaj plačali obnovo na primer tegale Opere. Se lahko zgodi, da nam bodo to pol obesili. Pa še tako in tako nimamo denarja. Tukaj ne gre – tukaj je napak govoriti, po moje, o neki solidarnosti in, ki jo mi nimamo. Ali pa oni nimajo. To, kar se Borut pritožuje. Problem je ta, o katerem sem govoril. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko? Izvolite gospod Vrbošek. Minuta.

G. JANEZ VRBOŠEK

Hvala lepa. No, jaz bi tukaj izpostavil še dodaten moment, ne? Poznate zgodbo o Zakonu o glavnem mestu Ljubljani. Menim, da je ta zakon premalo upoštevan. Oziroma, bi bilo ga treba dopolniti z določenimi dopolnili. Na raznih področjih. To se pravi dialog z državo, kaj je stvar države, kaj je stvar mesta. Bi lahko se dopolnile te stvari. In v dobrobit tako države, kot mesta. Kajti, teh problemov je veliko, ko se kar na enkrat. Poglejte, imamo težave že znotraj mestne uprave. En oddelek na drugega se zgovarja. In občani lahko hodijo še in še. Kaj šele potem med mestom in pa med državo. Ko je teh segmentov dela veliko, ne? In bi bilo koristno, da v teh dogovorih, ki jih ima županja z državo, z vlado, ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. JANEZ VRBOŠEK

Pa bi bilo koristno to urediti. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Samo kratko pojasnilo. Ne vzeti, kot kakšno četrto repliko na repliko. Že zadnjič sem povedala, da sem pisala tako prejšnjemu premieju, kot sedanjemu premieju. Da imamo v Mestni občini Ljubljana oblikovano delovno skupino, ki je pripravila izhodišča za pogajanja z državo. Ampak, ne prej, ne zdaj – ni še nobenega odziva.

Zdaj pa ima besedo za repliko na vašo razpravo, še gospod Penko.

G. ZVONE PENKO

Me veseli, da je cenjeni kolega Vrbošek odprl tudi na mestnem svetu razpravo o Operi, ki je tudi v našem mestu. Čeprav je v – v upravljanju države, bom rekel – po finančni plati. Če se spomnite, pred kakim letom pa pol, sem jaz tukaj odprl pobudo, kakšen program dajejo. Zlasti takrat je bilo na baletnem področju. In tako dalje. In ste vsi takrat rekli, ja, to pa ni v našem dometu. In sem vam dal prav. Sem rekel, res ni v našem dometu. Ampak, spoštovani svetniki in svetnice, moramo vedeti, kaj se v taki inštituciji, kot je Opera, pa še katera, tudi na kulturnem programskem področju dogaja. Zato me veseli ta informacija.

Je pa res, da se ta hiša ni obnovila od leta 82. Dvainosemdeset, triinosemdeset. In, da je sramota, da je ministrstvo do zdaj – ni namenilo določenih sredstev za obnovitev. Je pa obljubljala nov prizidek in tako naprej. Kar so same pravljičice. Torej, osebno menim, da tudi za naprej, večje inštitucije, ki so ponos tega mesta, morajo biti nekako zabeležene tudi v naših razpravah. Ali pa v tistih, ko se mi pogovarjamo z – kaj jaz vem z državnimi svetniki, ali pa parlamentarci. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Železnik. Za njim bo razpravljal gospod Žagar. Izvolite gospod Železnik.

G. JANEZ ŽELEZNIK

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane svetnice in svetniki. Ne bom prav dolg, ker smo dolgih diskusij nocoj že slišali kar precej. Bi pa rad ugotovil to, da me ne čudi pravzaprav tako, bi rekel, ostra in dosti poglobljena diskusija okrog proračuna. Kajti, to je pomemben akt. Okrog katerega se vrti življenje Ljubljane. V teh, zlasti dolgih, daljših razpravah in diskusijah, ki včasih jemljejo tudi prostor in čas krajšim razpravam, je bilo slišati veliko kritik. In kritike. Tudi, bi rekel skrajne kritike. To seveda ne pomeni, da tako rečem, da sem za to, da se stvari hvalijo. Ker tudi to ni tisto, kar je potrebno. Mislím, da je tudi, da bi morali in moramo najti tu primerno mero objektivnega presojanja stanja. Kajti šele tako in na ta način bomo pravzaprav prišli do – do čim boljših reči za Ljubljano. Ne samo za nas. In predvsem za Ljubljano.

Moram ugotoviti, ko sem primerjal nekatere stvari, da se je, da so se nekatere zadeve vendarle od osnutka do predloga le spremenile. Zlasti sem zadovoljen, ko sem ugotavljal nekatere zadeve v tem, da so interesi, izraženi interesi in potrebe četrtnih skupnosti. Čeprav vem, da ne vseh. Marsikateri pa vendarle prišle tu notri in so zagotovljeni nekateri premiki in izboljšave v tej smeri. To je po mojem mnenju izjemno pomembno, kajti, če hočemo krepiti četrtne skupnosti in njihovo funkcijo, njihovo vlogo v tej smeri v Ljubljani, potem se moramo obrniti

tudi v – v – v smeri njihovih interesov in začetni upoštevati, realno upoštevati pa tudi njihove izražene želje. No, to je ena zadeva.

Drugo pa, rad bi ponovil to, kar so nekateri že izrazili. Zlasti me moti in zaskrbljuje to, da smo izjemno pozni z letošnjim proračunom. Zakasnitev tega proračuna ima globlje posledice. Tukaj ne gre samo za to, ali bomo v maju mesecu začeli po proračunu se obnašati, ali ne. Marveč gre preprosto za to, da meseci ne tečejo enako, kot bi bili, kot bi tekli, glede financiranja in vzdrževanja tega našega ljubljanskega življenja, če bi bil ta proračun sprejet januarja, ali že prej – decembra meseca preteklega leta. In bi šli s polno paro prvega januarja notri. To me moti. Seveda tudi tista pripomba o tem kratkem času za to. Vendar zlasti to. Zato sem že zadnjič izrazil željo, no....

.....konec 2. strani II. kasete.....

...da bi – nisem prišel skoz, danes bi pa ponovno izrazil željo, ali pa predlagal sklep – dodatni sklep o tem – ki naj bi se približno tako glasil – Mestni svet Mestne občine Ljubljana zavezuje, mislim, da je to edini pravilni izraz, županjo Mestne občine Ljubljana, da Osnutek Odloka o Proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2006, mestnemu svetu predloži v obravnavo najkasneje v mesecu oktobru 2005. Zakaj mislim, da je to pomembno? Čisto preprosto zato, jaz verjamem, saj je potrebno – zakon nalaga in vse to je jasno. To je vse res. Toda, res je pa tudi, da najbrž kar nekaj let zapored – od lanskega do letošnjega leta zamujamo s sprejemom. Čeprav vsi vemo, da nas zakon zavezuje. Ampak vseeno kasnimo. Mislim pa, da nas bo ta sklep, ne samo formalno in pravno, marveč tudi moralno zavezal za to, da bi se res pravočasno, kar se tega tiče, pripravili za naslednje leto, ki bo že itak zaradi volitev krajše. Tako, da bi na ta način se izognili tem krizam, ki – ki smo jih letos, s katero se letos soočamo. Razumete? In na ta način. Zato mislim tudi, da je danes, ko kljub mnogim kritikam in tako dalje – pri čemer sem globoko prepričan, da ga ni tule med nami, ki bi bil z ekipo pripravljen, sposoben narediti proračun, za katerega bi vsi ploskali. Se razumemo. Vsak ima svoj interes in svoj pogled. Zato mislim, da je prav, da bi se zdaj, v tem trenutku, ko bomo o njem glasovali, vendarle odločili, tako, kot je moj kolega Brane prej že rekel, da bova z naše strani podprla ta proračun – preprosto zato, ker tudi, če bomo dva meseca, ali pa tri mesece o njem debatirali, ne bo takšen, kot si ga vsakdo od nas želi po svoje.

Pač pa, da ga sprejmemo, da po njem čim preje shodimo, zaživimo. In, da se v bodoče izogibamo, kot sem prej rekel – s tem predloženim sklepom, dodatnim sklepom, zadolžimo, da se v bodoče tega ne bo dogajalo. To je ena osnovnih manir, ali norm takšnega organa, kot je mestni svet z mestno upravo. Zato, da – da naredimo.

Seveda, ob tem, da proračun lahko dopolnujemo z amandmaji, kjer se bomo odločali kaj podpiramo, kaj ne podpiramo. In še nekaj. Ne samo, da tiščimo do popolnosti ta proračun, ker vemo, da ga ne bomo dosegli. Temveč, nam je itak možnost, da v jeseni z rebalanskom, pa ne zadnjega decembra, ampak prej, dopolnujemo, popravljamo – obstoječi proračun. S to predpostavko jaz mislim, da – da bi – da bi lahko s pomembnim olajšanjem podprli predlog tega proračuna. Se zahvaljujem, predlagam pa sklep, o katerem sem prej govoril. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Saj ne biti preveč jezen name, ne? Kolega Železnik, ne? Ampak, kar se dolgovezenja tiče, je pa res groza, da smete vsakega zmerjat, ki je pred vami govoril, ne? Pri čemer pa seveda, moj bog, no – kdaj bo konec v tem mestnem svetu redundanca praznih odločitev, no? Pa mi sploh ne smemo tazga sklepa sprejeti. Mi imamo zakonsko normo. Saj – saj ne moremo zdaj čez zakonsko normo sprejemati sklepe. Čemu? In čemu bomo imeli med sabo neke moralne zaveze? Moj bog! Zdaj si pa predstavljajte, da moralna zaveza med strankami, ki imajo zelo različno moralo. Z enim takim praznim sklepom, ne? Tako, da jaz bi prosil, no, da – da ne bi več predlagali takih sklepov. Ker zdajle bi morali verjetno glasovati za njega. Vi bi ga morali napisati, pol bi morali pa glasovati za njega in tako naprej. Mi še polnih sklepov ne – težko, ne? Praznih sklepov pa sploh ne moremo, ne? Dobro izvajati.

Kar se tiče tega optimizma, ne? Da z amandmaji lahko še veliko naredimo, zdele, moram reči, da ti amandmaji morajo biti zdele na mizi, ne? Gospod Železnik. To sekundo. Tako, da se jaz bojim, da ta vaš optimizem, da z amandmaji lahko ta proračun zelo dobro še zrihtamo, ne? Seveda – ne delim tega optimizma. Na to temo sem malo pesimističen. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko. Gospod Železnik.

G. JANEZ ŽELEZNIK

Hvala lepa. Kolega Jazbinšek, navsezadnje tudi z replikami ne pridemo prav daleč. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Žagar. Za njim bo razpravljal gospod Cizel. Izvolite, gospod Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Lep pozdrav. Vsem prisotnim. Nisem mislil veliko dodati. Je pa letošnji proračun res zelo pozen. Prejle mi je prišel nek amandma iz lanskega leta v roke. Ker ga bi moral skoraj letos ponoviti, ker se zadeva še zdaj ni realizirala. Lansko leto smo sprejemali proračun – mislim, da 15. marca. Se pravi, en mesec in tri dni kasneje smo. Moram reči, da na splošno se je kvaliteta tega dokumenta, glede na lansko leto izboljšala. Počasi se izboljšuje. Res pa je, da vseskozi bi jaz bil bolj vesel, bolj pregleden bi se mi proračun zdel, če bi poleg tega ekonomskega namena, funkcionalnega namena, bil tudi vsebinski namen, po kontih in postavkah. Mi imamo vsebino zelo dobro razloženo v tekstu. Nekje mogoče še celo preveč. Ampak, ta primerjava hitrega pogleda s postavke, konto, vsebina, kaj nosi s seboj, je pa kar težka.

Mislil pa, da je še vedno zelo proračun neuravnotežen, ravno v teh obrazložitvah. Nekje se tako pretirava, da mi pišejo komunalci celo kompletno tehnologijo, ki so jo mogoče prepisali od podjetja, izvajalca. Kako se bo pač neka trava pokosila. Višje, nižje. Kako se bo neka kocka. Kako se koplje, pa to – to mislim, da ni potrebno pisati v proračun. Saj to več ali manj, vsi, ki smo karkoli zidali – hiše – doma, vemo, kako se to počne. Tako, da mislim, ta dokument taki teksti niso potrebni. Malo je to zaradi tega, ker preveč papirja porabi. Se porabi brez potrebe. Drugo je pa to, kar zmoti, ker nekateri deli so pa popolnoma nič obrazloženi. Zato smatram, da bi bil ta tekstualni del boljše nekako prevest v vsebinski del proračuna. Tako, kot sem rekel – ko imamo funkcionalni, ekonomski. Bi tudi vsebinski moral biti točno po

postavkah in po kontih. Z manj, z manj obrazložitve, ampak z imeni. To. To. To. Če je pa potrebno, se pa še obrazložitev napiše. Tako pa v obrazložitvi se marsikaj ne zajame. Primer, prejle sem pač bolj podrobno pogledal, ko je bil amandma na delovanje športnih društev in zvez, ustanovljenih za območje Mestne občine Ljubljana. Tukaj je pač kolega Omerzu dal amandma kar za 15 milijonov. Jaz sem začel gledat, kaj - kako. Tukaj je obrazložitev za 35 milijonov zelo mešetarska. 2 % vrednosti letnega programa športa v MOL. Zdaj ne vem, kje pa je od zadaj vsebina, kako se bo ta denar med ta društva razdeljeval? Ali pa vsaj kako se predvideva, kako se bo razdelejeval. Koliko več zaposlenih – v spominu mi je ostalo, da smo pred leti amandma sprejeli za 15 milijonov, ki ga je predlagal kolega Sodrznik. Za delovanje Športne zveze, kjer je bilo pač omenjeno – za zaposlene, materialne stroške, tako naprej. Tukaj pogrešam obrazložitev, da se je pač število zaposlenih in delo v tej športni zvezi povečalo iz 15 na 35 milijonov. Samo to bi rabil. Ta dva procenta, pa mislim, da tako mešetarsko zgleda. Če so bili od zadaj dogovori, za sprejetje proračuna, o.k. – pač so bili. Ampak, to mislim glih ne sodi v tekst. Bi morala biti vsebina.

Jaz osebno nisem s kakšnimi velikimi amandmaji nastopil. Ker vem, da jih ne bi spravil skoz. Ampak, tudi zelo nerad posegam v posamezne oddelke, ker, da nekje vzameš, snameš, ko je slaba obrazložitev, lahko pa tudi škodo narediš. Ker je od zad dober program.

Ampak, kljub temu imam en amandma, ki pa je čisto vsebinske narave. Nanaša se pa na tisti del proračuna, kjer se obravnava prodaja stvarnega premoženja. Priznam, vzpodbujen je bil s strani meščanov, ko so mi rekli, - to bi bilo dobro, to bi bilo dobro – to bi bilo dobro. Mestna občina lahko kupuje, oziroma pridobiva nepremičnine in zemljišča tudi z menjavo z nepremičninami ali poslovnimi deleži v podjetjih, ki so v lasti MOL. Vrednost menjave se ugotovi s cenitvijo zapriseženega sodnega cenilca, oziroma cenilca z licenco za vrednotenje podjetij.

Obrazložitev. Na ta način bi v mnogih primerih našli lažjo in hitrejšo rešitev, če bi bil interes obojestranski. Ta način je verjetno že v veljavi. Ampak, s tem amandmajem ga širimo tudi na premoženje, namenjeno prodaji v proračunu 2005, na katero pa menjava ni namenjena oziroma predvidena.

Ta ni finančne narave. Imam pa še en amandma. Tega skoraj ponavljam že nekaj let. Poveča se postavka 049002 – na 19 milijonov. In s tem se poveča tudi količina sredstev za vzdrževanje lokalnih pokopališč na 13 milijonov tolarjev. Sredstva se prerazporedi s postavke 049003 – Razvojne in strokovne naloge na področju gospodarskih javnih služb.

Obrazložitev. Sredstva se nameni za realizacijo mrliške, v stvari za pričetek del in za pričetek urejanja za mrliško vežico Prežganje. Podoben amandma sem dal že v letu 2004. Namreč, razvojno strokovne naloge se lahko izvedejo tudi znotraj sistema Javnega Holdinga. Tako, da ta postavka ne bi bila pretirano ogrožena.

Imam pa še nekaj komentarja k proračunu. Samo vsebinske narave. V proračunu je omenjeno, da se bo vodovod Selo pri Pancah realiziral znotraj Javnega podjetja Vo-Ka. Namreč, to se je že leta in leta vleklo. Kar dolga boličina teh krajanov je ta vodovod, to mi je že poznano, na vsakem sestanku se o tem govori. Skrbi me pa, če bo Vo-Ka res to realizirala, ker pač nimam nekega zagotovila znotraj proračuna. Ali so to programi javnega podjetja? Jih tukaj ob proračunu nimamo za ogled. Tako, da bi težko bil prepričan, če bo to res.

Še enkrat bi opozoril, pa upam, da bo to prišlo v prihodnjem proračunu na vrsto. Leta in leta se že odlaga izgradnja Mesarskega mostu. Pred leti je bil mogoče to politični problem. Zaradi menjave županov. Mislim pa, da ga mesto nujno potrebuje, da ne bodo tržnice pač s tega dela okrnjene. Če gre človek v soboto dopoldan na tržnico čez Tromostovje. Jaz sicer ne grem pogosto, ampak včasih pa. To je taka gostota pešcev čez Tromostovje, da se mi zdi zelo opravičena investicija v tako imenovani Mesarski most. Namreč, pešce, turiste, bi bilo dobro nekako razpršit čez večji del centra. Ker sto metrov naprej je pa center skoraj prazen, neobljuden. V Ljubljani se vse koncentrira samo na Prešernov trg in Tromostovje. Dajmo

nekaj investirati v to, da se tudi ostali deli mesta nekako enakomerno pokrijejo in bodo tudi lokali in trgovine bolj rentabilne.

Imam pa še en predlog, da bi – to bo verjetno bolj za javno podjetje. Ampak, mora dati pobudo mesto. Da bi razmišljali tudi o popoldanskem delu na ljubljanski tržnici. In tudi, da se omogoči nekoliko lažje parkiranje za nabave teh asortimentov, ki se tam prodajajo. Zdi se mi, da moramo čim več takih ukrepov sprejeti, ki bi nekako dvignili promet. Ne promet v avtomobilskem smislu. Ampak promet v tem tržnem smislu v centru mesta.

Sedaj imam pa še eno vprašanje, v stvari bolj eno kritiko, na račun tega dela proračuna, kjer se obravnava prostorska problematika. Vedno preberem kaj se bo delalo. Ko smo v mestnem svetu pred leti sprejemali prostorsko zasnovo, je ta, v stvari – mestni svet prejšnjega sklica sprejel tudi obvezujoč sklep, da pred prostorsko strategijo, ki se bo predložila mestnemu svetu, oddelek za urbanizem pripravi prostorsko zasnovo za vzhodni del Mestne občine Ljubljana. Se pravi ta hriboviti del, ki je bil takrat, v tisti zasnovi, ki je prišla nekoliko vsiljeno, na brzino, pred lokalnimi volitvami na mestni svet. Da se pač mestna uprava s tistim delom Mestne občine Ljubljana nekoliko bolj potrudi in pripravi neko zasnovo, ki bo primerna za tisto območje. Tega za enkrat še ni. Ni tudi navedeno v proračunu. Upam, da bo to kmalu. Ker drugo leto, kot se predvideva, naj bi že obravnavali prostorsko strategijo. Ne želim pa, da bi zopet temeljila na zastarelih izhodiščih izpred leta 1986. Kar sem takrat jaz opozoril že pri sami prostorski zasnovi za tisto območje.

Hvala lepa. Še toliko – Glede na to, da je v proračunu nekak zaznati, da so ti glasovi za sprejetje pridobljeni in da še je - ta moja pripomba je zelo utemeljena, da je ... da vsebinsko, z obrazložitvami proračun ni uravnotežen. Si pridržujem pač še to, da verjetno ne bom dal pozitivnega glasu za ta proračun. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Cizelj. Za njim bo razpravljal gospod Sodrznik. Izvolite.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa za besedo. Ko sem pregledoval ta proračun, nekako – sem mejčkn študiral, kako hudiča se bi človek tukajle – opisal ta proračun. Pa na zelo kratek način. Moram reči tukaj, da bi se na začetku najprej gospodu Gomiščku zahvalil, ker je dal zelo dobro opredelitev. Mislim, da je povedal tako nekak, da je to proračun preživetja. Tako nekako je bilo, kot pa razvojni proračun, ne? Kar je dejansko zelo dober opis, ne? Oziroma poskusa preživetja. Bom tudi povedal zakaj. In pa tudi malo opredelil.

Bolj konkretno. Namreč, proračun je jasno osnova vsakega nekega razvoja. Bodisi podjetja, pa tudi občine. In tako naprej. In, kot tak je nek cilj. Če človek hoče imeti nek cilj, oziroma neka organizacija, ali pa bodisi to občina, mora imeti tri lastnosti. Namreč, cilj mora biti jasno določen. Naslednja stvar je – biti mora merljiv. In pa biti mora realen.

Če gremo najprej zdajle po teh postavkah, namreč, pri tej predpostavki, če upoštevamo točno določen cilj, bi zelo težko rekli tukaj. Ker je precej takih postavk, ki niso točno definirane. Pravzaprav pri nekaterih stvareh se niti ne ve za kaj je to točno, kam gre ta denar in tako naprej. Eno, mislim, da je gospod Jazbinšek tudi omenil, ne? V zvezi z Ljubljanskim gradom in pa z nekimi dvestotimi milijoni za nakup nekih stvari ali nekih nepremičnin. Skratka, kar znese pravzaprav budžet pet letne obnove in investiranja v Ljubljanski grad. Praktično, tukaj se že vidi, da nekako ni vse točno določeno. In še par stvari, ki jih bom na koncu tudi povzel v svoji razpravi.

Merljiv. Zelo težko bi rekel, nekako, da je ta proračun merljiv. Namreč, zavedati se moramo, da – da bi proračun – se nanaša na toaleta. Pozabimo pa ob tem, tudi to, da je pravzaprav zdele že druga polovica aprila. Skratka, nekako zopet pademo v tisto neljubo, bom rekel, obdobje, ko bomo ta proračun nekako premlevali. Za osem mesecev. Bojim pa se pravzaprav, da to ni zadnja obravnava tega proračuna. In tudi jaz nekako ne vem, ne vidim nekih možnosti, da bi z nekimi amandmaji, kot mislim, da je gospod Železnik omenil, da bi ga kasneje še nekaj dopolnjevali, izboljševali in tako naprej. Ker nima nikakršnega smisla.

Rad bi pa izpostavil nekaj stvari. Namreč, prva stvar, ki bi jo izpostavil, je recimo področje, ki je bilo obljubljen nekako, oziroma se je nekako občina zavezala, da bo nekako pristopila k tej sanaciji. Recimo, primer je Kino Šiška. Zdaj ne vem, jaz nisem tega zasledil notri, namreč, sam prihajam iz tega konca. Kino Šiška je bil pravzaprav objekt, katerega smo dosti obiskovali. Pravzaprav, bodisi iz kino predstav, kulturnih predstav in tako naprej. Tako, da na področju kulture bi tudi pričakoval mogoče kaj več – bom rekel – zavzemanja za ta del Ljubljane. Tako, da ne vem kaj tukaj. Tako, da pričakujem tudi nek odgovor. Ker pa je bila zaveza tudi iz strani občine, da bo pristopila k temu.

Področje športa. Danes smo že nekaj premlevali. Pravzaprav šport je v Ljubljani v dosti krizni situaciji. Tako, da jaz pravzaprav pozdravljam vse te amandmaje, ki so jih vložili moji kolegi svetniki za pomoč in podporo športu. Tako mladim, kot tudi jasno starejšim. In tako naprej. Tako, da šport, na tem področju, jaz upam, da ga čakajo boljši časi v tej občini.

Drugo področje, oziroma tretja stvar, je skrb za javne površine. Ne vem kako je s temi sredstvi. Namreč, nekako, na določenih delih Ljubljane, z izjemo centra pravzaprav, nekako te površine ne delujejo ravno najbolj urejene. Skratka, kakor, da občina pravzaprav z nekimi sredstvi ne bi zagotavljala dovolj priliva, da bi se te površine lahko urejale. Primer je recimo Četrtna skupnost Dravljje, iz katere prihajam. In pa tudi četrtna skupnost pravzaprav Šiška in pa mislim, da del Šentvida. Kjer so te površine pravzaprav zelo zanemarjene. In občina pravzaprav, kot da to ne bi bilo v njeni lasti. Oziroma se nikakor ne loti tega projekta. In tukaj, s te strani, pravzaprav – primer lahko dam – Kunaverjeva, Klopčičeva ulica, pravzaprav, ki so popolnoma pravzaprav neurejene. Tako, da jaz predlagam, da kdor ne pozna te situacije, da se mal popelje tam. In pa da pogleda, kam točno gredo ta sredstva v tem proračunu. Če so namenjena tudi za ta del Ljubljane, ali je to samo za točno določen del Ljubljane.

Velikokrat sem se zdajle v tem zadnjem času pogovarjal s kolegi pravzaprav o temu proračunu in nekako na prihodkovni strani so dostikrat omenjali prodajo nepremičnin, poslovnih prostorov in tako naprej. To me mejčkn skrbi. Namreč, pretiran poudarek dajanju tega, pa jasno, lahko se strinjam, da pač se lahko vzame to, kot nekaj v redu in tako naprej. Ampak, teh nepremičnin in teh prostorov, pravzaprav ni v nedogled. Mi ne moremo zdaj prodajati te stvari kar v nedogled. In bomo tukaj del proračuna nekako polnili. Skratka, k temu je treba pristopiti bolj razvojno. Bolj načrtno. Z nekakim boljšim gospodarjenjem. Poleg tega, ne? Jaz sem šel malo pogledati, kajti – kje so te nepremičnine, ki naj bi bile prodane – poudarjam – naj bi bile. Zasledil sem neke ribarnice, tam na Brilejevi ulici, ki pravzaprav, kakor jaz vem, pa živim tam že osemindvajset let. Ne vem, če je sploh kdaj že obratovala. In pravzaprav vem, da je tam prostor, ker točno vem, kje naj bi to bilo, je zelo zanemarjen. Skratka, tudi investicije, ki jih imamo v lasti, pravzaprav z njimi ne znamo gospodarno ravnati. Jasno, s tem se zgublja tudi dodatna vrednost in tako naprej. In potem, zdaj pač nekaj hočemo na silo prodat, zato, da bomo nekako pač tam po prihodkovni strani nekaj povečali.

Kolega Gomišček je tudi mi pravzaprav vzel eno dobro idejo, primer je tudi podjetništvo. Namreč, področje podjetništva, v primerjavi z letom 2003 – nekako na teh postavkah – nekoliko zmanjšano. Kar pravzaprav je ravno v nasprotju s temi predlogi, ki so nekako padli v tem mestu, da je treba podjetništvo pomagat razvijati in tako naprej. Ker je to dobrodošlo za mesto. Sicer pa, glede na to, da so bili nekateri večji podjetniški projekti, ki bi bili zelo

dobrodošli za to mesto zavrjnjeni, tudi nedavno nazaj. Zopet govorim o delu Šiške. Se pač tukaj ne čudim. In jasno tudi takrat smo pač zavrjnili tisto 2000 delovnih mest, ampak, žal to je že zgodba, ki je že za nami. Skratka, tudi to področje bi bilo treba mejčkkn več narediti tudi na temu in razvijati tudi v to smer.

Nekaj je bilo tudi govora o četrtnih skupnostih. Jaz moram reči, da, kot predsednik Odbora za lokalno samoupravo, zdaj bom sam govoril pravzaprav kot svetnik. Pa moram reči, da tudi, ko sem bil sam četrtni svetnik nekako sem zmeraj zaznal to, da nekako občina nima največjega posluha pravzaprav za same četrti. Skratka, so tukaj, ker so. Ker že ravno morajo biti. Tako nekako bi lahko človek dojel. Ampak, nekako, s tistimi sredstvi, ki so bila na razpolago, ni bilo največ možno pravzaprav narediti. V redu. Sredstva so. Eni bi lahko tu diskutirali, da so visoka, niso bila visoka. Hočem reči to, da pravzaprav pozitivno je to, da nekaj več je občina namenila tem četrtim. Tako, da to je pozitivno. Jaz upam, da iz tega se bo dalo pač kaj naprej narediti. Kaj drugega, bistveno spremenljivega, pa bistveno izboljšave na boljše, pravzaprav pa ne vidim v tem proračunu. Kot tudi ne, bom rekel, za tole vzpenjačo, ki je danes nekaj govora. Jaz osebno mislim, ker namreč je bilo dosti govora o tem, kako bo vzpenjača pravzaprav spremenila zdaj mesto in bomo naredili neko revolucijo. Moje osebno mnenje je pač, da projekt se pač pelje. Ogromno denarja je bilo vložnega v to. Oziroma bolje rečeno, zapravljenega. Razvijala se bo zadeva, kot se pač bo. Oziroma, kot se bomo odločili v mestu. Jaz mislim, da bi ta denar, to je čisto moje osebno mnenje – bilo bistveno bolje nameniti kam drugam. Ker, kdor misli, da če bomo zdaj pa to vzpenjačo zgradili pravzaprav na grad, da bodo pa trume ljudi drle sem. Se bistveno moti, ne? Ker s tem ne bomo izboljšali niti podjetništva tukaj v Ljubljani. Niti gostinske, niti turistične ponudbe. Tako, da jaz mislim, da bi bilo tukaj dobro pogledati kaj in kako.

Skratka, proračun, kot tak, me ni prepričal. Ker prvič, ga sprejemamo zopet prepozno. V bistvu ta sklep, ki smo ga dobili s strani gospoda Železnika, pravzaprav ne vem, koliko je tole smiselno pravzaprav to podpirati. Ker dejansko je jasno, da bi bilo potrebno že, za vsak proračun – jaz sem letos, ne da to vsilimo tudi brez sklepa. Da je konec leta pravzaprav čas...

... iz dvorane... nerazumljivo...

Kako? Po zakonu, jasno mora to biti. Proračun, kot tak me ni prepričal. Pravzaprav, s tem, da je nekaj izboljšav, moram reči. Ampak, glede na to, da sprejemamo pač odlok v celoti, moram reči, da tudi osebno jaz tega proračuna ne bom sprejel. Upam pa samo to, da bodo predstavniki pravzaprav, ki bodo delali proračun za naslednje leto, bolj strokovno pristopili k temu. In jaz mislim, da je tudi s strani opoziciji, to se pravi nas, ki sedimo na tej strani, bil dan marsikateri predlog, vključno z amandmaji in tako naprej. Ki so zelo kvalitetni. In mislim, da bi edino na ta način lahko proračun naredili takšen, ki bo po volji pravzaprav celega mesta, razvojno naravnin in predvsem gospodarno. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo. Prof. dr. Tekavčič. Izvolite.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Ja. Hvala. No, jaz absolutno se strinjam s kolegom, da zakon določa kdaj mora biti proračun predložen. In, da sploh tudi zakon določa, da proračun mora biti, ne? Tako, da nekako zelo pazljivo spremljam vse od osamosvojitve naprej sprejeman je proračunov v Mestni občini Ljubljana. In moram reči, da, če bi šli študirat magnetograme. Vsako leto, z izjemo tistih

štirih, ko ni bil sprejet, lahko preberemo, da je to proračun preživetja. In, da ni razvojno naravnano.

Kar je pravzaprav za to celo obdobje v veliki meri res. Res pa je, da je bilo predvsem pogojeno z nenehnim naraščanjem deleža zakonsko določenih obveznosti znotraj tega proračuna. Kljub temu pa bi lahko rekla, da se je izkazalo, da je, da so vse dejavnosti v Ljubljani, v vsem obdobju, tudi v tistih, ko proračuna ni bilo. Vendarle preživele. In se nekatere, ki so zelo pomembne, tudi razvile. In to pomembno razvile.

Pa bom rekla – na, tako na področju določenih projektov, s področja socialne varnosti, kot tudi kulture in ne nazadnje tudi podjetništva. Je pa tako, ko že govorite o podjetništvu. Ne vzpodbuja se podjetništvo zgolj s postavko v proračunu. In včasih je treba biti malo bolj konsistenten pri določenih razpravah in pomisliti na različne vidike posamezne problematike. Kadar govorimo o tem, kje se delovna mesta odpirajo. Je treba pogledati kakšne so eksternalije morda takšnih odločitev. Pogledat kaj to pomeni z vidika in-puta, out-puta dela, na malo širši ravni. Recimo, narodnogospodarski ravni. Pa če gledate na regionalni. Na sploh pa, ko ste govorili o tem, da z nekaterimi objekti, ali pa površinami, ne gospodarimo tako, kot bi morali in da jih zato prodajamo. Ja, seveda, saj je prav, da jih prodajamo. Prav zaradi tega, ker niso v interesu drobnega parcialnega gospodarjenja mesta, se pa te površine, objekti, ali druge nepremičnine, morda lahko zelo uspešno znajdejo v rokah nekoga, ki ima podjetniško idejo. Sproži podjetniški projekt in bo dosegel natančno tisto, o čemer ste govorili.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko gospod Cizelj. Gospod Kovačič, nimate besede.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Vaš kolega jo ima.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Kot prvo bi rekel, kar je dr. Tekavčičeva jasno omenila tudi neka delovna mesta in tako naprej. Potem pa me zanima, namreč, ker vemo, o katerem sem prej govoril – 2000 delovnih mest. Zakaj potem nikjer ni bilo podprto? Z vaše strani, recimo? Kaj je bilo tam takega, da pravzaprav ne bi bilo toliko pomembnega, ali pa dobrega za to mesto, recimo. To me zanima z vaše strani.

Kar pa se nepremičnin tiče, je pa tako. Pravzaprav, če pogledamo celotno zadevo, namreč, izkušnje drugače kažejo, ne? Nepremičnine v Ljubljani je imela mestna občina v lasti kar nekaj časa, pa se nič ni delalo. Vključno s to ribarnico, kar sem govoril. Pa še bi lahko naštevali. Ko sem rekel, osemindvajset let pravzaprav živim tam in pravzaprav ne vem, da bi imel sploh kdo kdaj tam odprto. Toliko časa smo čakali, jasno, da je vse skupaj propadlo. Zdaj je vse popisano z grafiti. In tukaj bi jaz težko pravzaprav kako drugač, mislim, razumel to, kot slabo gospodarjenje. Oziroma nesposobnost ravnanja s temi nepremičninami. To sem pač govoril. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Replika na repliko, na repliko ni več. Boste kasneje to, v pododboru se dogovorila. Besedo za – za repliko na razpravo gospoda Cizlja, pa ima mag. Omerza. Tri minute. Izvolite.

G. MAG. IGOR OMERZA

Hvala. Jaz bi samo nekaj opozoril. Ko govorimo o podjetništvu. Že prej je kolega Gomišček govoril, morate upoštevati tudi to, da v Ljubljani skušamo zgraditi največji tehnološki park. Oziroma, da je to največji podjetniški projekt sploh, ki se zdajle trenutno v Sloveniji pripravlja. Ker seveda namen tega tehnološkega parka je razvoj novih tehnologij, ustvarjanje dodatnih delovnih mest in tako naprej. Z visoko dodano vrednostjo. In zato smo mi namenili že v prejšnjem proračunu 880 milijonov, ker smo pač vložili zemljišče v tehnološki park Ljubljana. In v tem proračunu, če boste pogledali, namenjamo 417 milijonov. Ker je, en del tega gre tudi za te, da se prijavljamo na strukturne sklade, da bomo dublirali te zadeve.

Po tretji strani bi mogoče moral izkoristiti to priložnost, da vas prosim, da – če lahko pomagate tudi po svojih zvezah pri sedanji vladi, da nam vlada dodeli 2 milijardi iz strukturnih skladov, evropskih. Za ta namen. Ker to je projekt, ki je zrel za te zadeve. Lahko se smejite, ne? Ampak jaz sem pravzaprav prosil za vašo - da bi tu, če lahko kaj – pomagali. Ker se seveda, ne pridemo do te odločitve, ki bi pomenila seveda velik zagon podjetništva v Ljubljani. In v celi Sloveniji. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, ta metafizika tehnološkega parka mene začinja že zelo zanimati. Med drugim tudi seveda, ker tudi, ker smo ga, načrtujemo ga tudi na zemlji od Stanovanjskega sklada Republike Slovenije. Ne? Na škodo grajenja stanovanj in tako naprej. Oprostite, jaz razumem ta tehnološki park tako, kot eno najemodajalstvo poslovnih prostorov. Jaz vam povem, tamle zdajle, pejte v tale poslovni center Tivoli. Pa kupite polovico tistega, ki je prazno. Ki je poslovnih prostorov preveč, ne? Še garaže so prazne od spodaj, ne? Tam, kjer je Kolizej zrasel. V Delavskem domu. Dejte, to metafiziko bo treba enkrat zanilizirati in videti, kje je tle, oprostite – nateg. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Težko vam rečem hvala lepa. Ampak, repliko ste končali. Besedo za razpravo ima gospod Sodrznik. Za njim bo razpravljal dr. Čepar. Izvolite, gospod Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODDRŽNIK

Hvala lepa. Spoštovane svetnice in svetniki. Lepo pozdravljeni. Ne morem, da se ne bi strinjal z marsikatero razpravo, ali pa predlogi, razmišljanji, ki so bili tu dani v razpravi pred menoj. Od tega, da smo pozni pri sprejemanju proračuna. Tudi do tega, da bi bilo možno več naporov, pa tudi primerno vložiti v to usklajevanje proračuna tudi še kam širše, kot pa mogoče zgolj znotraj koalicije. Nekateri naporu nedvomno so bili narejeni. Jaz pa vidim predvsem v bodoče, pri naslednjem proračunu vlogo županje, kot leaderke te vladajoče koalicije, da bo tista, ki bo eventualno v to smer določene poteze naredila.

Mi smo, v Svetniški skupini Ljubljana, moje mesto, v to smer tudi nekatere predloge dali. In slim, da bi bili ustrezni še glede na to, da imamo vsi nekak željo in ambicijo, da bi naslednji proračun sprejeli še pred koncem letošnjega leta. Kar se tiča predloga proračuna, lahko rečem, da že bežen pogled seveda kaže, da je najbolj dramatična sprememba nastala na prihodkovni strani. Gre za tako imenovane kapitalske prihodke. In, seveda me to veseli. Sem bil pa, bi rekel precej zadržan, predvsem zato, ker imam iz preteklega leta relativno slabo izkušnjo s temi rečmi. No, roko na srce moram reči, da sem precej natančno realiziral ta program prodaje zemljišč in ostalih teh nepremičnin. In, torej, moje mnenje je, da obstaja realna možnost, da se ta program realizira. Vendar, nedvomno, ob predpostavki, da uprava, pa tisti, ki so odgovorni za posamezne programe ne čakajo na sprejetje proračuna. Oziroma, kar pomeni, da praktično že imajo stvari pripravljene, da se bo lahko takoj začelo na posameznih projektih delat. Edino na ta način bo možno ta, bom rekel – posamezne programe zaključit recimo v nekem spodobnem času. Do jeseni. Kar pomeni, da bojo izvedljivi tudi in pa uresničljivi tudi za ta proračun. Sicer pa mislim, da bomo imeli pač podobno težavo, kot lansko leto. Da bo na koncu prihodkovna stran trpela. Kaj pa to pomeni, pa vemo.

Torej, lahko rečem, da se je vrsto stvari, ki smo jih v naši svetniški skupini, pri obravnavi osnutka predlagali tudi – upoštevalo. Ne nazadnje so se povečala sredstva za Gasilsko službo. Povečala se je, precej, postavka za šport.

In pa, kar se mi zdi izjemno pomembno za prostorsko planiranje, je načrtovanje. Namreč, jaz stalno opozarjam na ta del zgodbe tudi mogoče v eni, bi rekel v eni fus noti, to, kar je prej kolega Omerza govoril. Tehnološki park, je samo projekt, ali pa črka na papirju, dokler mi tam ne bomo imeli sprejeti lokacijskega načrta, ki bo dal, bi rekel, formalno podlago, da lahko sploh kaj delamo. Skratka, urbanistično načrtovanje je pač temelj vsega razvoja v tej Ljubljani. In to vsakič posebej opozarjam tudi iz vidika tega, pri pripravi urbanističnega reda, ki bi ga morali, če bi bili učinkovita občina, v naslednjem letu že obravnavati. Pa vprašanje, če smo tako dobri.

Delno so se neka sredstva povečala tudi – projekta za cestno infrastrukturo. Moram pa reč, da mi je precej žal to, da ni zagotovljenih več sredstev v proračunu za namen nakupa zemljišč. Namreč, logika, ki bi morala funkcionirati in jo sam ves čas zagovarjam, še iz tiste znane zgodbe Sklada stavbnih zemljišč, je ta, da mi poskušamo kvalitetna zemljišča drago prodati, potem – v narekovajih - nekvalitetna, nepomembna zemljišča – poceni kupiti, zato, da jih potem v nekem procesu spet usposobiš in daš dodatno vrednost. Moram reči, da v letošnjem proračunu imamo, bi rekel, kar smešno malo denarja za te namene. Očitno tudi ni ambicije, da bi se na tem področju kaj storilo. Zaradi tega mi je seveda izjemno nekonsistentno to, da imamo na tej isti seji, na kateri danes obravnavamo proračun, pod zadnjo točko odlok, ki govori o predkupni pravici MOL-a. Veste, to predkupno pravico MOL-a si mi lahko nekam vtaknemo, če ne bomo imeli za to denar. Mi enega kvadratnega metra zemljišča ne bomo kupili, pa če imamo tri odloke sprejete. Seveda, če ne bomo imeli sredstva, bomo lahko na trgu – ne vem, recimo, prvi med enakimi, kupili posamezno nepremičnino. Tega se pa jaz zelo bojim. Ker na koncu bomo ostali mogoče boski tudi na tistih področjih, kjer bomo mogoče v parih letih imeli ambicijo določene programe graditi, ki so potrebni za MOL.

Izpostavil bi tri zadeve, ki se mi zdijo mogoče niti ne toliko nujno potrebni posebne pozornosti v tem proračunu, predvsem so pa neka stalnica, ki jo bo potrebno se lotiti v pripravi – ne samo naslednjega proračuna, temveč tudi nekega srednjeročnega obdobja. Kar sem večkrat govoril, pa bom zdaj samo na kratko ponovil. Nič ni rečenega v zvezi s koncesijami na področju zdravstvenega varstva. To je področje, ki je relativno v senci. Zelo malo se ga dotikamo v teh razpravah, tudi o proračunu. Sam sem že nekajkrat tudi pisno posredoval in nisem bil zadovoljen z odzivom mestne uprave. In mislim, da bo na tem področju potrebno nemudoma določene poteze narediti. In ne se zgovarjat na to, da država

kao ni nekaj storila. Jaz mislim, da mestna občina ima tu vzvode, da bi lahko tu določene poteze naredila. In mislim, da je tudi dolžna.

Drugič, zdi se mi, da bo potrebno v – v nekem kratkem času, verjetno pred koncem mandata, odpret resno razpravo o pristojnostih četrtnih skupnosti. Jaz mislim, da je to točka, okoli katere so, vsaj na verbalni ravni, vsi tukaj notri strinjamo, ne? Vsi smo malo nezadovoljni. Vsi smo zelo kritični. Ampak, nič ne storimo, da bi se to premaknilo. Zakaj to govorim? Ne zato, da bi se samo po sebi nekaj formalno spremenilo. Ampak, če tako razmišljam. Oziroma, če bi prišli do nekih sprememb v pristojnostih četrtnih skupnosti, v večje pristojnosti. Potem, seveda pomeni to tudi delno prestrukturiranje samega proračuna. To je pa relativno zelo zahtevna zgodba. Ker, posebej na področju komunalne infrastrukture, prometa, pa še nekaterih – bi rekel – teh podsistemov, na katerih – na katera so četrtne skupnosti vitalno vezane. Zdi se mi, da je to eno področje, ki bi zaslužilo eno - neke, mogoče medresorske komisije, ali kaj takega, v mestni upravi. Nekaj vem, da se je na tem področju že storilo. Mogoče kaka informacija v zvezi s tem bi bila zaželjena.

Tretjič, zdi se mi, da bi bilo skrajno, torej – skrajni čas resno vzeti predloge, ki sem jih tudi že večkrat rekel in tu predlagam županja, da mogoče se formira neka projektna skupina, znotraj uprave, ki bi se resno lotila projekta, tako imenovanega novega sedeža Mestne uprave MOL. Kaj vse to podrazumeva, ne bi zdaj tu na dolgo in široko razlagal. V vsakem primeru pa povleče za seboj racionalizacijo mestne uprave. Tako prostorsko, kot organizacijsko. Prijazno upravo do občanov. Zmanjšanje stroškov in tako dalje. In seveda potegne za seboj eno odločitev, ki bo slej ko prej – bomo ob njo trčili. Zanesljivo takrat, ko bo zmanjkalo teh rezerv za polnjene proračuna. Gre za to zmanjševanje stroškov tudi, ali pa limitiranja stroškov mestne uprave. To, slej ko prej bo neka odločitev, ki jo bomo morali sprejeti, ne? Jaz na ta trend rasti opozarjam kar nekaj časa. Če naredimo analizo zadnjih petih let, je to kar precejšnje povečanje. Ki mislim, da ni najbolj adekvatno nekim, recimo drugim rastem stroškom.

Mogoče za konec samo še opomba. Namreč, žal mi je, ker ni kolega Žagarja tu. Zato podrobnosti ne bi razlagal. Dejstvo je, da je med MOL in Športno zvezo Ljubljane podpisan sporazum, ki natančno opredeljuje naloge, obveznosti, pristojnosti. In tako dalje. Da je povsem v skladu z nacionalnim programom športa. In v duhu tega, da je Športna zveza Ljubljane krovna športna organizacija, civilno športne družbene sfere, ki združuje večino športnih klubov in društev v Ljubljani. Skoraj 240. Da se razumemo. Zato seveda je neprimerljiva s kakršno koli drugo organizacijo v Ljubljani. In s tega vidika, mislim, da tu posebnega pojasnjevanja ni potrebnega. Bi pa celo tako dodal, če bi bilo vprašanje dobro namerno - bi me vprašal o tem že zunaj, pa bi mu razložil. Ali pa lahko prebere na spletni strani vse, kar potrebuje.

Skratka, da končam tudi s to mislijo. V Svetniški skupini Ljubljana, moje mesto bomo ne glede na to, da seveda so pomanjkljivosti v tem proračunu, ki so evidentne in v celoti pač z njim nismo zadovoljni, proračun podprli. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo. Doc. dr. Beović. Izvolite.

GA. DOC. DR. BOJANA BEOVIĆ

Ja. Hvala lepa. In lepo pozdravljeni. Jaz se najprej nisem mislila oglasiti v razpravi, zato, da ne bi podaljševala tele jare kače. Bi se pa vseeno v obliki replike. Navezala na to, kar je povedal gospod Sodržnik. Namreč, proračun je tudi za laika na področju ekonomije narejen tako, da pač pokriva tisto, kar je najbolj nujno. Kar se mora v mestu dogajati. Ne kaže pa na

nekaj, kar bomo delali v prihodnosti. Mislim, da je eden od problemov, ki ta proračun spremlja to, da se – da je bilo premalo energije namenjene prihodkovni strani. Ena od možnosti, ki jo jaz vidim na prihodkih mesta, je mobilizacija enih zasebnih sredstev, zasebne iniciative. No in to zasebno iniciativo prav gotovo predstavljajo koncesionarji na področju zdravstva in socialnega varstva. Na različnih ravneh. Proračun za leto 2005 niti – pa tretji del, ki opisuje, kaj se bo dogajalo v naslednjih treh letih, ne govori prav nič o tem, kako bomo na tem področju mobilizirali en zasebni kapital oziroma kapital kakršne koli denarje, ki bi lahko na ta način prišli v mestni sistem javnega – zdravstveno - eno podobno situacijo vidim jaz tudi pri obnavljanju starega mestnega jedra. Tudi to predstavlja pravzaprav za Ljubljano trenutno samo odhodek. Jaz mislim, da bi bilo treba vzpostaviti najprej razmere, da bi se obnova mestnega jedra v bistvu financirala sama. S tem, da bi se mestno jedro oživilo. Prihodki, posameznikov, ki bi to oživljali, bi v bistvu lahko vzdrževali tudi to – zgradbe, ki naj bi bile – ki ne bi bile na ta način mestno breme. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Kot zadnji je k razpravi prijavljen dr. Čepar. Izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja. Lep pozdrav svetnicam in svetnikom. Proračun je gotovo osnovno orodje vodenja mestne politike. Uresničevanje razvoja mest. Vanj je bilo že, kakor smo videli, vloženo mnogo truda. In menim, da je dokument tehnično, strokovno, na dostojni ravni. Zato lahko rečemo, da so oddelki opravili veliko delo in pokazali, da strokovne in tehnične sposobnosti ta uprava ima. To delo bi moralo biti vgrajeno v razvoj. V zaporedne korake naprej. V smeri, ki je dogovorjena in dolgoročna. Žal koraki so. Vendar bolj kot, bolj, kot koraki v eni smeri naprej, stopicanje na mestu. Kajti, smer ni jasna. Tako mora biti eno področje, letos naredi en korak v pravi smeri. Drugo naredi v nasprotni smeri. Prihodnje leto je ponovno obratno. In tako se ti koraki in proračuni in torej – mesta ne seštevajo. Dobro, proračun je prepozen in ni razvojen. Jaz bom se omejil na kratko, bi rekel - telegrafsko opombo tistih stvari, ki mene najbolj – najbolj, bi rekel – prizadenejo. Torej, tukaj – govora je bilo o dialogu med občino in državo. Ta dialog je res pomanjkljiv. Lahko, da je znak tega, en znak tega, da en zakon ni sprejet. Toda, to ni vzrok. Vzrok je v tem, da smo pred desetimi leti začeli iz nič. Da smo sto let za sosednjimi državami, ker petdeset let občine ni bilo. Torej, ni bilo nobenega dialoga, ni bilo nobenega sogovornika, ki bi bil pač sogovornik državi. In se ta zadeva ni razvijala. In, ker se ni razvijala, ni razvita. Ker je bila sama država. Smo dvesto let recimo za Anglijo, kjer je občinska razdelitev - izhaja iz župnijske, ki pa – mi pa spet postavljamo vse na novo. Tudi ničesar ne – iz zgodovine ne upoštevamo. Pri četrtini skupnosti. Izumljamo na novo. Nismo upoštevali bistvenih človekovih potreb. Recimo verske razsežnost. Torej, strinjam se pa in res je, da tukaj lahko govorimo o tistem, kar mi lahko naredimo. Ne, kar drugi lahko naredijo. Torej, občina Ljubljana ima možnost večjih iniciativ. In bolj aktivne politike tudi na tem področju. Bilo, bil je omenjen tudi šport, kultura. Tukaj notri so precej veliki, bi rekel – precej strani je posvečeno tem področjem. Opero ste omenili. Ena najbolj razpoznavnih razsežnosti slovenske kulture, je zborovsko petje. Z njim so se na Primorskem Slovenci soočali s fašizmom. Ena prvih žrtev fašizma, je bil pevovodja, kot veste. Raziskava je pokazala, da imamo Slovenci mednarodno primerjalno največ zborov na enega prebivalca. Torej, po mojem mnenju, v Ljubljani se tega premalo zavedamo. To področje je premalo – vzpodbujamo. Iz tega proračuna.

Ta proračun nima družinske politike, kot je občina tudi nima. Nima nobenega odgovornega za to. In – torej, družinske politike ne.....

.....konec 1. strani III. kasete.....

...sedaj, seveda, tukaj, kaj bi lahko človek naredil v tem trenutku. Jaz tukaj – torej, glavna stvar pri tej družinski politiki je, da je ves sistem naravnano samo na nek preživel sistem industrijskega modela družine. Ves sistem otroškega varstva sili starše, da dajejo majhne otroke ven, ven iz družine. Torej, vse pomoči občine, vezane na otroke, so vezane na to, da daš otroka ven iz družine. V vrtec, ne doma. Osnovno šolo, ne doma. Čeprav tudi osnovna šola, recimo dopušča zakon, da se šola doma. Vendar, nobenega denarja v to ni vložena. Malice v šoli, seveda – subvencija za tiste, ki ni nikogar doma. Seveda podpiram vse to. Bog varji, da bi se kar koli od tega zmanjšalo. Vendar, zavedajmo se, da so po industrijski dobi, kjer je družina - samo skupaj spi. Člani pa romajo ven iz družine, v službo, šolo, zabavo. Rojevat, se zdraviti in umirat. Torej, po tej dobi totalnih vzorcev, je morebiti kak drug življenjski vzorec, recimo poindustrijski. Ali pa vsaj delček tega vzorca, ki bi ga kazalo, vsaj poskusno, recimo pilotno - podpret. Z nekimi delnimi ukrepi. In zato sem jaz zmeraj skušal predlagati zadeve v tej smeri. Zdaj, danes ne bom predlagal amandmaja. Ker sem ga predlagal v več prejšnjih proračunih. In ni bil sprejet. Pač pa bom v zvezi s tem - predlagam sklep. Kajti tisto, kar mislim predlagati, je kljub vsemu potrebno – recimo, nekaj mesecev dela uprave. In zato menim, da je nesmiselno predlagati amandma, tudi, če bi bil sprejet. Ampak, predlagam spet, da uprava začne na tem delat. In da nam v prihodnjem proračunu predloži nekaj. Da nam ne bo nerodno proti, ne vem, petdeset slovenskim občinam, ki tega nimajo. Gospod Vrbošek je to že predlagal. Torej, jaz sem predlagal – ne vem v kolikih proračunih že. Torej, predlog sklepa, dodatnega – ena, je:

V prihodnjem proračunu predlagatelj opredeli postavko – Darilo novorojencem. Višino postavke in posamičnih daril, opredeli v skladu s finančnimi možnostmi. Da ne bo kdo rekel, da predlagam nekaj, za kar ni denarja. V skladu s finančnimi možnostmi. Torej, če boste rekli – ne, pomeni – načelno smo proti. Postopek podeljevanja opredeli in da v razpravo mestnemu svetu do 1. oktobra 2005. To se pravi, to je gotovo nek, no – ni preveč zahteven postopek. Saj so ga različne občine, že petdeset občin ga je spravilo skoz. Ampak, nek postopek pa je, ki ga je treba opredeliti. In zato mislim, da je potrebno nekaj časa. In to mora mestna uprava narediti. To je moj dodatni sklep.

Zdaj, če gremo naprej po proračunu. Jaz sem že nekajkrat, ampak so me odpravili s takimi Pitijjskimi odgovori, na različnih sejah. Vendar še zmeraj ne zagotavlja ureditve dediščine bivših občin. In zato je tisoče Ljubljčanov v čudnem pravnem, nedefiniranem položaju. Ko stanovanja, ki so jih plačali in so njihovi lastniki, na nek način niso njihova. Jih ne morejo vpisati v zemljiško knjigo. Zato jaz tudi tukaj predlagam vsaj en sklep, da zavežemo – zdaj, nekateri boste rekli, to ni res. Drugi boste rekli – delno je res. Tretji boste rekli, sto procent je res. Jaz bi prosil, da mestna občina da tukaj nek podatek. In zato predlagam naslednji sklep:

Mestna občina Ljubljana od 1.9.2005 predloži mestnim svetnikom oceno, koliko stanovanj Ljubljčanov ne morejo vpisati v zemljiško knjigo, v oklepaju (čeprav so lastniki), ker MOL ni uredila lastništva zemljišč, na katerih so sezidana.

Jaz bi prosil, da podprete ta sklep, svetniki. Ki ničesar hudega ne naredi. Samo informacijo zahteva.

Potem, naprej, bi rekel – del. Dobro, proračun je v določenih točkah – je v določenih točkah sicer v redu. Vendar, nekak je del nekega sistema, skupaj s proračunom in mestno upravo. In tem funkcioniranjem, ki omogoča karkoli in ničesar. Torej, karkoli izglasujemo, vse se potem lahko spremeni in drugače izvede. Konec koncev, jaz menim, da velike razvojne razlike med tem proračunom in dvanajstinskim financiranjem pravzaprav ni. Zato ne bo hude škode, če ga

ne sprejmemo. In, ko recimo čakamo, kakšen dim se pokadi iz vatikanske peči in vemo, da je to za svet in za nas zelo pomembno, menim, da glede barve dima, iz te sobe ni tako. Ni tako pomembna. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ste končali? Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Veliko je - rekel bi, tudi stavb, stanovanj, ki se jih ne da vpisat. Na primer – hišniška stanovanja in podobne reči. Med drugim tudi zato se ne da vpisat, ker je razdrobljeno lastništvo tega. In med drugim tudi zato, ker pa občina nima nobene aktivne vloge, tudi, kadar je ena od solastnic hišniških stanovanj. Zato je tu treba sigurno en sklep o tej aktivni vlogi, ker noben drug ne more. En podjetje, ki je že mogoče trikrat v stečaju, vmes to vlogo met. In to velja seveda za nekatere reči, ki se enostavno ne more vpisat. Obstojajo celi sistemi pri upravniki, kjer na nekih računih za bodočega znanega lastnika najemnino koncentrirajo. Seveda, to stanje ne more iti v neskončnost.

Stvarni problem je pa vpis zemljišč, ne? Ta slavni BS 3, moram povedat, da je tukaj seveda kriva občina. Ki je Giposu prodala ta zemljišča, namesto, da bi omogočila vpis na teh zemljiščih. Zato se mora spremeniti naša uprava, ne iz tistega, ki goni končnega kupca. Ampak, v tistega, ki te pogodbe iz leta 98 popravi. Zato, da se bo eden posrednik, pri tem, kako se pride do vpisa teh zemljišč, stran odpravil. Da se pa mi angažiramo na enem Litostroju, ne? Litostrojskih blokih, kjer nimamo nobenega stvarnega interesa, zato, ker tam ni nobenih zemljišč, na katerih bi mi imeli stvarno interes. To so navadna funkcionalna zemljišča. Dajemo nekatere predloge, rekel bi – kaj že je bil tisti? Ne agencija, kaj že ena – na zadnje... SRD, evo – hvala lepa, ne? Dajemo SRD-u neke predloge, ker tudi SRD-a ni več. Zdaj je samo še ena družba, komercialna, ne? Ki razprodaja neko zemljo, na kateri mi nimamo nobenih stvarnih potreb. Mislim, da se moramo iz takih lokacij pa stran umakniti. Jaz bom, - o seveda, če dajemo tudi še slabe predloge, ki se glasijo –SRD naj da mestni občini zemljišča, da se bo ona potem – uredila vpise na ta zemljišča. Lepo vas prosim, ne moremo mi še enkrat na sebe, se pa zdaj mi zgoditi, kot posrednik za vpise. Zato, ker enostavno na SRD-u, ne znajo doumet nekaj. Da ne morejo v svoj fond dobiti zemljišča, - ne morejo v svoj fond dobiti zemljišča, na katerih je breme – ali denacionalizacije, ali breme prodaje etažnim lastnikom, ali kakor koli to je. Je pa to seveda....

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

...v interesu, ja. Je pa v interesu države, ki sploh ne ve, ne? Kaj vse na SRD-u ma. Iz naslova zemljišč, ne? V interesu države se dogaja prodaja nekkih parkingov in teh reči. Pri čemer pa mi s tem nimamo nič. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, dr. Čepar. Izvolite, minuto.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Torej, govorim - govorim predvsem tistih stanovanjih, o velikih kompleksih, blokovnih kompleksih, ki so bili izgrajeni pred letom 1975. Vsaj, kolikor jaz poznam. Pred letom 75. In je še zdaj – so vpisane bivše ljubljanske občine, kot lastniki teh zemljišč. In zaradi tega - tega ni mogoče vpisati. Lastniki si pa prizadevamo za to že zelo intenzivno, z vsemi pravniki in z vsemi plačili in tako naprej, kakih osem let. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ugotavljam, da ne želi nihče več razpravljati. In razpravo zaključujem.

Zdaj pa prosim za odgovore. Predstavnike uprave. Morda najprej odgovori s področja zemljišč. Gospa Turšič. Načelnica. Izvolite, gospa Turšič.

GA. NATAŠA TURŠIČ

Spoštovane svetnice in svetniki. Bilo je nekaj konkretnih vprašanj. Eno se je nanašalo na postavko NUK II. Sredstva so namenjena za nakup Rimske 3. In za vračilo premostitvenih sredstev, ki so po pogodbi in aneksu pač – občina dolžna vrniti državi.

Drugo vprašanje se je nanašalo na čistilno napravo. Mestna občina Ljubljana ni zavezanec v postopku denacionalizacije. To je SOD, oziroma država. Upravna enota je izdala odločbo, na katero se je lastnik tega dela zemljišča pritožil. Ministrstvo za kmetijstvo je izdalo drugo stopenjsko odločbo. In po neuradnih informacijah, naj bi že prišla pritožba lastnika na upravno sodišče. Na tistem delu zemljišča, ki je v postopku denacionalizacije, je – so objekti stare čistilne naprave. Tako, da se po zakonu o denacionalizaciji ne vrača v naravi. Seveda, se pa Vo-Ka intenzivno pogovarja z Ministrstvom za okolje in prostor, ki pomaga pri rešitvi tega problema. In izdaji gradbenega dovoljenja. Toliko je bilo vprašanj, kar se tiče zemljišč. Hvala županja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Peršin. Načelnik Oddelka za kulturo in raziskovalno dejavnost. Izvolite.

G. BLAŽ PERŠIN

Hvala lepa županja. Spoštovani svetniki. Jaz bi rad samo kratek odgovor glede vprašanja Četrtna skupnost Šiška. Ki je pred sejo pač, mestnega sveta o proračunu, dala vprašanje glede obnove Kina Šiške. Jaz bi samo pojasnil, da v letošnjem letu načrtujemo obnovo - v bistvu pripravo projektne dokumentacije za prenovitvena dela. In sicer v višini 45 milijonov. Kot vemo, je Kino Šiška eden izmed kulturnih objektov, kulturne javne infrastrukture, ki je predviden za prenovu in sicer na podlagi tudi dogovora med Ministrstvom za kulturo in Mestno občino Ljubljana. Ki naj bi bil namenjen glasbenim in uprizoritvenim dejavnostim. S tem, da bi pač ta Kino Šiška končno obnovili in v prihodnjem letu, se pravi v letu 2006, začeli z njegovo fizično obnovo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. In še gospod Franko, načelnik Oddelka za pravne, splošne in kadrovske zadeve. Izvolite.

G. VELKO FRANKO

Hvala županja, hvala lepa. Gospe svetnice, gospodje svetniki. Zlasti bi se mogoče osredotočil na zadnjo pobudo gospoda Čeparja, v delu, ki se nanaša na poročilo mestne uprave mestnemu svetu, v zvezi s poslovanjem z nepremičninami, vknjižbami lastninske pravice. In, torej, problematiko, ki se v principu nanaša na nepremičninsko urejanje realnega premoženja Mestne občine Ljubljana v celoti. Torej, jaz sem prepričan, da - in gospa županja in mestna uprava – podpira to pobudo. In bo verjetno tudi pred septembrom pripravila mestnemu svetu poročilo, ki bo zajemalo zadeve, ki vas zanimajo, gospod Čepar. Kar pa tiče ocen gospoda svetnika Jazbinška, bi pa domnevam, da utemeljeno lahko ugotovil, da niti ni čas, niti ni prostor primeren diskusiji, ki jo je začel v okviru te proračunske razprave. Niti odnos mestne uprave z Giposom, niti odnos mestne uprave s Slovensko razvojno družbo, nima nobene neposredne zveze s tem proračunom. Pač pa bi ga vljudno prosil, da se mi pridruži na seji Četrtna skupnosti Šiška in tistim ljudem, ki so neposredno prizadeti z dogodki, ki se v tisti stanovanjski soseski dogajajo, na sebi značilen način – definira stališče ljubljanskega mestnega svetnika. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. To je pravzaprav bila glavna odgovorov, ki smo jih lahko v tem trenutku dali. Predlagam, da si damo petnajst minut odmora, da lahko uredimo postopek glede vrstnega reda amandmajev. Pa sejo nadaljujemo ob enaindvajseti uri in pet minut. Hvala lepa.

-----o d m o r

Predlagam, da nadaljujemo naše delo. Prehajamo na glasovanje o vloženi amandmaji. Glede na to, da svetnik gospod Janez Jemec in svetniki Svetniškega kluba Nova Slovenija, amandmajev niso vložili v skladu z drugim odstavkom 146. člena Poslovnika Mestnega sveta. In, da svetnik gospod Mihael Jarc dveh amandmajev ni vložil skladno s 1. odstavkom 133. člena Poslovnika Mestnega sveta. Kar pomeni, da ni dal obrazložitve, mestni svet o njih ne bo mogel razpravljati in glasovati.

In zdaj odpiram razpravo o četrtem odstavku 3. člena predloga odloka, h kateremu je svetnik, gospod Miha Jazbinšek vložil

AMANDMA, ki se glasi:

V četrtem odstavku 3. člena, se na koncu stavka doda besedilo – izključno za investicije v lasti Mestne občine Ljubljana.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo k odločanju.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

28 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo, kdo je za predlog in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 16 svetnic in svetnikov.

PROTI 20.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

In tako odpiram razpravo o 11. členu predloga odloka, h kateremu je svetnik, gospod Miha Jazbinšek vložil

AMANDMA, ki se glasi:

V 11. členu se na koncu stavka doda besedilo – in imajo predpisano pravno podlago.

Mislím, da se navzočnost medtem ni spremenila.

Torej, prehajamo k odločanju.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA 15, PROTI 23.

Ugotavljam, da ta AMANDMA NI SPREJET.

In tako odpiram razpravo o tretjem odstavku 14. člena predloga odloka, h kateremu je svetnik gospod Miha Jazbinšek vložil

AMANDMA, ki se glasi:

V tretjem odstavku 14. člena se na koncu stavka doda besedilo – o vlaganju kapitala.

Glede na to, da se tudi zdaj ni sklepčnost spremenila, prehajamo na odločanje.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

13 ZA, 22 PROTI.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

Odpiram razpravo o postavki 7141 – Drugi nedavčni prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov. V splošnem delu proračuna predloga odloka, h kateremu je svetnik, gospod Miha Jazbinšek vložil

AMANDMA, ki se glasi:

V poglavju I. – Splošni del proračuna, a. Bilanca prihodkov in odhodkov, se postavka 7141 – Drugi nedavčni prihodki, poveča na 602.310.200....

... iz dvorane – nerazumljivo...

Se opravičujem. Za. ... se poveča za 602.310.266 tolarjev. Postavka v poglavju III. – Proračunski primanjkljaj – pa ustrezno zmanjša.

Gospod Jazbinšek razprava, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ker je prej gospod Železnik diskutiral, da bi bilo dobro sklepat sklepe, ki bi imeli moralni značaj, ne? Potem jaz povem, seveda, da je ta postavka popolnoma realna. Če se bo županja seveda potrudila okrog izterjave tistega, kar smo preplačali. Zato je moralno, da mi seveda

sprejmemo ta amandma, ki govori o tem, da bomo na prilivni strani dobili 600..., ne vem zdajle, na pamet. Ne vem 600 milijonov sit. Zato, da bo seveda županja zavezana to realizirati. Če ji ne bo uspelo, bomo pa z rebalansom to zmanjšali. In ne obratno. Ne? Da ne bo zavezana. Pa, če ji bo slučajno ratalo, bomo pa to z rebalansom to vključili. To zadevo. Notri. To se pravi, seveda, ne gre za moralko v tem primeru, ampak gre za zavezo, ki pomeni, da je na tem področju treba – treba delovati. Ne? Da bi se pa meni kdo zgovarjal, da se to ne bo dalo nazaj dobiti, ne? Se mi pa naj zgovarja pri rebalansu. Ne pa prej. Zato bi prosil, ker gre za prilive, ki jih ocenjujem za realne, na dogovorni način pa še sploh. Ne? Ne skozi tožbe. Ker ene obresti, ki so bile notri obračunane, so bile obračunane in jih je takoj nazaj zavarovalnica dala. Ne? K jih je napačno obračunala. In tudi tukaj je šlo več ali manj za obračun, ki je bil, za revalorizacijo, ki je bila narejena s strani zavarovalnice. Naše službe pa, ne? Leta 2001 niso dobro preverile. Teh revalorizacij. Ne? Zato bi prosil, da pri zlo neškodljivem amandmaju, ne? Obratno, zelo koristnem amandmaju, da doživi ta amandma podporo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo k odločanju. Glasujemo.

Kdo je za tak amandma in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 17. PROTI 20.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

In tako odpiram razpravo o postavki 7141 – Drugi nedavčni prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov. V splošnem delu proračuna predloga odloka, h kateremu je svetnik, gospod Miha Jazbinšek, vložil

AMANDMA, ki se glasi:

V poglavju rimska I. – Splošni del proračuna – a. Bilanca prihodkov in odhodkov, se postavka 7141 – Drugi nedavčni prihodki, poveča za 314.137.822 tolarjev. Postavka v poglavju rimska III. – Proračunski primanjkljaj, pa ustrezno zmanjša.

Gospod Jazbinšek, izvolite, razprava.

G. MIHA JAZBINŠEK

314 milijonov oškodovanosti pri prodaji zemljišča Energoplanu, je precizno, skozi našo notranjo kontrolo znan problem že iz leta 2004. S konca leta 2004. Gospa županja je sicer dala to v preverko organom pregona. Jaz pa mislim, da je mela seveda od konca leta 2004 čas razmišljat tudi, kako škodno pogodbo reaktivirat v neškodno oziroma kako prideti do tega zgubljenega denarja. Ni namen, seveda, nekoga spraviti v keho. Ali pa tako ali pa drugače. Namen je, da mestni denar pride nazaj. Zato mislim, da je tudi za to vsoto bilo dovolj časa, da se naredi neka strategija, da denar nazaj pride.

In zdaj, seveda, če damo odpustek tako, da ne sprejmemo tega amandmaja – damo spet odpustek, da se bo županja lahko odločala še eno leto okrog tega. Ali moramo ta denar nazaj probati dobiti, ali ne nazaj. Za vsako pasjo procesijo najemamo advokate. Tukaj, seveda, bi lahko tudi najeli advokate, drugač, kot skozi advokate tudi do poravnave ne pride. Skratka, tukaj je treba seveda zahtevek postaviti. Zato upam, da boste vsaj v to postavko, ki ni novega značaja. Ne? Un je iz – ta prva – ta prvi amandma je iz – znan podatek iz marca, zdele. In jaz

vem, seveda, oprostite, zdaj mal šali, ne? Da opozicija nima refleksov, ne? Ne zna hitro oceniti, ne? Za kaj se gre pri pet milijonov mark. Da se je to, da to – denar, ki se ga da dobiti, ne? Zato prejšen amandma ni bil izglasovan. Tukaj bi pa lahko opozicija seveda, pozicija seveda od – od – iz prejšnjega leta to zavezo nase vzela. In jaz mislim, da jo moramo nase vzeti tudi mi, vsaj s tem, da podpremo to postavko, ne? Da ne bomo potem pa sprejemali pa ene sklepe o moralnosti. Okrog tega, da moramo svoj del delat v tistih rokih, v katerih je zakon napisan. Tuki not seveda, mislim, da ta zahteva mora biti izglasovana. Da se gospa županja potruži vendarle odločiti, ali bo naš denar enkrat že nazaj dobila. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne, razpravo zaključujem.

In prehajamo k odločanju.

Glasujemo. Kdo je za tak amandma, ki sem ga prej prebrala? In kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 18. PROTI 21 svetnic in svetnikov.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

In zdaj odpiram razpravo k drugem poglavju, h kateremu je svetnik gospod Mihael Jarc vložil **AMANDMA, ki se glasi:**

V poglavju II. – Izobraževanje, se pri zaporedni številki 1., z naslovom – Predstavitev ciljev, strategij in programov na posameznem področju, doda nov odstavek, ki se glasi:

Vsled padanja rodnosti in posledično zmanjševanja vpisa novih učencev in oddelkov ne glede na uvajanje programa devet letnega programa izobraževanja, bomo v letošnjem letu izdelali projekcijo vpisa novih učencev za prihodnjih šest let. Da bi tako ugotovili, ali je ob nespremenjenih veljavnih standardih, možno katero osnovno šolo ukiniti in združiti nekatere šolske okoliše.

Odpiram razpravo. Ugotavljam, da ne želi nihče razpravljati. Razpravo zaključujem.

In prehajamo h glasovanju.

Glasujemo.

Kdo je za, kdo je proti? Takemu predlogu?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 15 svetnic in svetnikov. PROTI 21.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

In tako odpiram razpravo o postavki 081002, h kateri so svetniki – gospod Dimitrij Kovačič,
...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Proceduralno.

... iz dvorane - nerazumljivo...

G. MIHAEL JARC

Dva amandmaja ste zavrnila. Kot češ, da nisem dal obrazložitve. Pa še en amandma, ki je obrazložen.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jarc, mislim, da gremo po vrsti, tako, kot vsebinsko si sledijo in pride kasneje na vrsto.

Torej, odpiram razpravo o postavki 081002, h kateri so svetniki, gospod Dimitrij Kovačič, gospod prof. dr. Stanislav Pejovnik. Gospod Janez Vrbošek. Gospod mag. Janez Sodrznik. Gospod Zvone Penko. Gospod Janez Žagar. Gospod Dominik Sava Černjak, gospod Samo Kuščer in svetnica gospa Viktorija Potočnik, vložili

AMANDMA, ki se glasi:

Postavka 081002, se spremeni tako, da se v okviru konta 41200, kot neprofitna organizacija zapiše Košarkarski klub Union Olimpija. Ki se ji namenmi proračunski znesek 50 milijonov tolarjev.

Želi kdo razpravljati? Gospod Slavko Slak. Izvolite.

G. SLAVKO SLAK

Hvala lepa gospa županja. Že prej je v repliki na razpravo gospoda Kovačiča sem pojasnil, da seveda ne želim razpravljati o vsebinskih razlogih za financiranje Košarkarskega kluba Olimpija. In o pomenu tega kluba za ljubljanski šport na sploh. V ta namen sem tudi že prej povedal – smo se večkrat sestali z vodstvom košarkarskega kluba. In pogovarjali in dogovarjali, kako s tem financiranjem naprej. V okviru postavke, ki je v tem amandmaju omenjena, je skladno z merili predvidenih najmanj 35 milijonov za financiranje tega košarkaškega kluba. Pogovarjali pa smo se tudi o drugih načinih pomoči klubu, ki bi verjetno potem nekje prinesle – prišle do številke, ki je omenjena v tem amandmaju. Če bi seveda bil takšen amandma sprejet, bi seveda pomenilo to 15 milijonov manj za druge športe. In prireditve, ki so omenjene na strani II. – rimska / 70, kar bi pravzaprav verjetno najbrž tudi v samem košarkaškem klubu ne bili najbolj za. Zato menim, da na prej povedano pravzaprav ta amandma niti ni potreben. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati?

Ugotavljam, da ne in dajem amandma na glasovanje.

Amandma, ki sem ga prebrala. In za katerega tudi sama mislim, da se rešuje sistemsko, tako, kot je predvideno v proračunu, ne pa na tak način, ali pa kakor koli.

Amandma dajem na glasovanje.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 16 svetnic in svetnikov.

PROTI 19.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

In tako odpiram razpravo o Obrazložitvi postavke 081003, h kateri je svetnik, gospod Branko Omerzu vložil

AMANDMA, ki se glasi:

K obrazložitvi postavke 081003 – Delovanje športnih društev in zvez športnih društev, ustanovljenih na območju Mestne občine Ljubljana, se na strani rimska II. /70, zadnji odstavek spremeni tako, da se glasi: Športni zvezi Ljubljane in Akademski športni zvezi Olimpija Ljubljana, bomo sofinancirali delovanje, namenjeno usklajevanju in razvijanju programov njihovih članic. Na strani rimska II./73, drugi stavek prvega odstavka spremeni tako, da se glasi: Za delovanje strokovnih služb, njihovih organov in materialnih stroškov ter za izvajanje vseh nujnih nalog v letu 2005, se Športni zvezi Ljubljana zagotovi 20 milijonov tolarjev in Akademski športni zvezi Olimpija Ljubljana 15,5 milijona tolarjev.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo h glasovanju.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA 9, PROTI 23.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

Odpiram razpravo o postavki 049002, h kateri je svetnik gospod Janez Žagar vložil

AMANDMA, ki se glasi:

Poveča se postavka 049002, na 19 milijonov tolarjev. In s tem lokalna pokopališča na 13 milijonov tolarjev. Sredstva se prerazporedi s postavke 049003 – Razvojne strokovne naloge na področju gospodarskih javnih služb.

Ugotavljam, da ne želi nihče razpravljati. Razpravo zaključujem in prehajamo k odločanju.

Glasujemo. Kdo je za tak predlog in kdo mu nasprotuje.

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 11 svetnic in svetnikov.

PROTI 21.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

In zdaj odpiram razpravo o postavki 062091 – Panoramsko dvigalo na Ljubljanski grad, v tabeli – Načrti razvojnih programov, po proračunskih uporabnikih predloga odloka, h kateremu je svetnik, gospod Samo Kuščer, vložil

AMANDMA, ki se glasi:

Briše se postavka 060291 – Panoramsko dvigalo na Ljubljanski grad. Pridobili bomo projektno dokumentacijo, za pridobitev dovoljenja za gradnjo panoramskega dvigala, ter izvedli razpis za izvajalca gradbenih del. V tabeli – Načrti razvojnih programov, po proračunskih uporabnikih, se briše vrstica panoramsko dvigalo na grad, z oceno 450 milijonov tolarjev za leto 2005 in 525 milijonov 500 tisoč tolarjev za leto 2006. Celotni znesek se prerazporedi v enakih deležih na porabnika Komunalo in Ceste.

Razprava, gospod Kuščer, izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Torej, vzpenjača na grad gotovo ni nekaj ključno pomembnega niti za proračun, niti za mesto. Se mi pa zdi skrajno simptomatična za delovanje tega mesta. Namreč, kar nekaj se, iz nekih ožjih interesov. Ali so to ožje skupine, ali so posamezni interesi, ali so politični interesi, nenadoma pojavi, ne glede na javni interes, ne glede na ugotovljen javni interes Ljubljčanov. Ne glede na posledice take ali drugačne, se s projektom rine naprej. Skozi zid, po ovinkih, s prikrievanjem informacij. S prikrajanjem informacij. In se skuša pripeljati do pač nekega čudnega konca. Vsekakor je vzpenjača šla skozi tako zavito zgodbo. In še vedno gre skozi tako zavito zgodbo. Začela se je, kot javno izražen, v tem prostoru javno izražen ozki interes tistih, ki nosijo visoke pete in dolge obleke. To je povedal načelnik Oddelka za urbanizem v tem mestnem svetu, če se ne motim leta 2001. Ko je spravil skozi, na sramoto tega mesta, tega mestnega sveta – dokaj uspešno spravil skozi – popravek akta o zaščiti grajskega hriba. In popravek tega akta, ki je bil sprejet pa tam nekje v osemdesetih letih. Je omogočil, da se ta mučna kepa, z uradnim imenom Panoramsko dvigalo, zavali.

Naslednji akt, oziroma dejanje, je nemoralno dejanje bivše županje Viktorije Potočnik, ki je pač na osnovi tega akta, ki je bil sprejet v mestnem svetu, lahko podpisala pogodbo z izvajalcem, ki je bil na zelo čuden način izbran, na zelo čudnem natečaju. Nemoralen je pa – nemoralno je pa to dejanje zato, ker je pogodbo podpisala tik preden je zapustila položaj županje, za kar je bilo takrat že povsem jasno, da se bo to zgodilo. Jaz mislim, da bi moral obstajati nek zakon proti takim dejanjem, ki se odvijajo tik pred rezultati z demokratičnih volitev. Kajti, jasno je, da so poraženci v tistem trenutku – ali neprištevniki, ali pa maščevalno nagnjeni...

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo prosim...

G. SAMO KUŠČER

Jaz mislim, da je bivša županja tole podvalila sedanji županji. In, kot sem že kdaj prej rekel, županja se je v prvih trenutkih odločila, po neki dost razsodni presoji v javnem interesu, da ta projekt opusti. Zakaj se je potem premislila, ni nikoli pojasnila. Jaz mislim, da so spet bili neki ozki interesi, ki so nanjo pritiskali in zlomili njeno obljubo, oziroma dano besedo, da s tem projektom ne bo nadaljevala. Oziroma, da to, da ta projekt ni prioriteta.

Kot rečeno, ta projekt je – se je vodil skozi neke vijuge in lažne in prikrite informacije. Zlo zanimivo je, kakšna argumentacija, kakšno argumentacijo podaja koalicija, ko skuša javnost in mestne svetnike prepričati v to, da je vzpenjača koristna in potrebna. Ena, eden od argumentov je lahko, da bi lahko končno zaprli grad za osebni motorni promet, kar je sigurno popolna izmišljotina. Kajti to se daje – zato lobiram s svojim ozkim interesom, ki pa ima podporo z interesom meščanov Ljubljane že nekaj let, da se zapre osebni motorni promet na grad. Mislim, da se to lahko naredi jutri. Da ni popolnoma nobenega razloga, da se to ne bi dalo narediti. Marsikakšen enostaven način bi bil, da se vseeno zagotovi dostop do gradu in da pač do parkovnih površin na gradu tistim, ki ne zmorejo peš, ali pa kako drugač. Ne pa da se gradi tak nebulozen, drag projekt, kot je tirna vzpenjača. En argument je, da jo potrebuje Festival. Jaz verjamem, da Festival za to močno lobira. In tudi verjamem, da je to eden od tistih ozkih interesov po vsej dokumentaciji, ki mi je bila dostopna in ki sem jo pregledal. Je to evidentno to ed od tistih ozkih interesov, ki pritiska na županjo in na koalicijo, da se

vzpenjača gradi. To je Festival, oziroma direktor Festivala Brlek. Jaz verjamem, da Festival čuti to potrebo, ne vidim pa čisto nobenega argumenta. Vsaj tistih, med tistimi, ki so bili podani v javnosti, ki bi res utemeljeval to potrebo. To, da – da pač Festival potrebuje velike kapacitete, to ni argument za vzpenjačo. Kajti vzpenjača nima velikih kapacitet. In, če res pričakuje Festival velikanske obiske, jih ne bo dosegel skozi vzpenjačo. Torej, bomo spet dobili eno lažno zaporo gradu. Takrat, ko bo Festival potreboval velike obiske, se bo grad spet odprl za motorni promet.

To, da je ekonomsko opravičen vložek. To mene načeloma ni nikoli zanimalo. To je laž, ki jo je lansirala koalicija. Seveda ni nujno. To je koalicija šele pred nekaj meseci ugotovila, da ni nujno, da ni javnosti razlagala, kako je ekonomsko opravičen vložek. Seveda ni nujno. Mesto se lahko odloči, da je to vložek v mestno infrastrukturo. In to je popolnoma legitimno. Tako, kot je bilo rečeno za mostove, predore, ceste in tako naprej. Je pač to popolnoma legitimno. Ampak, mesto, oziroma koalicija je več let vztrajala na tem, da je to ekonomsko opravičen vložek. Tudi s tega stališča, da mesto, oziroma da mestni proračun ne bo prispeval denarja za vzpenjačo. Se pravi, iskali so nekoga, ki bi vložil to kot smiseln kapitalski vložek. Seveda tega nekoga, ki bi to reskiral, seveda niso našli. Kajti, to – ta vložek je popolnoma neekonomski. Oziroma ekonomsko ni opravičen. Študija, ki nam jo je zadnjič županja vendarle pokazala po – po tolikšnem obotavljanju, je bila narejena za Parkirišča v tistem času, ko se je skušalo parkirišča potisniti v to godljo. In so Parkirišča celo ugriznila, ampak so ugriz zelo hitro popustila, ker je bil grenek. Ta študija je bila narejena za Parkirišča leta 2003, na neki zlo, zlo čudni predpostavki, da bo vzpenjačo uporabljalo 350 000 obiskovalcev na leto. Jaz mislim, da je to razlog, da nam te študije niso hoteli prej pokazati. Kajti ta številka je seveda totalno smešna.

Pred nedavnim se je pojavila neka nova argumentacija, mislim, da je to gospod Slak prvi lansiral. Pa meni ni bilo čisto jasno takoj na začetku. Gospod Slak je še kar duhovit. Ampak, mi ni bilo čisto jasno, ali je toliko, res toliko duhovit, ali je to resno mislil. Da je vzpenjača del infrastrukture potniškega javnega prometa – javnega potniškega prometa. Mislim, da je to res dobra šala. No, če pa ni on lansiral, je pa ponovil. Vsaj v medijih je bilo tako napisano. To, načeloma – načeloma je to možno. Načeloma je možno, da bi bila vzpenjača del javnega potniškega prometa. Ampak, jaz bi prosil, pa mislim, da z mano približno 300 000 Ljubljančanov bi prosilo, da bi najprej mesto poštimalo obstoječi javni potniški promet. In, da bi se potem ukvarjalo s takimi nebulozami, kot so vzpenjače. Kajti, sicer je lahko tudi baloniranje na Barju javni potniški promet. Dajte no malo resno to stvar vzeti. Javni potniški promet je prekleto resna zadeva, ki nas bo drago stala. To, da javnega potniškega prometa ne znamo urediti, nas bo drago stalo. Tudi finančno. V ogledu vsekakor. Ampak, tudi finančno. Reševanje tega problema, ki se odlaga, bo dražje, kot bi bilo danes, ali pa predlani. Ali pa lani. To, da se letos potniškemu prometu daje spet manj denarja iz proračunske malhe, to ni zdaj neka odlična zvijača, ki ste se jo spomnili zadnji hip in naložili 500 milijonov Holdingu. Jaz mislim, da tle, to je res izhod v sili, ki pa ne rešuje problema javnega potniškega prometa. In, kot fus nota, če ima Holding toliko denarja na rezervi, pa naj dajo mogoče še – še kakšno milijardo zraven. A veste? Kje ste ta denar kar na enkrat dobili?

Nekaj, kar se je pojavljalo ves čas, od kar je županja prevzela ta podtaknjeni projekt je, da bi bilo odstopiti od pogodbe dražje. Formulacija, ki se je v prvem letu pojavila – da bi bilo dražje, kakor nadaljevati. Zadnje čase se pojavlja, da bi bilo skoraj, ali pa približno tako drago, kot odstopiti od projekta. S tem, da do nedavnega sploh ni bilo jasno – niti ni bilo ocene, koliko bi ta celoten projekt stal. Celo tako daleč je bilo zmotno ocenjeno, koliko naj bi ta projekt stal, da je gospod Slak, na neki – v neki izjavi novinarjem rekel – ja, ali je bila tista številka 900 milijonov napačna. Ali je pa ta številka – tisto – milijardo dvesto napačna. Pa vsekakor, ena je prava. Tako približno. Zdaj mogoče malo karikiram. Ampak, tako približno je bilo. Skratka, hočem reči, da mesto – enota v mestu je minimalno sto milijonov. Sto

milijonov ni nič v tem mestu. Če se ne pogovarjamo o milijardah, recimo treh milijardah, banke in tako naprej. V tem mestu to ne pomeni nič. Ko gremo ven iz tega mestnega sveta, dobro vemo, da je milijon veliko denarja. Tukaj notri pa odločamo o stvareh, sto milijonov gor ali dol, to je popolnoma vseeno. Za ta projekt – stroški so se zdaj nabrali že čez milijardo. Predvideni stroški. Od 500 ali 600 milijonov, ki so bile prve številke, povedane v javnosti. Prepričan sem, da ko bo ta projekt končan, če bo končan – bo šlo za več milijard. Da ne govorimo o sprotnih stroških. Da ne govorimo o tem, kakšni bodo stroški, ko ta projekt ne bo donosen. Ko bomo krili izgube. Ena, en od argumentov, ki se zelo veliko ponavlja, pojavlja, je argument turizma. In temu argumentu je težko oporekat, ker pač turizem je nekaj, kar si Ljubljana želi. Vendar, jaz nisem videl nikjer, prav nikjer - nobene študije. Nobenega argumenta niti, ki bi bil podkrepjen s kakršno koli številko, ki bi zagotavljala, da bo vzpenjača pomenila – ali več turistov, ali večji turistični prihodek. Ali kakor koli tazga, kar bi pomenilo nek plus za turizem. Sicer se omenjajo nore ideje, da bodo turisti drli v Ljubljano, zato, da se bodo z vzpenjačo peljali na grad. Ampak, mislim, da je to spet v tistem komičnem oddelku izjav mestne uprave. Ali pa mestnih veljakov. Mislim, da tega nihče ne jemlje resno. Zadnja, morda najbolj sramotna argumentacija, ki je pa prišla direktno od – od županje. Gospa županja, jaz vam svetujem, da si svetovalce zamenjate. Ali pa da vsaj ne nasedete na vsako njihovo meglo, ki vam jo skušajo podvaliti je to, da je vzpenjačo načrtoval že župan Hribar. Naša županja, sedanja je tako rekoč rearkarnacija Hribarja. Zdaj bo realizirala to, kar Hribar ni mogel, revček. Ker ne vem, zakaj mu ni uspel. Zdaj bomo pa to realizirali, kar je Hribar že sanjal pred sto leti. Ampak, glejte, pred sto leti je sanjal Hribar o vzpenjači. Jaz vam garantiram, če bi danes imeli tukaj Hribarja, ne bi sanjal, ne bi niti pomislil na vzpenjačo. Hribar bi naredil – ali tramvaj. In to bi ga najbrž imel že pred nekaj leti. Ali to, kar je prej...

.....konec 2. strani III. kasete

...To bi naredil Hribar. Ali pa še kaj tretjega. Ali pa oboje. Hribar danes ne bi sanjal o vzpenjačah. Zakaj vi še naprej sanjate o vzpenjači, meni ni jasno. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa tudi vam za to zelo korektno razpravo. Čeprav so seveda pogledi na to vprašanje različni. Edino prosila bi vas, da se kvalifikacij o prištevnosti, ali neprištevnosti, v bodoče izogibate oziroma jih ne uporabljate. Izvolite, gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Kljub pozni uri je vredno o tej postavki, ki bo verjetno naraščala in naraščala povedat nekaj besed. Namreč, letos praznujemo obletnico rojstva svetovno znanega pravličarja Hansa Kristjana Andersena. On je napisal eno zelo poučno zgodbo, ki se ji reče – Cesarjeva nova oblačila. Namreč, ta projekt grajske vzpenjače, je od vsega začetka – spominja na to zgodbo. Že, ko smo spreminjali tisti odlok o zaščiti grajskega griča leta 2001, so se peli slavospevi, kako bo ta grajska vzpenjača nekaj zelo donosnega in tako naprej. Je že gospod Kušcer dosti povedal. Takrat se je civilna družba, oziroma meščani, ko je bil ta odlok sprejet o tem, da se umakne zaščita grajskega griča. S tem, da se lahko sekajo drevesa na trasi te grajske vzpenjače – so zbrali podpise za razpis referendumu. Vendar jih je takratna županja zavrnila, češ, da so bili vloženi prepozno. Torej, kljub javnemu mnenju, kljub stroki, ki pravi, da pač ta zadeva se da drugače rešiti – je bilo danes že dvakrat povedano kako – ampak, uprava gre, bi

rekel z – načelu zdaj s prejšnjo županjo in s to županjo, - ste najeli drage tkalce, drage krojače, drage oblikovalce, ki vam oblikujejo nekaj, za kar vam bojo volivci na volitvah rekli – cesar je nag. Ampak, tega se ne zavedate. Torej, danes sem prepričan, da bo ta projekt podprt. Seveda direktnih prenosov iz te sejne dvorane ne bo. Kot sem predlagal. Ker nisem dal obrazložitve. Dal sem pa popolnoma enak amandma v prejšnjem, pri prejšnjem proračunu, lansko leto, tudi brez obrazložitve, pa smo glasovali o njem. Seveda ga nismo izglasovali. Seveda, zakaj se te zadeve skriva? Zato, da nam potem meščani drugi dan, drugo jutro rečejo – zakaj ste pa tako glasovali? Ker, če bi gledali direktne prenose, bi točno videli, kje teče črta in kdo kaj razpravlja in kdo kaj podpira. In kdo kaj ne podpira. Lepo je bilo povedano – že danes dvakrat, da bi garaža v grajskem hribu rešila tudi problem dostopa na grad z – z – z dvigalom iz te garaže v grajskem hribu. Vendar se ta projekt takrat ni podprl. In se zdaj išče neke – neke, bi rekel – kozmetične popravke. Glede na to, da takrat tista, bi rekel – zadeva ni bila podprta. In se gre pač kamor se gre. In ta projekt, gospod Kuščer je lepo povedal – bo narastel na dve milijarde. Jaz sem prepričan. To pa je že skoraj polovica projekta izgradnje garažno parkirne hiše v grajskem hribu. Za katero se je večina v tem mestnem svetu in se tudi gospa županja takrat, ko je bila še svetnica – strinjala. Pa so potem nekateri politični diletanti, vključno z, oprostite – gospo Potočnikovo, po prišepetovanju ne vem koga podrli. In zdaj smo, kjer smo. Postavljajo se količki. Gradijo se te vzpenjače. Zapiral se bo promet. Ki ne bo imel kam iti. In tako naprej. Torej, jaz resno prosim, resno prosim – svetnike koalicije, da premislijo o tem projektu. In, da pač izskočijo iz tega vlaka, ki pelje v napačno smer. Jaz vem, da je težko priznat in skočit iz vlaka, ko se že predaleč odpelje. Ampak, ne glede na to, nismo še na Jesenicah. Nismo še na avstrijski meji. Zdaj smo nekje v Kranju. Še lahko izskočite. Gospodje. In rečete, smo na napačnem vlaku, oprostite, zmotili ste se. Ampak, če boste pa klapouhovo glasovali, pa glasujte. Ampak zgodovina oziroma volivci, bodo sodili. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Omerzu. A replika?

G. BRANKO OMERZU

Ja. Hvala za besedo. Ej, kolega Miha, jaz, kot mestni svetnik ne bi bil tako samovšečen, da bi rekel, če bi imeli prenose iz tele mestne – mestne dvorane, da bi meščanke in meščani nas ob tej uri, petnajst do desetih gledali, ne? Ker sem globoko prepričan, da ti ljudje imajo veliko bolj luštne in bolj pametna opravila, kot pa gledati, ne? Tale prenos iz mestne – Mestnega sveta mestne občine Ljubljana. Tako, da jaz malo več zaupam Ljubljankam in Ljubljančanom.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko gospod Jarc. Minuta.

G. MIHAEL JARC

Gospod Jarc, gledali bi kar jih zanima, ne? Vedeli bi, kaj imamo na dnevnim redu in bi pač gledali. Prebivalstvo v Ljubljani se stara. In mogoče nima več moči, da bi počeli tiste stvari o katerih ste vi govorili. Pa malo več televizijo gledajo, a ne? In jaz sem prepričan, da bi – da bi tudi to gledali in potem ne bi bilo razčiščevanja na ulici, kako ste pa glasovali? Zakaj ste pa to sprejeli? Pač novinarji napišejo, kar napišejo. Nimajo neomejenega prostora. Ampak, mislim,

da bi prenosil iz te dvorane pač doprinesli k celovitosti informacij in pravice do – do obveščanja. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, replika na gospoda Omerzuja? Ja, izvolite, minuta.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gospod Omerzu je zelo pronicljiv, ne? Edino včasih, ne? Rekel bi – to pronicljivost uporablja za omejevanje, ne? Pust, naj bo razprava, pa naj se odločijo ljudje, ali bojo gledali, ali ne bojo gledali. To je, rekel bi – osnovno – rekel bi, demokratični način razmišljanja. Ne? Omejevanje je pa znano od kdaj je. Od takrat smo se mi šolali v demokraciji. Ampak, to je bilo pred letom 1990. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. No, replike so izčrpane. K razpravi se je prijavil gospod Kovačič. Izvolite. Gospod Kovačič, želite besedo? Ali želite posvet?

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ne, ne, ne. Torej, res je, da je – da so stroški za vzpenjačo nekako, če sem prav razumel razpravo – prišli že do številke, ali pa vsaj blizu številke milijarde tolarjev, ne? In, da naj bi bil zdaj to razlog za to, da smo že tako daleč prišli, da bi bilo škoda stvar ustaviti. Ampak, glede na to, kar vem, nisem prepričan, da smo že prišli čez polovico, ne? Tako, da se tudi sam strinjam s tem, da bi bilo dobro ustaviti konje. In biti malo manj euforičen nad tem dosežkom, ki si ga ometamo, ali ometate. In, da bi zadevo ustavili in pač priznali to, da je bil to, da je bil to zgrešen projekt. Ampak, da ga lahko pač na tej točki ustavimo zato, da prišparamo še enkrat toliko, kolikor je bilo že porabljenega. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na vašo razpravo, gospod Kuščer. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

No, da ne bom jaz narobe razumljen, pa kriv za napačne informacije, kar sem pripisoval koaliciji – do zdaj porabljenega denarja, ni bilo toliko, ne? To so pač stroški, ki vključujejo projekt po sedanjem videnju koalicije v celoti. To se pravi stroški, ki naj bi šli za to, da se vzpenjača postavi in začne obratovati – naj bi bili okoli milijardo. Doslej se je zapravilo za to, če se ne motim nekaj okoli 300 milijonov tolarjev. Če bi pa ustavili projekt, bi pa morali plačati še nekaj. Recimo še 100, 200 milijonov tolarjev, ne glede na to, koliko bi se Garaventa pritoževala, ker nima pretirano veliko možnosti se pritoževati, glede na pogodbo, ki so jo podpisali. Nima toliko možnosti, da bi bistveno več iztržila, kot za že opravljeno delo. Minimalno mogoče. Veliko pa ne. Skratka, ustaviti projekt, je še vedno veliko, veliko ceneje, - že veliko ceneje od tega, kar je zdaj načrtovano. In, kot veste, ta uprava in ta koalicija, ne zna načrtovati stroškov. Kar pomeni to, kar sem že prej omenil, da nas bo ta projekt bistveno več stal, kot je ta koalicija zdaj ocenila. In to pomeni, da se res splača projekt ustaviti. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo, dr. Čepar. Izvolite.

G. DOC. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja. Nekateri pravijo, cesar je gol. Drugi pravijo – vseeno je, če je gol, imamo kaj videti. Jaz mislim takole. Glejte, jaz bom povedal to z eno prisposodbo spet, da me ne boste takoj prekinili. Pred enimi petnajstimi leti, dvajsetimi, sem prišel domov v eni nevihti ves moker. Čisto premočen in pravi žena – zakaj si pa tako premočen, ali nisi mogel priti prej? Ne, sem rekel. Pravi – kaj si delal? Sem rekel – zalival sem vrt. Pa je rekla – pa nisi mogel priti, ali nisi videl, da je padal dež? Ma, sem rekel – poglej, sem rekel – tri četrtine sem že zalil. Sem moral do konca, ne? In v resnici je bilo tako, ne?

Torej, tukaj imamo približno isto situacijo, no. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa dr. Čepar...

... ploskanje v dvorani...

Prosim... Prosim za mir v dvorani. Besedo... Prosim za mir v dvorani. Res prosim za mir v dvorani. Kajti besedo za razpravo želi gospod Žagar. Gospod Žagar izvolite.

G. JANEZ ŽAGAR

No, meni se malo čudno zdi, zakaj je toliko razprave okoli te vzpenjače. V proračunu sta dve tirne vzpenjače, ampak o njej ni niti besede danes. Mislim, da je to vzpenjača, ki naj bi se v Mostecu naredila. Mislim, da moramo potem se kar – reči, da potem vzpenjače nobene v Ljubljani. Če pa bomo uno naredili, pa mislim, da je ta bolj potrebna, kot pa v Mostecu, no.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi... replika, replika, gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, jaz ne vidim v tem nobenega argumenta. Če je ena potrebna, potem je ta bolj potrebna... Naj nekdo dokaže, zakaj je ta potrebna? A več?

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko gospod Jazbinšek. Prosim, najprej povejte, na kateri del replicirate?

G. MIHA JAZBINŠEK

Mostec. Ja. Na Mostecu je pa še manj potrebna, ne? Še manj je potrebna na Mostecu, ker tam morajo športniki tudi malo peš gor, ne? Ne, da bodo pol dol skočiti, ne? To ni noben šport, če komot gor greš, ne? Pa pol dol skačeš. Prosim lepo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Dobro. Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Gospod Dolinar.

G. DAMIJAN DOLINAR

Samo to bi rekel, da najbolj pri vsem me moti ta napačen vrstni red. Ker, dokler nimamo urejenih parkirišč in skratka prometne infrastrukture na tem delu, je res nesmiselno to vzpenjačo delat. Drugo je potem primerjava recimo med dvigalom, ali pa vzpenjačo. Tudi tukaj bi ta projekt po vsej verjetnosti izgubil tekmo. Najhujše je pa to, ker mislite potem še cesto na grad zapret. Mislim, to pa sploh ne vzdrži vsega skupaj. Toliko sem v bistvu moral povedat, čeprav nisem povedal nič novega. Ampak, to me zelo boli in me bo zelo bolelo, če boste vse to izvedli. In ne vem, kako bomo potem to rešili. Ampak, bomo morali to nekako rešiti.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Penko. Izvolite. Razprava.

G. ZVONE PENKO

Mi je bilo dopadljivo poslušat ta, bom rekel – prijazen butalski zbor. Ampak, ta sega en mandat nazaj. Ker, če bi bil jaz v onem mandatu, bi bil odločno proti vzpenjači. Namreč, ne bo zneslo, niti finančno. Pa niti ni nobenih želja, kakor poznam Slovence. Ne samo Ljubljance. Ki se radi sprehodijo do gradu. Drugače pa, kontrola parkingov je tako in tako že. Da se lahko selekcionira. Seveda, je pa to dvigalo, o katerem je bilo govora. O tem bi pa veljalo razmisliti. In o parkiriščih. Tako, da težko se bom odločil. Odnosno jaz bi bil za – proti v prejšnjem mandatu. Težko se bom pa zdaj odločil, koliko bomo mi potrošili, tako denarja, zato da bomo ustavili projekt. Drugače smo pa tukajle cincali, kaj naj gre za kulturo, kaj naj gre zašport. In še kaj. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ugotavljam, da ne želi nihče več razpravljati. Razpravo zaključujem. In prehajamo k odločanju.

Najprej, ker mislim, da se je navzočnost spremenila.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

Navzočih je 33 svetnic in svetnikov.

In glasujemo o amandmaju gospoda Kuščerja, ki sem ga prej prebrala.

Kdo je za in kdo je proti?

Glasovanje zaključujem.

ZA 15. PROTI 22.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

Tako odpiram razpravo o postavki 062097 – Urbanistična dokumentacija, stran rimska II./315, h kateri je svetnik, gospod Mihael Jarc vložil

AMANDMA, ki se glasi:

V poglavju postavke 062097 – Urbanistična dokumentacija, stran rimska II./315, se v drugi alineji, na koncu doda nov stavek, ki se glasi: Vključno s postopno pripravo osnutkov novelacij prostorsko izvedbenih aktov, za območje urejanja, koder se nahajajo stanovanjski bloki z ravnimi strehami, terasami. Novelacije PIA bodo obsegale možnosti gradnje eno ali več kapnih streh, z namenom ureditve podstrešnih stanovanj pod njimi.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo k odločanju. Glasujemo.

Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 15 svetnic in svetnikov. PROTI 21.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

In tako odpiram razpravo o

AMANDMAJU svetnika gospoda Janeza Žagarja, h programu prodaje stvarnega premoženja za leto 2005, ki se glasi:

Mestna občina lahko kupuje oziroma pridobiva nepremičnine in zemljišča tudi z menjavo z nepremičninami ali poslovnimi deleži v podjetjih, ki so v lasti Mestne občine Ljubljana. Vrednost menjave se ugotovi s cenitvijo zapriseženega sodnega cenilca. Oziroma cenilca z licenco za vrednotenje podjetij.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo k odločanju.

Ker se je navzočnost spremenila, moramo ponovno ugotavljati navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

28 navzočih svetnic in svetnikov oziroma je prijavilo navzočnost.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti predlaganemu amandmaju.

Glasovanje zaključujem.

ZA 13. PROTI 21.

Ugotavljam, da AMANDMA NI SPREJET.

Glede na potek dosedanjega glasovanja, predvidevam, da je proračun pod končanim glasovanju o amandmajih usklajen glede prihodkov in odhodkov? Je tako? Je.

Dobro. Potem pa lahko preidemo h glasovanju o predlogih sklepov, ki so vloženi. Pardon, - o predlogu najprej proračuna in sicer o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, sprejme Predlog Odloka o Proračunu mestne občine Ljubljana za leto 2005.

Navzočnost se med tem ni spremenila.

Torej prehajamo k odločanju.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti takemu predlogu sklepa?
Glasovanje zaključujem.

27 ZA. PROTI 13.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET in s tem seveda tudi proračun.

Preostalo pa nam je še odločanje o predlogih sklepov.

In sicer, najprej o

PREDLOGU SKLEPA, ki ga je vložil svetnik gospod Janez Železnik. Ta predlog pa se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana zavezuje županjo Mestne občine Ljubljana, da Osnutek Odloka o proračunu Mestne občine Ljubljana za leto 2006 mestnemu svetu predloži v obravnavo najkasneje v mesecu oktobru 2005.

Želi kdo razpravljati? Gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Resno se sprašujem, zakaj bi zdaj sklep spoštovali, če zakona ne? Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Želi še kdo raz...ja, gospod Jazbinšek želi še razpravljati.

G. MIHA JAZBINŠEK

Če bo ta sklep sprejet. Bo moja teza uresničena. Bolj je prazen sklep, prej ga sprejmemo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Jaz bi rada samo rekla, da je seveda trden namen, da ta proračun predložimo za prihodnje leto v ustreznem terminu. Tako, da tudi sama ne vidim potrebe po sprejemu tega sklepa.

Navzočnost se medtem – mislim, da...Ne, ni se spremenila.

Prehajamo k odločanju. Glasujemo.

Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 7, PROTI 21.

Ugotavljam, da SKLEP NI SPREJET.

In tako smo pri

PREDLOGU SKLEPA svetnika, gospoda dr. Draga Čeparja, ki se glasi:

V prihodnjem proračunu predlagatelj opredeli postavko – Darilo novorojencem. Višino postavke in posamičnih daril opredeli v skladu s finančnimi možnostmi. Postopek podeljevanja opredeli in da v razpravo mestnemu svetu do 1. oktobra 2005.

Odpiram razpravo. Ugotavljam, da ne želi nihče razpravljati. Razpravo zaključujem.

In prehajamo k odločanju. Glasujemo.

Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje.

Glasovanje zaključujem.

ZA 16, PROTI 18.

Ugotavljam, da SKLEP NI SPREJET.

In tako smo ... prosim... samo prosim za mir v dvorani. Gospod Černjak, želite, da ponovimo glasovanje? Dobro. Gospod Černjak želi, da glasovanje ponovimo.

Še enkrat glasujemo o predlogu sklepa, ki ga je predlagal dr. Čepar.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA 18, PROTI 15.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

In zdaj smo še pri enem

PREDLOGU SKLEPA svetnika dr. Draga Čeparja. Ta pa se glasi:

Mestni...

Prosim... prosim za mir v dvorani... Smo pri predlogu, ki ga predlaga dr. Čepar. In sicer, ta predlog sklepa se glasi:

Mestna občina Ljubljana do 1.9.2005 predloži mestnim svetnikom oceno, koliko stanovanj Ljubljančani ne morejo vpisati v zemljiško knjigo, čeprav so lastniki. Ker Mestna občina Ljubljana ni uredila lastništva zemljišč, na katerih so sezidana.

Želi kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Že prej pa je bilo s strani gospoda Franka povedano, da intenzivno delamo na tem. In, da bomo v približno takem roku – težko pa rečem, ali bo ravno 1.september. Vsekakor pa bo jesen – tako oceno lahko predložili. In jo nameravamo predložiti.

Smo pri odločanju.

Glasujemo kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje.

Glasovanje zaključujem.

ZA 18. PROTI 14.

Ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

In s tem smo 1. a. točko izčrpali. Spoštovane svetnice, spoštovane svetnice, jaz se vam zahvaljujem za udeležbo. Za vaše razprave in glasovanja. In seveda, če utegnete, vas v prostor, kjer je običajno malica, vabim na čašo prijaznega klepeta. Hvala lepa.

Sejo nadaljujemo jutri ob 15. uri in 30 minut. Ob pol štirih popoldne. Hvala.

Zapisala:

Elizabeta Vadnal Gorjup

Ljubljana, 21.04.05

